

Revista Numărul 18, August/Ramadan 1432
Revista Numărul 18, August/Ramadan 1432

ANNISAA

LUNA RAMADAN

Din cuprinsul revistei

Luna Ramadan - o lună sacră, o lună de post	
Pagina	13
Un pilon obligatoriu al Islamului	
Pagina	29
Recitarea Coranului în luna Ramadan	
Pagina	40
Itikaf (أَعْتِكَاف) – perioadă sacră, dedicată Creatorului	
Pagina	44
Semnele Noptii Al-Qadr	
Pagina	47
Tăfsir Surat Al-Qari'a	
Pagina	51
Femei demne de urmat – Aisha, radhi Allahu anha	
Pagina	55
Povestea Profetului Idris, aleihi sallam	
Pagina	62
Moise și Al-Khidr – de Ibn Kathir	
Pagina	66
Bucură-te de viață	
Pagina	73
Imam Nawawi - Școala Shafaii	
Pagina	80

Din cuprinsul revistei

O sursă de hasanat – postul voluntar	
Pagina	85
Zakat și Zakat Al-Fitr	
Pagina	90
Mărturisirea Ayanei, în așteptarea primului ei post	
Pagina	98
Prima lună Ramadan a unui revertit la Islam	
Pagina	101
Un Aid Al-Fitr fericit	
Pagina	105
Aid Al-Fitr – sărbătoarea musulmanilor	
Pagina	108
Postul din luna Shawwal	
Pagina	115
Ospățul din luna Ramadan - testul voinței	
Pagina	118
Precauții în timpul postului, pe perioada verii	
Pagina	123
Special culinar – Luna Ramadan	
Pagina	126
Dicționar al termenilor islamici	
Pagina	175

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat

Redactor Șef

Gabriela Gharabli

Redactor Șef Adjunct

Yasmin Dorina

Tehnoredactor

Umm Omar

Redactor

Mariam Oana

Redactor

Umm Mariya

Redactor

Roxana Cuibuș

Redactor

Ionela Noour

Corector

Colaboratori

Yasminne Riad

Diana Ayana

Melek Cherim

Alya Umm Mouhannad

Umm Ibrahim

Munir Karim

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa blogului Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

**Toate mulțumirile și toată lauda I se cuvin
lui Allah subhanahu wa ta'ala;
numai datorită Lui suntem alături de voi,
pentru a petrece a doua oară această
lună Ramadan, luna sacră, luna binecuvântată.**

**Al doilea an consecutiv, veți parcurge
acest număr special, unde sperăm că veți găsi
toate informațiile pe care le-ați așteptat
și de care aveți nevoie, și nu numai.**

**Sperăm ca Bunul Allah
să ne ușureze ținerea postului și inshaAllah
să primească toate rugăciunile noastre.**

Ameen!

**Redacția Annisaa urează tuturor cititorilor
RAMADAN KERIM!**

Gabriela Guettat

Surat Al-Qadr
(Meccană [25]; 5 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

**Noi am pogorât [Coranul]
în noaptea *Al-Qadr*.**

**Dar de unde să știi
ce este noaptea *Al-Qadr*?!**

**Noaptea *Al-Qadr*
este mai bună decât o mie de luni!
În timpul ei se coboară Îngerii și Duhul,
după voia Domnului lor,
pentru orice poruncă!
Ea este pace, până la ivirea zorilor!**

InshaAllah, al doilea an de împliniri sufletești

Toate mulțumirile și toată lauda I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala; binecuvântările fie asupra Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, asupra familiei sale, asupra companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează călăuzirea sa până în Ziua Judecării.

M-am gândit foarte bine dacă să scriu un articol care să fie consacrat efectiv acestei minunate luni Ramadan. MashaAllah, s-a scris și s-a vorbit, și veți citi, inshaAllah, foarte mult despre aceasta. Poate niciodată nu va fi de ajuns a scrie despre această sfântă lună Ramadan, dar nu aș putea trăi această lună sacră în liniștea care se cere, dacă nu aș menționa că am ales ca o bună parte din acest editorial să fie consacrat muncii pe care o depun extraordinarele voastre surori, de care eu voi fi mândră atât timp cât voi trăi.

Aș începe prin a vă readuce aminte că munca făcută de ele la revista Annisaa este o muncă covârșitoare; dacă cei sau cele care au posibilitatea de a fi într-un sediu pot avea șansa de a scoate o revistă lunară, ca să poți scoate o asemenea revistă lunară, virtuală, făcută de surori care sunt

împărțite în câteva țări ale acestui pământ este, cum bine bănuți, aproape imposibil.

De aceea, am vrut să vorbesc despre munca extraordinară care se face pentru a avea în PC-urile voastre, în fiecare lună, această minunată revistă. Dacă ținem cont de decalajul orar și de faptul că fiecare dintre ele are obligații familiale pe care trebuie să le respecte, ajungem la concluzia că totul a fost și este numai cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala și cu o bunăvoință copleșitoare, de care surorile voastre dau dovadă, alhamdulillah.

Allah Preaînaltul îmi este martor, și mie îmi este suficient, că ceea ce vă spun este purul adevăr și că puteți simți în rândurile pe care le citiți, ale acestei unice reviste, că sunt alcătuite cu dragoste, numai pentru Allah Preaînaltul și vă jur că nici lacrimile nu lipsesc.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să răsplătească cu cea mai înaltă treaptă a Paradisului pe toți cei care au lăcrimat pentru a-ceastă revistă și pentru munca pe care au depus-o.

Ameen!

Dragele mele, sunt mândră de voi și vă iubesc și mă rog lui Allah subhanahu wa ta'ala să mă ierte pentru duritatea pe care o postez față de voi și vă rog să mă iertați.

Luna Ramadan este luna iertării păcatelor noastre, este luna în care putem dobândi cele mai multe hasanat. Pentru fiecare dintre cititorii noștri, aș vrea ca ei să simtă iubirea și răbdarea

enormă pe care, în acest moment, le emană inima mea pentru Creatorul nostru a Tot și a Toate și pentru faptul că mi-a dat ocazia să mă pot exprima vouă, celor care ne urmăriți de doi ani, transmițându-vă ceea ce eu simt, și nu numai eu, ci toată redacția Annisaa.

Nu aș vrea vreodată să se creadă că aceste cuvinte pe care vi le scriu sunt pentru a le ridica în slăvi pe surorile voastre, sau că ele se vor mândri vreodată cu aceasta, astaghfirAllah, departe de noi mândria, inshaAllah. Mândria este haina lui Allah Preaînaltul, alhamdulillah. Aceste cuvinte așternute nu sunt altceva decât realitatea, pe care am vrut să o conștientizați și voi.

Știu că fiecare om are în inima sa acel dram de iubire pe care îl poate uda și îl poate simți crescând numai gândindu-se la cât de mult îl iubește Creatorul său, oferindu-i această minunată șansă de a mai apuca să mai trăiască încă o lună de Ramadan, prin care își poate câștiga iertarea păcatelor sale. Ce poate fi mai minunat ca aceasta, pentru un musulman? Alhamdulillah, Rabby alamin.

Sunt convinsă de faptul că nu există nici măcar un musulman care să nu-și dorească acest lucru, de aceea, cu dragoste și multă încredere că se poate, vă îndemn la căutarea acestui dram de iubire, ascuns în inimile voastre și vă doresc ceea ce mie îmi doresc și, inshaAllah, pentru toți cei care ne citesc, le doresc să își găsească liniștea suletească pe care eu, în acest moment, mi-am găsit-o, așternându-vă aceste rânduri. Vă doresc

o lună Ramadan plină de evlavie, o lună Ramadan în care să fiți capabili să iertați, o lună Ramadan plină de mai multă bunătate și de mai multă înțelepciune față de anii pe care i-am lăsat undeva în spate..... departe de noi!

Pentru surorile voastre și fetele mele, pentru cititorii noștri, ai revistei Annisaa, vă doresc cu multă dragoste:

Ramadan Kerim!

Cu mult drag, sora voastră în Islam,

Gabriela Guettat

ANNISAA

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ صُمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ
ذَهَبَ الظَّمَأُ ، وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ ، وَثَبَّتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ

Allahumme inni leke sumtu, we bike aamentu,
we 'ala rizqike eftartu
Zahabez-zameu wa ebtelletil-'uruuqu,
we şebetel-ejru inshaAllah

„O, Allah, în Tine cred, și în voia Ta mă las, și pentru Tine am ținut postul
și pe bunătațile de la Tine am rupt postul. Setea a trecut, venele s-au
umezit, iar răsplata este asigurată cu voia Ta!

Luna Ramadan - o lună sacră, o lună de post

~ tradus de Yasminne Riad ~

Cu adevărat, toată lauda și slăvirea I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, numai pe El Îl adorăm, numai la El căutăm îndrumare, numai Lui Îi cerem iertare și numai la El găsim scăpare și adăpost împotriva răului din noi și din faptele noastre.

Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce în rătăcire, iar pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl rătăcește, nimeni și nimic nu îl poate aduce pe calea cea dreaptă.

Mărturisesc că nu i se cuvine adorarea decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, Unicul și Singurul și că Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este robul și Trimisul Său.

Întrucât luna Ramadan este cea mai binecuvântată și este deja oaspetele nostru de seamă, iar unii dintre noi încă mai sunt purtați de inerție, de rutină și de tentațiile vremurilor noastre, întrucât au pierdut acea abnegație de a respecta întocmai Legile lui Allah subhanahu wa ta'ala și Sunnah Profetului nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, iar alții au banalizat acest măreț eveniment și

l-au făcut asemenea sărbătorilor necredincioșilor, preluând tradiții ce țin de vremurile ignoranței, iar alții, nou-veniți în această legitima religie a Celui Unic și Preaînalt, nu știu sau nu au apucat încă să cunoască unele reguli și unele detalii, mi-am permis, cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, Stăpânul tuturor, să fac o compilație cu ceea ce erudiții vremurilor noastre, Allah subhanahu wa ta'ala să fie mulțumit de ei, ne-au explicat și ne-au învățat despre ceea ce trebuie sau nu trebuie să facem pentru a fi plăcuți înaintea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Luna Ramadan nu este o lună ca oricare alta, ea este un prilej prin care Allah subhanahu wa ta'ala ne-a făcut favoarea de a ne reaminti ceea ce înseamnă Islamul, iar dacă am fost dintre cei care au făcut fapte bune, să perseverăm pe acest drum, iar dacă am fost dintre cei care au încălcat Legile Lui, cu voie sau din greșeală, să ne îndreptăm și să ne reîntoarcem către Adevăr, insha-Allah.

Luna Ramadan este un dar de la Allah subhanahu wa ta'ala, un dar în care avem șansa de a ne

reaminti că noi suntem doar niște creaturi care nu trăiesc veșnic (cum de altfel nimic nu trăiește veșnic) și că numai la El, subhanahu wa ta'ala, este întoarcerea, și că numai El este Veșnicul; că nimic din ceea ce avem nu ne aparține, iar ceea ce ni s-a dat trebuie să folosim după voia Creatorului nostru. Nu în ultimul rând, luna Ramadan este un dar în care avem ocazia de a înțelege că a fi musulman dreptcredincios înseamnă salvarea noastră și că, inshaAllah, răsplata va fi Paradisul.

Din luna Ramadan nu trebuie să facem o sărbătoare atunci când rupem postul; luna Ramadan nu e destinată în niciun caz bucuriei de a mânca, a bea și a te distra.

Luna Ramadan este o lună a postului, în care scopul este de a readuce Islamul în mintea, în practica și mai ales în inima musulmanilor, mai ales a celor mai puțin religioși. Este o lună a pomnirii lui Allah subhanahu wa ta'ala, o lună a compasiunii și a dreptății, este luna exprimării recunoștinței noastre pentru călăuzirea la ceea ce am primit de la Creatorul nostru, prin revelarea Sfântului Coran.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: mărturisirea că nu există altă divinitate decât Allah și că Mohammed este Trimisul Său, obligativitatea rugăciunii; plata

Zakat-ului, postul din luna Ramadan și împlinirea Hajj-ului.”

(relatat de Muslim)

Acestea înseamnă că Islamul presupune următoarele practici:

1. A declara că nimănui nu i se cuvine adorare, slăvire și laudă decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, Unicul și Singurul și că Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost trimis cu mesajul Islamului;

2. A face cele cinci rugăciuni zilnice cu conștiinciozitate și cu mare atenție;

3. A plăti taxa pe profitul acumulat pe un an de zile, Zakatul (dania), așa cum este reglementat prin Sunna;

4. A posti în luna Ramadan, în sensul de a se abține de la mâncare, băutură, viață intimă și alte activități specificate prin Sunnah, de la Fajr (فجر - răsăritul soarelui) și până la Maghrib (مغرب - apusul soarelui).

5. A face Hajj (الحج), adică a vizita Casa Sfântă a lui Allah subhanahu wa ta'ala de la Mecca și a efectua practicile de adorare speciale, dedicate lui Allah Preaînaltul, așa cum sunt ele scrise în Coran și detaliate în Sunna, dacă există posibilitatea fizică și financiară pentru aceasta.

Luna Ramadan și postul (As-Siyam - الصِّيَام) din această lună

În ceea ce privește practica-rea celui de al patrulea pilon al Islamului, în Sfântul Coran se spune:

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică! ~ Pentru puține zile, însă, acela dintre voi care este bolnav sau în călătorie, [va posti] un număr [egal] de alte zile. Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac] să dea în compensare hrană pentru un sărman. Acela care de bunăvoie va da și mai mult [în compensare], binele va fi pentru el. Dar să postiți este și mai bine pentru voi, dacă pricepeți! ~ [Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar [*Al-Furqan*]. Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile. Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea și să împliniți acest număr și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!”

(Surat Al-Baqara, 2:183-185)

Coranul mai este numit și Al-Furqan, deoarece ajută la deosebirea dintre bine și rău, adevăr sau minciună, permis sau interzis.

Expresia: „*Poate că veți fi mulțumitori!*” vrea să sublinieze faptul că Allah subhanahu wa ta'ala este atât de Îndurător, încât nu privează pe niciunul dintre robii Săi de binecuvântarea postului.

Intenția este primordială în Islam și în această lună are un impact deosebit asupra musulmanilor. Exprimarea intenției de a ține post în luna Ramadan este echivalent, inshaAllah, cu ținerea postului.

Intenția ia forma deciziei de a duce la bun sfârșit postul și este imperativ ca ea să fie formulată în timpul fiecărei nopți a lunii Ramadan. (Fatwa Sheikh Abdul 'Azeez ibn Abdullah ibn Baaz)

În cazul în care nu se poate ține postul în luna Ramadan, acesta poate fi amânat (dar recuperat apoi). Postul nu este doar o formă de adorare și cinstire adusă lui Allah subhanahu wa ta'ala, ci și un mod prin care musulmanii își exprimă recunoștința pentru Cartea ce le-a fost revelată, Coranul, care este și un ghid de conduită și de perfecționare spirituală.

Coranul este un dar minunat al lui Allah subhanahu wa ta'ala pentru cei care cred și pentru care orice dreptcredincios trebuie să-I fie recunoscător Lui.

Concluzii

1. *Obligativitatea postului:*

Allah subhanahu wa ta'ala a impus credincioșilor postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea lor, deoarece există avantaje în legătură cu această practică, atât în lumea aceasta, cât și în Viața de Apoi.

2. *Perioada de timp:*

Este de 29 sau 30 de zile (conform calendarului islamic).

3. *Excepții:*

Se permite celui care este bolnav și celui aflat în călătorie să amâne postul pentru o perioadă ulterioară lunii Ramadan, când va trebui să îl recupereze.

4. *Reguli:*

La început, s-a dat posibilitatea să se aleagă între a posti în luna Ramadan sau a plăti compensare în hrană pentru un nevoiaș. Această regulă a compensării a fost apoi abrogată (rămânând valabilă numai pentru cei bolnavi care nu pot posti niciodată - Taam), iar postul a devenit obligatoriu.

5. *Beneficii:*

În versete, se menționează meritele lunii Ramadan și importanța Coranului, pe care Allah subhanahu wa ta'ala l-a revelat, tot în această lună. Revelația care a fost pogorâtă omenirii este

tocmai dovada Măreției lui Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum se spune în versete și în Sunna.

Recomandări

După cum se poate concluziona din cele de mai sus, Allah subhanahu wa ta'ala a impus obligativitatea postului pentru toți aceia care Îl adoră și se supun Lui. De aceea, ca postul să fie acceptat ca faptă de adorare și de supunere față de Allah subhanahu wa ta'ala și pentru a beneficia de aceasta, ei trebuie:

1. *Să fie atenți la felul în care fac rugăciunea:* pentru că sunt mulți care, atunci când postesc, au tendința de a o amâna sau o fac în mod neglijent, iar acestea sunt practici ale celor cu credință slabă.

2. *Să fie atenți la comportamentul lor:* unii oameni, atunci când postesc, au senzația că postul le este o îngreunare și sunt agresivi sau nepoliticoși cu semenii lor.

Postul nu este numai o activitate exterioară, de abținere de la plăceri fizice, el este o purificare interioară, de unde gândurile rele și exprimarea lor prin vorbe urâte sau nepotrivite trebuie eliminate. Și acestea sunt tot fapte ale celor cu credință slabă, iar musulmanul trebuie să se ferească de ele.

3. *Să nu vorbească inutil, din plăcerea de a face conversație*

sau din plăcerea de a înveseli auditorii cu glume, căci aceasta va reduce din răsplata ce o va primi pentru postul său. Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Când vreunul dintre voi postește, nu trebuie să rostească cuvinte urâte sau să ridice vocea la mânie. Dacă cineva îl batjocorește sau se ceartă cu el, trebuie să zică: «Eu țin post!»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

4. *Să nu fumeze.* Acela care ține post să încerce să își impună să nu fumeze nici măcar după ce ziua de post s-a încheiat. Acest lucru este bun și pentru sănătate, căci poate avea ocazia să renunțe definitiv, ceea ce este mai bine pentru el.

5. *Să nu mănânce cu lăcomie și în exces, la încheierea zilei de post.* Lăcomia, ca și plăcerea exagerată în a mânca, sunt fapte care vor reduce din beneficiile postului său și, în plus, poate să îi cauzeze și indigestie.

6. *Să fie atenți la ce programe de radio ascultă sau ce canale de televiziune privesc și să se abțină să meargă la cinema.*

Oamenii, ca să își ocupe ziua cu ceva, în loc să facă rugăciuni suplimentare ori să citească Coranul sau să facă ceva util pentru ei, ori să audieze sau să vizioneze acele programe care să le fie de un

real folos, aleg programe de televiziune sau de radio de divertisment, sau, și mai rău, programe care promovează violența, indecența, necredința. Acestea vor strica postul aceluia și va pierde beneficiile lui.

7. *Să își facă programul de așa manieră încât să nu rateze Suhur-ul* (السحور – masa de dimineață, de dinaintea rugăciunii de Fajr, care marchează începutul unei noi zile de post) și nici rugăciunea de Fajr. Să înceapă lucrul lor cât mai de dimineață. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„O, Allah! Binecuvântează-i pe cei din Ummah mea cu puterea de a începe devreme munca lor.”

(relatat de Ahmad)

8. *Să înmulțească cadourile și sadaqah* către rudele sărace sau către oamenii nevoiași, să își viziteze rudele și să încerce să elimine orice supărare sau neînțelegere cu aceștia.

9. *Să se dedice actelor de adorare și de pomenire ale lui Allah subhanahu wa ta'ala, să recite Coranul sau să asculte recitarea lui, ca mai apoi să reflecteze la înțelesurile versetelor și să le pună în practică.*

10. *Să meargă la moschee să asculte khutba* (الخطبة – predica) imamului ori să asculte

discursurile celor care cunosc Islamul.

11. *Să practice retragerea în moschee (اعتكاف - Itikaf), în scopul de a se dedica în mod exclusiv adorării lui Allah subhanahu wa ta'ala, în ultimele 10 zile din luna Ramadan.*

12. *Să citească despre post și despre regulile lui.*

13. *Să-și învețe copiii și să îi pregătească pentru post, atunci când vor ajunge la vârsta când acesta va deveni obligatoriu și pentru ei. Să îi încurajeze să țină post și chiar mai dinainte de aceasta, dacă ei sunt în bună stare de sănătate fizică și arată interes pentru aceasta.*

14. *Să nu întrerupă postul, decât din motive întemeiate și valide din punct de vedere islamic. Întreruperea neintenționată a postului prin fapte de natură să îl invalideze (a bea sau a mânca din greșală) nu se consideră motiv întemeiat pentru a nu mai continua postul în ziua aceea.*

15. *Dacă, dintr-un motiv anume, le este permis consumul de alimente și băutură pe timpul postului, să o facă cu moderație, nu ca în zilele obișnuite și nu în fața celor care țin post, căci aceasta echivalează cu a-și bate joc de oamenii care postesc.*

Aceia care nu postesc, din neșaputare, nu au niciun drept de a sărbători Aid-ul (عيد الفطر – Aid Al-Fitr), deoarece această sărbătoare este încununarea postului din luna Ramadan și este acceptarea, adorarea și slăvirea numai a lui Allah subhanahu wa ta'ala de către musulmanul mumin.

Etichetă

1. *Sunt interzise: vorbele urâte, răutăcioase, ironice; critica, cearta, batjocura, înjurăturile și ocara, blestemele.*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cine nu renunță la vorbirea falsă și la comportamentul fals, Allah nu are nevoie ca el să renunțe la alimente și băuturi.”

(relatat de Bukhari)

2. *Trebuie să se ia masa de dimineață (Suhur) și să se încheie ziua de post urmând recomandările Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:*

❖ Referitor la Suhur, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Luați o gustare în zorii zilei (Suhur), pentru că în ea este binecuvântare.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

❖ În ceea ce privește încheierea unei zile de post, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care încheie ziua de post, să o facă mâncând curmale, pentru că acestea sunt, cu adevărat, o binecuvântare. Și dacă unii dintre voi nu vor avea curmale, atunci să bea apă, căci aceasta este, cu adevărat, pură.”

(relatat de Tirmidhi)

La vremea încheierii zilei de post (Maghrib - مغرب), Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să spună:

„Setea a trecut, venele s-au umezit, iar răsplata este asigurată cu voia lui Allah.”

(relatat de Abu Dawud)

❖ În ceea ce privește faptul că nu trebuie prelungite orele de post peste termen (Maghrib), Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Oamenii vor fi în bună stare, atâta vreme cât se vor grăbi să încheie postul lor de peste zi la vremea stabilită.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3. *Despre comportamentul unui musulman care aduce apă și hrană altuia*, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care aduce apă și mâncare celui care a ținut post, ca să încheie postul său după ce orele prescrise au trecut, va primi o răsplată egală cu cea a celui care a postit, fără a diminua cu nimic răsplata acestuia.”

(relatat de Bukhari)

Binefacerile postului

Allah *subhanahu wa ta'ala* a spus:

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„În luna Ramadan, porțile Paradisului sunt larg deschise, iar porțile Iadului sunt închise și diavolii sunt înlănțuiți.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Tirmidhi a colecționat un hadith în care se relatează că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„O, voi, cei care căutați binele, continuați s-o faceți și o, voi, cei care vreți răul, conțeniți cu aceasta! Allah este Cel care scoate oamenii din Foc și El face aceasta în fiecare noapte, până când Ramadanul se încheie.”

(Albani l-a calificat ca fiind „hassan”)

Allah *subhanahu wa ta'ala* a spus într-un hadith Qudsi (قدسي):

„«În afara postului, pentru că acesta este pentru Mine și Eu Însuși voi oferi răsplata pentru el. El renunță la mâncarea lui și la plăcerile lui pentru Mine.» Pentru cel ce postește, există două momente de bucurie: unul atunci când își întrerupe postul, celălalt când Îl întâlnește pe Domnul său.

Cu adevărat, mirosul gurii celui ce postește este mai plăcut lui Allah decât mireasma moscului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Postul este scăpare.”, adică postul este scăpare de la Focul Iadului.

Și tot el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Acela care postește luna Ramadan cu credință, știind că este obligația sa și este încrezător în răsplată, tot ceea ce a păcătuit înainte îi va fi iertat.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Postul este o obligație impusă musulmanului, ca act de adorare și supunere față de Allah *subhanahu wa ta'ala*, iar acesta aduce binefaceri, atât fizice cât și psihice, precum:

- postul permite sistemului digestiv al omului să se odihnească, îngăduind astfel organelor care îl alcătuiesc să își recupereze forța și să își îndeplinească funcțiile pentru care au fost create, în parametri optimi;

- postul încurajează reprimarea viciilor (fumat, excesul de orice fel, etc.);

- postul înseamnă purificarea sufletului și îndeamnă la înmulțirea faptelor bune, la pioșenie, la răbdare și la sinceritate;

- postul stimulează morală și etica în societate, deoarece el

generează sentimente de cooperare între musulmani și sentimente de apartenență la aceeași comunitate bazată pe evlavie, dreptate, sinceritate, fraternitate, întrajutorare.

Situațiile în care postul este interzis

Postul este interzis în:

1. *Zilele sărbătorilor islamice Aid Al-Fitr (عيد الفطر – Sărbătoarea încununării postului de Ramadan) și Aid Al-Adha (عيد الأضحى – Sărbătoarea Sacrificiului).* Omar ibn Al-Khattab, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Cu adevărat, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis să se postească în aceste două zile: Ziua de Al-Fitr, din Ramadan și în ziua în care mâncați în vreme ce aveți grija împlinirii ritualurilor de Hajj.”

(relatat de Muslim)

2. *Zilele în care femeia este la menstruație sau are sângerări post-natale.*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Oare nu se știe că femeia, în vremea menstruației, nici nu se roagă și nici nu postește?! Este oare acesta ca un cusur în credința ei?!”

(relatat de Bukhari)

Excepții de la postul obligatoriu

1. *Aceluia care este bolnav și celui aflat în călătorie.*

Celor bolnavi și celor aflați în călătorie nu li se impune să postească, dar trebuie să dea în compensare hrană pentru zilele de post obligatoriu din luna Ramadan pe care nu le-au putut posti din cauza acestor două motive, însă li se cere să se recupereze aceste zile. Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Pentru puține zile, însă, acela dintre voi care este bolnav sau în călătorie [va posti] un număr [egal] de alte zile. Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac] să dea în compensare hrană pentru un sărman. Acela care de bunăvoie va da și mai mult [în compensare], binele va fi pentru el. Dar să postiți este și mai bine pentru voi, dacă pricepeți!”

(Surat Al-Baqara, 2:184)

- *Categoria celor care sunt bolnavi* se împarte și ea în două grupe: bolnavii cronici, cărora postul le periclitizează viața și bolnavii temporar, pentru care postul nu este o povară în plus pentru organism.

a. Bolnavii cronici incurabili, cum sunt cei bolnavi de cancer, SIDA sau alte boli de asemenea gravitate, sunt scutiți de a ține postul, nu sunt obligați nici să

recupereze zilele pierdute, însă li se cere să hrănească sărmani.

b. Bolnavii temporar se împart și ei în trei subcategorii:

○ Cei care au boli ușoare, vindecabile, pentru care nu este necesar tratament medicamentos strict, ori medicamentele pot fi injectabile, deoarece starea lor de sănătate nu se deteriorează prin respectarea regulilor postului (ex: migrene, luxații, răceli, etc.), deci ei trebuie să țină post;

○ Cei care au boli acute, a căror vindecare este previzibilă în timp și pentru care e obligatorie aplicarea tratamentelor medicamentoase în regim strict sau este obligatorie aplicarea tratamentului medicamentos pe cale orală, nu li se cere să țină postul, însă sunt obligați să recupereze zilele pierdute;

○ Cei care au boli greu de vindecat, a căror vindecare nu poate fi prevăzută în timp, nu sunt obligați să țină postul, însă trebuie să hrănească persoane sărmene, în raport cu numărul de zile pe care nu le-au postit, ori dacă starea lor de sănătate se reface, să recupereze zilele pierdute.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„...Și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini [pradă] pieirii! Și faceți bine, căci Allah îi iubește pe binefăcători!”

(Surat Al-Baqara, 2:195)

- *Categoria călătorilor* se împarte în două subcategorii, în funcție de felul călătoriei:

a. Călătoria voluntară, planificată (vacanța) - în acest fel, ei nu sunt scutiți de la postul lunii Ramadan.

b. Călătoria involuntară, din necesitate sau din obligație (ex: afaceri, meserie, studii, vizitarea rudelor, împlinirea Umrah, etc.) – în acest fel de călătorie, se pot întâlni trei situații:

○ Este foarte dificil pentru respectivii călători să țină postul, din cauza condițiilor în care se desfășoară călătoria și, atunci, ei sunt scutiți de post;

○ Este dificil pentru călători să țină postul, însă nu foarte tare: în această situație, este de preferat să nu se țină post, acceptând această scutire cu care Allah subhanahu wa ta'ala i-a ușurat;

○ Nu este dificil să se țină postul: în acest caz, călătorii pot să aleagă între a ține sau a nu ține postul.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„...Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea și să împliniți acest număr și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe calea cea bună. Poate că veți fi mulțumitori!”

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Este considerat ca făcând parte din categoria călătorilor aceia care părăsesc țara lor și sunt considerați astfel până când se

întorc în ea. Cei care își au rezidența în altă țară, ei sunt considerați călători până la împlinirea obiectivului pentru care s-a făcut călătoria și dacă ei nu au intenția să se mute definitiv în acea țară. Această interpretare este bazată pe faptul că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a menționat nicio limită de timp în ceea ce privește ieșirea din statutul de călător.

Călătorii mai beneficiază și de diminuarea numărului de 4 rakaat la 2 și posibilitatea de a face rugăciunea de Dhuhur (ظُهْر) și rugăciunea de Asr (عَصْر) împreună, precum și cea de Maghrib (مَغْرِب) cu cea de Isha (عِشَاء), atunci când este necesar; dar, dacă cele trei rugăciuni Dhuhur, Asr și Isha se pot împărți la 2, rugăciunile de Fajr și de Maghrib nu se pot împărți, ele se fac integral.

2. *Femeia în perioada menstruației sau care are sângerări post-natale.*

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Nouă, femeilor aflate la menstruație sau în lăuzie, ni se cere să recuperăm fiecare zi de post din luna Ramadan pe care am pierdut-o din aceste motive, dar nu ni se cere să recuperăm și rugăciunile ce nu le-am putut împlini în această vreme.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3. *Bătrânilor, femei sau bărbați, care nu pot ține postul*

din cauza vârstei prea înaintate. Lor li se cere să dea în compensare hrană săracilor, pentru fiecare zi de Ramadan în care nu s-a putut ține postul.

4. Gravidele și femeile care alăptează, dacă postul ar avea efecte dăunătoare pentru ele sau pentru copil. Lor li se cere să dea în compensare hrană săracilor, pentru fiecare zi din luna Ramadan în care nu s-a putut ține postul. Dacă femeia care alăptează se teme doar pentru sănătatea copilului, atunci ea va trebui să recupereze acele zile, în afară de a da în compensare hrană.

Fapte și situații care anulează postul

Faptele care anulează postul se împart în două categorii:

1. *Faptele care anulează postul și pentru care se impune doar recuperarea zilelor de post pierdute sunt:*

a. A mânca și a bea în mod intenționat.

b. A aplica unele tratamente care au efect de hrănire sau hidratare a organismului (ex: suplimentele alimentare precum siropuri, prafuri, indiferent de modul de administrare).

c. A vomita în mod intenționat.

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care își provoacă singur voma, va trebui să recupereze ziua de post pierdută.”

(relatat de Al-Hakim)

d. Menstruația și sângerările post-natale, chiar dacă acestea survin la doar câteva secunde înainte de apus.

e. Secreția de spermă – indiferent de motivul care o provoacă.

f. Sângerările abundente care produc efecte asupra organismului (operații, accidente, automutilare voită sau neintenționată, etc.) În acest caz, cel aflat într-o asemenea stare, va intra în categoria bolnavilor, fizic sau fizic și mintal, care nu sunt exceptați de la obligativitatea postului, odată cu producerea evenimentului respectiv.

2. *Fapta care anulează postul și pentru care se impune și recuperarea zilelor de post pierdute și răscumpărarea pentru păcatul comis: este actul sexual.*

În conformitatea cu majoritatea opiniei învățaților, cel care are relații intime cu soția sa în timpul postului (de la răsăritul soarelui și până la apusul lui), acela a ratat o zi de post și este obligat să o recupereze și să își repare păcatul prin împlinirea următoarelor pedepse: să elibereze un sclav ori să postească 2 luni consecutive, după luna Ramadan, ori să hrănească 60 de săraci sau nevoiași. Aceste penalități sunt

valabile și pentru bărbat, și pentru femeie.

Dacă cel care a făcut această faptă este unul dintre cei care nu sunt obligați să postească, de exemplu un călător care are relații intime cu soția lui, atunci ei trebuie să recupereze această zi, dar nu sunt obligați să împlinească și pedeapsa de mai sus.

Fapte sau acțiuni care nu anulează postul

1. *A bea sau a mânca din greșeală (fără a conștientiza acțiunea).*

Nu se cere nici recuperarea zilei de post și nici plata vreunor penalități. În acest caz, dacă s-a mâncat sau s-a băut în mod accidental, respectiva persoană trebuie să continue ziua de post ca și cum această greșeală nu s-ar fi petrecut.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care uită în vreme ce postește și apoi bea sau mănâncă ceva, el trebuie să își continue postul după aceea, căci, într-adevăr, Allah *subhanahu wa ta'ala* a fost Cel care i-a dat de mâncat sau de băut.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Tot el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Cu adevărat, Allah *subhanahu wa ta'ala* nu va ține seama dacă oamenii din Ummah

(*أُمَّة*) greșesc din nebagare de seamă sau dacă sunt obligați să o facă.”

(relatat de At-Tabarani)

2. *A vomita în mod neintenționat* (rău de mișcare, amețeli, o afecțiune care o provoacă, un fapt al altcuiva sau un miros care o provoacă).

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Aceluia care i se întâmplă să vomite în vreme ce ține post, atunci aceluia nu i se cere să recupereze postul.”

(relatat de Al-Hakim)

3. *Folosirea siwak-ului* (bucătică din creanga unui arbore special, folosită de musulmani pentru curățarea dinților) *sau folosirea periutei și a pastei pentru curățarea dinților.*

4. *Gargara cu apă și curățarea nărilor cu apă, care sunt făcute pentru abluțiune și nu sunt făcute în mod exagerat.*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus lui Qayt ibn Saburah, din tribul Bani Al-Muntafiq:

„Împlinește abluțiunea. Și spală-te între degete și insistă în a trage apă pe nări și a o expulza printr-o respirație puternică, cu excepția zilelor în care postești.”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah și Nasa'i)

5. *Soluțiile (picături) pentru ochi și urechi, chiar dacă gustul acestora va ajunge să se simtă în gât, în afară de picăturile nazale care sunt interzise.*

6. *A gusta mâncarea, cu condiția ca aceasta să nu pătrundă în gât.*

7. *Soțul care își sărută soția, atâta vreme cât nu are conotații sexuale.*

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să o sărute pe Aisha, radhi Allahu anha, în vreme ce ținea post.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

8. *Injectiile cu scop medical, dacă nu sunt pentru a produce hrănirea organismului (substituit pentru mâncare).*

9. *A se înghiți propria salivă, atunci când nu se poate elimina în mod igienic, ori praful, ori ceva asemănător ce nu poate fi înlăturat (ex: vapori de apă atunci când se face baie, ori se face mâncare, etc.)*

10. *Tratamentele medicamentoase care nu trebuie introduse în organism prin intermediul stomacului și care sunt de tipul: injecții intravenoase sau intramusculare, alifie, uleiuri, cremă, etc., precum și tratamentele cu pulverizator de vapori, pentru cei suferinzi de astm.*

11. *Extracțiile stomatologice și sângerările neabundente ale gingiei, ale gurii sau ale nasului, dacă nu sunt de natură să pună în pericol stabilitatea organismului.*

12. *Dacă, în timpul Fajr, cineva este surprins de Adhan cu ceva de mâncat sau de băut în gură, atunci acesta (mâncarea sau băutura) nu se scuipă, ci se înghite.*

13. *A întârzia ghusl până după Fajr. Nu este recomandată o astfel de practică, pentru că se întârzie rugăciunea de Fajr.*

14. *A se parfuma cu atomizor sau spray, ori cu ulei, iar nu prin parfumurile care se ard (tămâie, mosc, etc.), deoarece fumul produs este o substanță care se inhalează în mod inutil, atâta vreme cât există și alte mijloace pentru a se parfuma. Așadar, atenție la parformatul încăperilor cu bakhoor (arderea de bețișoare parfumate), căci această activitate invalidează ziua de post, după cum explică Sheikh Ibn Uthaimiy.*

15. *A face baie ca să se răcorească ori ca să se alunge setea ori, dimpotrivă, pentru a se încălzi, etc.*

Prin urmare, o zi de post va fi validă dacă se împlinesc următoarele trei condiții:

- a. a fi atent la regulile prescrise și a le aplica;
- b. a fi atent la tot ceea ce se face în acea zi, cu excepția omiterii sau greșelii neintenționate;
- c. a face totul conștient și de bună-voie.

Dacă cel care postește săvârșește un fapt care anulează ziua de post, dar nu cunoaște că această faptă invalidează ziua respectivă, atunci ziua sa este valabilă și acceptată ca zi de post.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„...Și nu este niciun păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșală, ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafir, Rahim*].”

(Surat Al-'Ahzab, 33:5)

Și El, Preaînaltul, a mai spus:

„Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit!...”

(Surat Al-Baqara, 2:286)

În cele două Sahih-uri este colecționată o relatare în care se narează că Adiy ibn Hatim, radhi Allahu anhu, și-a pus pe pernă două papiote cu ață, una albă și alta neagră, iar apoi a început să mănânce și să bea, privind la ele. Atunci când le putea distinge una de cealaltă, înceta să mai mănânce și să bea, așa cum știa el că e scris în Coran:

„...Mâncați și beți până când puteți să deosebiți firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! Apoi țineți postul până noaptea...”

(Surat Al-Baqara, 2:187)

Când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a aflat aceasta, el a explicat: „Aceasta înseamnă luminarea din zori și întunecarea din apus.” și i-a poruncit să nu mai postească în acest fel.

Și dacă cineva mănâncă, crezând că Fajr nu a sosit încă ori că soarele a apus, până când opusul la ce a crezut el devine evident, atunci postul său este valabil, deoarece el nu a știut să aprecieze momentele zilei.

Referitor la această situație, se relatează în Sahih Bukhari că Asma bint Abu Bakr, radhi Allahu anha, a spus:

„Odată, în vremea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, într-o zi cețoasă, am întrerupt postul nostru când soarele nu apusese încă.”

Tot ceea ce este scris în acest articol nu sunt opiniile mele, ci sunt părți din lucrările unor erudiți în științele Islamului, contemporani sau nu, precum: Sheikh Ibn Baaz, Sheikh Ibn Uthaimiy, Sheikh Munajid, Sheikh Al-Albani, Sheikh Mohammed Zaynu (Zenoo) și nu cred că este cineva în măsură, dintre noi, cei care suntem novici, să le contestăm autoritatea și cu atât mai puțin nivelul cunoașterii la care, prin voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, au ajuns.

Rog pe Allah subhanahu wa ta'ala să mă ierte, iar pe frații și surorile mele întru Islam să fie indulgenți dacă, din prea puțină mea cunoaștere, am omis ceva, sau dacă nu am fost destul de inspirată să aduc și alte detalii, argumente sau explicații care să facă foarte clare și bine alcătuite cele ce am reprodus aici, ori dacă structura acestui articol nu este foarte bună. Vă mai atrag atenția asupra faptului că aceste texte au fost scrise în original în limba arabă, apoi au fost traduse în

limba engleză, iar traducerea lor în limba română îmi aparține.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să ne sporească învățătura, cunoașterea și să ne călăuzească pe calea cea dreaptă, ca să nu fim dintre cei rătăciți.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să ne apere și să ne dea bucuria unei luni Ramadan binecuvântate și folositoare.

Ameen!

Subhanallah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي فِيهِ قِيَامَ
القائِمِينَ ، وَ نَبِّهْنِي فِيهِ عَنِ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ ، وَ هَبْ لِي جُرْمِي فِيهِ يَا
إِلَهَ الْعَالَمِينَ ، وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيَاءَ الْمُجْرِمِينَ .

Allahumme-ja'l siyaamyi fiihi siyaames-saaimiine we qiyaami fiihi
qiyaamel-qaaimiine we nebbihni fiihi 'an neumetil-ghaafiliiine we heb lii
giurmii fiihi yaa ilahel-'alemiine wa'afu 'annii yaa a'afiyen 'anil-mujrimiin.

O, Allah, fă ca postul meu să fie unul precum al celor care postesc cu
sinceritate și rugăciunea mea să fie ca a acelor care stau în rugăciune
supuși; trezește-mă din somnul nepăsător și iartă-mi păcatele, o, Stăpânul
lumilor. Iartă-mă, o, Tu, Iertătorul păcătoșilor!

Un pilon obligatoriu al Islamului

~ tradus de Yasminne Riad ~

Rugăciunea

În Sfântul Coran, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:56), ceea ce înseamnă că obligația musulmanului este de a-L adora pe Allah subhanahu wa ta'ala, Creatorul său, ca principiu fundamental aplicat Islamului.

Imam Ahmad, radhi Allahu anhu, a spus:

„Allah subhanahu wa ta'ala a promis celui care împlinește această nobilă și caritabilă faptă, de a fi plăcut înaintea Lui, a promis viață eternă în Firdaws, pomenind împlinirea rugăciunii de două ori, iar pe cel ce este nepăsător îl abandonează și îl lasă să se zbată în propria lui nefericire, în viciu și nenorocire, după cum a spus:

«Însă aceia care sunt cu grijă față de cele încredințate și față de făgăduința lor ~ Și cei care veghează la rugăciunea lor, ~ Aceia sunt moștenitorii! ~ Cei care vor moșteni Firdawsul, și ei în el vor sălășlui!»

(Surat Al-Mu'minun, 23:8-11)”

Rugăciunile voluntare din noaptea lunii Ramadan

În timpul nopților lunii Ramadan, cea mai importantă activitate pentru un musulman este rugăciunea voluntară, adică acele rugăciuni care nu sunt o îndatorire pentru el, însă aduc mari beneficii aceluia care le practică, în conformitate cu Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus:

„Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, ne încuraja mereu să ne rugăm în nopțile de Ramadan, fără să ne impună aceasta. Și el a spus: «Acela care va persevera în rugăciunile din nopțile lunii Ramadan, cu credință și speranță, atunci păcatele făcute mai înainte îi vor fi iertate!» Și așa au fost lucrurile până la moartea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, și așa au rămas și în vremea califatului lui Abu Bakr, până la califatul lui Omar.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aceste rugăciuni speciale sunt rugăciuni de noapte și au loc după rugăciunea de Isha și țin

până la rugăciunea de Fajr, sunt colective și se execută în anumite condiții. Ele se numesc «Tarawih» (تراويح) și «Qiyam Al-Layl - قيام الليل» sau «Tahajjud - تَهَجُّد».

1. Tarawih (تراويح)

Rugăciunea Tarawih începe după rugăciunea de noapte (Isha) și continuă până la rugăciunea de Fajr.

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a încurajat împlinirea acestei rugăciuni, spunând:

„Acela care va persevera în rugăciunile din nopțile lunii Ramadan, cu credință și speranță, atunci păcatele făcute mai înainte îi vor fi iertate.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Învățații spun că este vorba despre micile păcate.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a făcut cunoscut că:

„Atunci când (în timpul lunii Ramadan) Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a dus să-și facă rugăciunea Tarawih în Moscheea Nabawi, companiile l-au urmat la rugăciune. Când Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a făcut iarăși rugăciunea, în următoarea noapte, o mai mare mulțime de oameni l-au urmat. În a treia sau a patra noapte, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a venit la moschee pentru rugăciunea Tarawih. Explicând motivele, în

dimineața următoare, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a spus companiilor: «*V-am observat entuziasmul și nu am venit la moschee, de teamă ca rugăciunea Tarawih să nu devină obligatorie pentru voi.*»”

(relatat de Muslim)

În ceea ce privește numărul de rakaat (رَكَعَات), Sunna spune că trebuie executate 11 rakaat și să se facă *taslim* (تَسْلِيم) după fiecare două rakaat. Această informație a parvenit prin Aisha, *radhi Allahu anha*, care, întrebată fiind despre modul în care Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împlinea rugăciunile sale, ea a răspuns:

„El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu depășea 11 rakaat nici în luna Ramadaan și nici în afara ei.”

(Convenit)

În Al-Muwatta (الموطأ) este scris că Mohammed ibn Yusuf, care era credincios și demn de încredere, a preluat de la Saib ibn Yazid, *radhi Allahu anhu*, care a fost un companion al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, că Omar, *radhi Allahu anhu*, a poruncit lui Ubai ibn Ka'b și lui Tamim Ad-Dari, *radhi Allahu anhum*, să conducă rugăciunea și să execute 11 rakaat.

Dacă cineva vrea să depășească acest număr de rakaat, nu este niciun păcat în aceasta, deoarece Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus,

atunci când a fost întrebata despre rugăciunea din nopțile din luna Ramadan:

„Ele sunt două câte două. Dar, dacă cineva se teme că zorii s-ar revărsa și nu ar mai avea timp, atunci ar trebui să facă numai o rakaa, în care va proceda precum în rugăciunea Witr (وتر), în număr impar.”

(hadith autentic din cele două Sahih)

Aceste 11 rakaat trebuie executate fără grabă, alocându-se timp pentru o recitare plăcută și conștiințioasă a Coranului în timpul rugăciunii, de asemenea manieră încât nici să nu obosească cel ce recită și nici să devină o îngreunare pentru oameni.

Aceia care se grăbesc cu recitatul sau în executarea etapelor rugăciunii, aceia se află în greșală și împotriva principiilor Islamului și Allahu Alam.

Femeile pot, de asemenea, să împlinescă rugăciunea Tarawih, dacă nu se tem de ceva neplăcut, cu condiția să vină îmbrăcate regulamentar (capul și trupul acoperite, de preferință rochie largă și lungă (haină islamică pentru femei), basma sau eșarfă din care să nu se vadă părul (hijab, himar), șosete (dacă rochia nu permite acoperirea labelor picioarelor) și să nu își expună bijuteriile sau alte găтели și nici să se parfumeze, deoarece nerespectarea acestor reguli poate duce la invalidarea rugăciunii).

De asemenea, este permis ca pentru adunarea femeilor să se numească un imam, în afară de cel care conduce rugăciunea adunării bărbaților. At-Taqafi, radhi Allahu anhu, a spus: „Ali ibn Abu Talib, radhi Allahu anhu, conducea de obicei rugăciunile din nopțile lunii Ramadan și numea imami pentru bărbați și numea imam pentru femei. Eu am fost imam al adunării femeilor.”

2. Laylat Al-Qadr (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) sau Noaptea Puterii

Laylat Al-Qadr (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) sau Noaptea Puterii, este cea mai binecuvântată noapte, iar acela care o pierde, cu adevărat pierde-rea lui e mare, căci este mai sărac cu nenumărate binecuvântări. Acela care este plin de credință și încredere în Creatorul său, acela trebuie să depună toate eforturile ca să NU piardă această noapte și să o petreacă în adorare.

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Căutați să prindeți Laylat Al-Qadr din timpul ultimelor 10 nopți extraordinare din luna Ramadan.”

(relatat de Bukhari)

Despre Laylat Al-Qadr, chiar Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Noi am pogorât Coranul în noaptea Al-Qadr. ~ Dar de unde să știi ce este noaptea Al-Qadr?! ~ Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni! ~ În timpul ei

se coboară Îngerii și Duhul, după voia Domnului lor, pentru orice poruncă! ~ Ea este pace, până la ivirea zorilor!”

(Surat Al-Qadr, 97:1-5)

Allah Preaînaltul a mai spus în Sfântul Coran:

„Pe Cartea cea limpede! ~ Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată - căci Noi am fost cu adevărat prevenitori.”

(Surat Ad-Dukhan, 44:2-3)

Așadar, Însuși Allah subhanahu wa ta'ala a binecuvântat luna Ramadan cu Laylat Al-Qadr și tot El, Preaînaltul, o explică în Surat Al-Qadr.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus despre Laylat Al-Qadr că:

„Vi s-a dat luna Ramadan, o lună binecuvântată, în care Allah v-a poruncit Postul, și în timpul căreia ușile cerurilor sunt deschise și porțile Iadului sunt închise, iar diavolii cei răzvrățiți sunt ținuți în lanțuri. Tot în ea este o noapte care este mai bună decât 1000 de luni și acela care se lipsește de ea, acela, cu adevărat, este pierzător.”

(relatat de Nasa'i și Ahmad)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Acela care petrece Laylat Al-Qadr în rugăciune, cu credință și speranță în răsplata de la Allah, aceluia i se vor ierta toate păcatele ce le-a săvârșit până atunci.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Al-Bazar a preluat de la Abu Sa'id că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah are oameni pe care îi răscumpără în fiecare zi și noapte din luna Ramadan și orice musulman care se roagă în fiecare zi și noapte are o rugăciune la care i se va răspunde.”

(hadith hasan, după Sheikh Al-Albani)

Despre rugăciunea voluntară din ultimele 10 nopți ale lunii Ramadan

Este recomandat să se facă rugăciune Tahajjud cât mai lungă, pe parcursul ultimelor 10 nopți din luna Ramadan, deoarece Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a spus că Laylat Al-Qadr ar putea fi una dintre acestea.

Abu Dhar, radhi Allahu anhu, povestea:

„Posteam împreună cu Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, în Ramadan. El nu a condus rugăciunea noastră până când au mai rămas 7 nopți din Ramadan. Atunci el s-a alăturat nouă în rugăciune și ne-am închinat până când a trecut o treime din noapte. În următoarea zi nu ni s-a mai alăturat. Când au mai rămas doar cinci nopți, el a venit și, împreună, am petrecut în adorare jumătate de noapte. Apoi, noi i-am spus: «O, Trimis al lui Allah, nu te vei ruga alături de noi

întreaga noapte?», iar el ne-a răspuns: *«Acela care stă alături de imam până ce acesta încheie rugăciunile sale, aceuia i se va considera că s-a rugat întreaga noapte.»*»

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Abu Dawud a mai spus:

„L-am auzit pe Ahmad întrebând: «În timpul lunii Ramadan, este mai bine să te rogi alături de alți oameni, sau e mai bine să te rogi singur?» Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns: *«Roagă-te alături de ceilalți.»*; și l-am mai auzit întrebând: «Este de preferat să te rogi alături de imam și rugăciunea de noapte și rugăciunea Witr?» Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns: *«Acela care stă alături de imam până ce acesta încheie rugăciunile sale, aceuia i se va considera că s-a rugat toată acea noapte.»*»

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, relatează că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cine petrece Laylat Al-Qadr în rugăciune, cu credință și speranță în îndurarea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, atunci acestuia i se vor ierta toate păcatele ce le-a săvârșit mai înainte.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

În aceste nopți speciale și extraordinare, se fac cât mai multe suplicații (dua).

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„I-am zis: «O, Mesager al lui Allah, ce ar trebui să cer dacă aș ști care noapte este Laylat Al-Qadr?» El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mi-a răspuns: «Spune: *O, Allah, ești Iertător și Îți place să ierți, deci iartă-mă.*»

(relatat de Tirmidhi)

Beneficiile Rugăciunii voluntare

Sfântul Coran înștiințează în multe versete ale sale despre beneficiile rugăciunilor de noapte și despre binefacerile pe care le au cei ce își petrec astfel nopțile.

Allah *subhanahu wa ta'ala* îi descrie pe cei ce vor fi răsplătiți cu Paradisul astfel:

„Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică și cu nădejde și ei fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.»

(Surat As-Sajda, 32:16)

„Ei nu dormeau decât puțin în timpul nopții ~ Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau de iertare.»

(Surat Adh-Dhariyat, 51:17-18)

Sunt numeroase hadith-uri care fac cunoscute meritele acestor rugăciuni voluntare din timpul nopții, precum este și acesta, colecționat în Sahih Muslim și în Musnad Ahmad, în care Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, relatează:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Cele mai bune rugăciuni, după cele obligatorii, sunt rugăciunile de noapte.»

Așadar, beneficiile rugăciunilor de noapte sunt:

1. *Îl apără pe credincios de atacurile diavolești.*

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Când omul merge la culcare, Sheitan face trei noduri la ceafa acestuia și suflă în noduri, spunând: «Ai în față o noapte lungă, deci dormi!» Dacă omul se scoală și îl cheamă pe Allah, un nod se desface, dacă face și purificarea pentru rugăciune, atunci al doilea nod, de asemenea, se desface, iar dacă face rugăciunea, al treilea nod este desfăcut și el, și omul devine activ și bine intenționat; altfel, dimpotrivă, el se trezește fără chef de viață și leneș.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

2. *Apropie credinciosul de Allah subhanahu wa ta'ala.*

Amr ibn Abash, *radhi Allahu anhu*, relatează că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cel mai bun timp când un rob se poate apropia cel mai mult de Stăpânul său este ultima parte din noapte. Dacă voi puteți fi printre aceia care îl pomenesc pe

Allah la acea oră, atunci așa să faceți!»

(relatat de Tirmidhi)

3. *Aduce îndurarea lui Allah subhanahu wa ta'ala*, deoarece Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat un hadith al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în care spune:

„Îndurarea lui Allah să fie asupra aceluia care se trezește în noapte și face rugăciune și își trezește soția să se roage și ea, iar dacă ea refuză, o stropește cu apă. Și fie ca mila lui Allah să se poartă asupra femeii care se trezește noaptea și face rugăciune și trezește și pe soțul ei la rugăciune, iar dacă el refuză, ea îl stropește cu apă.»

(relatat de Abu Dawud)

4. *Perseverarea în rugăciune aduce răsplată înmulțită.*

Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Nu vă opriți din a face Qiyam. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu renunța niciodată să îl facă, iar dacă era bolnav sau slăbit, îl făcea șezând. Apoi a mai spus că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: «Cea mai plăcută faptă în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala este cea făcută cu perseverență, chiar dacă, în sine, ea nu înseamnă mare lucru.»

(relatat de Abu Dawud)

Amr ibn Murra Al-Juhani, *radhi Allahu anhu*, relatează că:

„Un om din tribul Quraish l-a întrebat pe Trimisul lui Allah,

salla Allahu aleihi wa sallam: «O, Trimis al lui Allah, ce părere ai dacă am să mărturisesc că nu există altă divinitate decât Allah și că tu ești Mesagerul Lui, mă voi ruga de cinci ori pe zi, voi posti în luna de post și voi face Qiyam în Ramadan și voi plăti Zakat?» Profetul i-a răspuns: «*Acela care moare după ce a trăit astfel, va fi asemenea apropiaților lui Allah și asemenea martirilor.*»

(relatat de Ibn Hibban)

Etichetă

1. *Se declară intenția și se efectuează abluțiunea.*

Înainte de a face rugăciunea voluntară, trebuie aplicată aceeași procedură ca și înainte de împlinirea rugăciunilor obligatorii, în ceea ce privește declararea intenției și purificarea.

Referitor la aceasta, Al-Bayhaqi relatează că, atunci când se trezea pentru Qiyam, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, își peria dinții cu miswaak-ul (siwaak) și apoi împlinea abluțiunea. Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Acela care se trezește noaptea ca să se roage, să folosească un siwaak să își curețe dinții, pentru că atunci când recită el în timpul rugăciunii, un Înger pune gura lui peste gura aceluia și nimic nu iese din gura sa, ci intră în gura Îngerului.”

(hadith Sahih, după Sheikh Al-Albani, transmis prin Al-Bayhaqi și alții)

2. *Rugăciunea se face pe ton moderat.*

Cu privire la acest comportament, Abu Qatada relatează că:

„Odată, într-o noapte, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a observat că Abu Bakr, radhi Allahu anhu, făcea rugăciunea sa în șoaptă, iar Omar, radhi Allahu anhu, se ruga cu voce puternică. După ce s-a încheiat rugăciunea, Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a spus lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu: «O, Abu Bakr, am observat că te-ai rugat în șoaptă»; iar acesta i-a replicat: «O, Mesager al lui Allah, am fost auzit de Cel căruia I-am adresat rugăciunea mea.» Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a adresat lui Omar, radhi Allahu anhu, spunând: «O, Omar, am observat că ai făcut rugăciunea ta pe un ton ridicat!» El i-a răspuns: «O, Trimis al lui Allah, poate că astfel îi trezesc pe cei somnoroși și îl alung, astfel, pe Sheitan.» Atunci, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «O, Abu Bakr, ridică puțin tonul vocii tale, iar tu Omar, lasă vocea ta puțin mai jos.»

(hadith Sahih, după Sheikh Al-Albani, transmis prin Abu Dawud și Tirmidhi)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, relatează că:

„Recitarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în timpul rugăciunii de noapte, era de asemenea manieră încât se auzea în încăperea alăturată, dacă el s-ar fi aflat în dormitor.”

(hadith hasan, după Sheikh Al-Albani și transmis prin Abu Dawud)

3. Rugăciunea Witr (وتر)

Rugăciunea Witr este o rugăciune islamică, practică după rugăciunea de noapte, Isha. Ea este efectuată după rugăciunea Qiyam Al-Layl, care poate fi de 2 rakaat, 4 rakaat și așa mai departe (în număr par de rakaat), numită Shifa', completând cu o rakaat, numită Witr. Aceasta trebuie efectuată până la adhan-ul pentru rugăciunea de Fajr.

În timpul acestor rakaat, este Sunna să se recite în primele două rakaat de Qiyam Al-Layl (Shifa') din surele 'A'la și Al-Kafirun, iar în Witr să se recite Al-Ikhlâs, sau pentru primele două rakaat să se recite surele Al-Falaq și An-Naas.

În rugăciunea Witr, mai există o suplicație specială, care se recită cu ocazia sărbătorilor sau în anumite evenimente și se numește «Dua Al-Qunut» (دُعَاءُ الْقُنُوتِ), care înseamnă *umilință și supunere*.

Dua Al-Qunut, conform cu Sunna, este dua pe care Hasan ibn

Ali a învățat-o de la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar cuvintele ei sunt:

„O, Allah, *condu-mă alături de cei pe care Tu i-ai călăuzit, dă-mi iertarea Ta asemenea celor pe care Tu i-ai iertat și fii Protectorul meu, așa cum ești și celor pe care Tu îi aperi și binecuvân-tează-mă pe mine cu toate darurile Tale. Apără-mă de răul pe care Tu l-ai hotărât, căci, fără tăgadă, Tu ești Cel care hotărăște și nimeni nu poate trece peste hotărârea Ta. Cu siguranță, acela de partea căruia ești Tu nu este niciodată rușinat și cel ce Îți este dușman Ție nu va avea nici cinstire și nici putere. O, Dumnezeul nostru, binecuvântat și slăvit ești Tu! Nu există scăpare și adăpost decât la Tine!*”

Apoi se poate continua prin a aduce binecuvântare Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin a face rugăciuni pentru alți musulmani.

După aceasta, se spune Takbir (Allahu Akbar) și urmează direct sujud (سُجُود) (proster-narea), fără a se mai face ruku (رُكُوع).

La finalul rugăciunii Witr, după salut, se spune următoarea dua:

„O, Allah, *eu caut adăpost în bunătatea Ta, temându-mă de mânia Ta și caut protecția Ta împotriva pedepsei de la Tine. Eu caut scăpare la Tine, de Tine. Nu Te pot proslăvi îndeajuns și Tu*

ești așa precum ai spus Tu despre Tine că ești.”

După salutul de final, se va spune următoarea dua, prelungind silabele și ridicând puțin vocea, la cea de a treia pronunțare:

„Mărire Împăratului Cel Sfânt!”

Validitatea suplicațiilor

În ceea ce privește validitatea suplicațiilor, Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Stăpânul nostru coboară în fiecare noapte în cel mai de jos cer, când a mai rămas numai o treime din noapte. Iar El a spus: «Aceluia care Îmi cere, pe acela îl dăruiesc! Acela care caută iertarea Mea, pe acela îl voi ierta.»”

(relatat de Bukhari și Muslim),

iar în altă variantă, tot el (Abu Huraira, radhi Allahu anhu) a adăugat:

„Apoi Allah a întins mâna Sa și a spus: «Cine este acela care vrea să facă în plus fapte bune, pentru Cel ce nu este nici nebăgător de seamă și nici nedrept?» Și El spune aceasta până la răsăritul soarelui.”

(relatat de Muslim)

Jabir, radhi Allahu anhu, a relatat că:

*„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Există o oră din noapte, în care*

orice musulman care se află în ea și cere un lucru bun pentru viața aceasta și pentru Viața de Apoi, îl va primi cu siguranță. Iar aceasta se întâmplă în fiecare noapte.»”

Din aceste motive, în aceste nopți se recomandă să se petreacă cât mai mult timp posibil în adorarea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, renunțând la somn și la plăcerea de a te relaxa cu divertismente sau mâncând și bând, asemenea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre care se relatează că:

*„În timpul ultimelor 10 nopți din Ramadan, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu dormea, ci își trezea și familia și se dedica adorării lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, strângând cureaua.”*

(relatat de Bukhari și Muslim)

„A strânge cureaua”, în acest context, înseamnă că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, impunea familiei sale să se alăture lui în adorare, în ultimele 10 nopți ale lunii Ramadan, iar rugăciunea lor să se facă cu fermitate și cu deosebită considerație.

După recitarea completă a Coranului, în luna Ramadan, este bine ca imamul să facă suplicații (dua) și să le recite pe acelea care sunt benefice pentru cei adunați, însă fără să le lungească și aceasta deoarece Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

*„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se axa pe*

acele suplicații cu sens general
valabil și se abține de la altele.”

Una dintre aceste suplicații
poate fi aceasta:

*„O, Allah! Fă-mă dintre
aceia pe care Tu i-ai călăuzit!”*

Nu contează când anume
sunt spuse aceste suplicații, ele se
pot recita ori în prima, ori în a
doua sau în a treia rakaa.

Alhamdulillah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ ، وَ أَدِقِّنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ ، وَ
أَوْزِعْنِي فِيهِ لِإِدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ ، وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سَتْرِكَ
يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ .

Allahumme qawwinii fihi 'alaa iqaameti emrike we eziqnii fihi halaaweti
zikrike we euzi'anii fihi liadaai şukrike bikeramike wehfezni fihi
bihifzike we setrike yaa ebsaran-naaziriin.

O, Allah, întărește-mă, să pot urma poruncile Tale; lasă-mă să gust din
amintirea Ta dulce, oferă-mi din bunătatea Ta, pentru care Îți mulțumesc.
Protejează-mă cu protecția Ta și acoperișul Tău, o, Tu, Păzitorul nostru!

Recitarea Coranului în luna Ramadan

~ tradus de Yasminne Riad ~

În ceea ce privește recitarea Coranului în timpul rugăciunilor din nopțile din luna Ramadan sau chiar din zilele obișnuite, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a pus o limită în care să spună că aceasta e prea mult sau aceasta este prea puțin.

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, uneori recita îndelung din Coran, alteori mai scurt, uneori recita 20 de versete, alteori 50. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care se roagă noaptea și recită 100 de ayat nu va fi socotit dintre cei superficiali.” sau, în altă variantă: „....va fi socotit dintre cei sinceri și devotați, dintre credincioși.”

(relatat de Albani)

În timpul rugăciunilor de noapte, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, uneori recita cele 7 sure lungi: Al-Baqara, 'Al-'Imran, An-Nisa', Al-Ma'ida, Al-'An'am, Al-'A'raf și At-Tawba.

Hudhayfa ibn Yaman, *radhi Allahu anhu*, care se ruga în spatele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, relata că:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita într-o singură rakaa Surat Al-Baqara, An-Nisa', 'Al-'Imran și

Al-Ma'ida și le recita încet, pe ton moderat.”

(relatat în Takhrij Meshket Al Masabih)

Se relatează într-o narațiune autentică faptul că atunci când Omar, *radhi Allahu anhu*, era numit de Ubai ibn Ka'b, *radhi Allahu anhu*, să conducă rugăciunea din luna Ramadan și făcea cele 11 rakaat, el recita din Coran surele cu ayat-uri (versete) lungi, iar unii oameni se sprijineau în bastoane sau bețe, căci rugăciunea dura prea mult și nu se termina decât la Fajr.

Într-o altă relatare autentică, se narează că Omar, *radhi Allahu anhu*, chema recitatori de Coran, pentru nopțile din luna Ramadan și îl pune pe cel mai rapid dintre ei să recite 30 de ayat-uri, pe cel ce recita moderat, 25 de ayat-uri, iar pe cel ce recita prelungit, numai 20 de ayat-uri.

În cazul în care cineva face singur Qiyam Al-Layl, atunci el poate să îl facă cât de lung vrea, iar dacă se face rugăciune comună, atunci se poate stabili cu imamul durata ei.

Desigur, este recomandat ca rugăciunea de noapte să fie cât mai lungă și, mai ales în luna Ramadan, nu este indicat să se

exagereze și să se petreacă toate nopțile anului în Qiyam Al-Layl, ci să se urmeze exemplul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a spus:

„Cele mai bune învățăminte sunt cele ale lui Mohammed.”

Cel ce este imam trebuie să țină cont de faptul că alături de el se roagă mai multe persoane și nu este indicat să facă lungimea rugăciunii după voia lui, ci trebuie să se pună de acord cu restul care îl urmează, deoarece Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă vreunul dintre voi conduce pe oameni în rugăciune, să facă în așa fel încât să nu fie lungă, deoarece printre cei ce vă urmează sunt și foarte tineri, și bătrâni, și bolnavi, și slăbiți, și dintre cei ce se află în situații apăsătoare. Însă acela care se roagă singur, să facă rugăciunea sa de lungimea care îi place lui.”

(relatat de Bukhari)

Sheikh Ibn Baaz spune că unii dintre învățați sugerează că este de preferat să se recite tot Coranul în timpul rugăciunilor de noapte din luna Ramadan, deoarece aceasta este o oportunitate pentru toată lumea să îl parcurgă în întregime, într-un timp mai scurt, însă nu există nicio dovadă care să facă obligatorie aceasta, sau măcar să susțină că este recomandat.

Unii oameni cred că este obligatorie recitarea completă a Coranului în timpul nopților lunii Ramadan, deoarece aceasta derivă

din faptul că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a revizuit întreg Coranul împreună cu Jibril, *aleihi sallam*. Sheikh Ibn Baaz explică faptul că din aceasta se poate deriva doar o regulă, că este bine ca un musulman să revizuiască întreg Coranul împreună cu cineva care îl poate ajuta să aibă un beneficiu din această recapitulare, tot așa precum a făcut și Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*; însă să nu se considere că Jibril, *aleihi sallam*, a fost profesor pentru Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ci Jibril, *aleihi sallam*, a fost doar împuternicitul lui Allah *subhanahu wa ta'ala*.

De la Abu Dawud a parvenit o relatare despre Yazid ibn Abdullah, *radhi Allahu anhu*, care l-a întrebat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

*„În câte zile este permisă o completă recitare a Coranului, o, Trimis al lui Allah?», iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns: «Într-o lună.» Yazid a spus: «Dar eu sunt mai rapid și pot face aceasta într-un timp mai scurt!» Și tot a ținut-o cu această replică, până când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a zis: «Săvârșește recitarea completă în 7 zile.» Yazid a răspuns la fel: «Pot și mai repede de atât.» Atunci Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a explicat: «Acela care termină recitarea Coranului în mai puțin*

de trei zile, nu înțelege nimic din el.»

Așadar, recitarea completă sau parțială a Coranului în luna Ramadan, depinde de înțelegerea făcută între oamenii care fac rugăciunea comună, însă dacă se dorește recitarea completă, atunci ea nu poate fi făcută în mai puțin de trei zile.

De asemenea, nu este interzis imamului să recite după Mushaf, în cazul în care nu cunoaște foarte bine (adică pe din afară) Coranul, însă celor care îl urmează nu le este permis, după opiniile învățaților.

Nu este greșită nici repetarea unor anumite versete din Sfântul Coran care se referă la îndurarea

sau la pedeapsa lui Allah subhanahu wa ta'ala, deoarece este în conformitate cu Sunna. Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să repete versetul

„De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești [Cel] Puternic, Înțelept [*'Aziz, Hakim*]!”

(Surat Al-Ma'ida, 5:118),

și îl repeta de multe ori, însă numărul repetărilor consecutive depinde de abilitatea imamului de a recita sau de a-și face discursul.

Allahu Alam

La ilahe illa Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ ، وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ ، وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ ، بِرَأْفَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

Allahumme-j'alnii fiihi minel-musteghfiirine we-j'alnii fiihi min
'ibaadikes-saalihiinel-qaanitiine we-j'alnii fiihi min euliyaaikel-
muqarrabiine biraefetike yaa erhamer-raahimiin.

O, Allah, așează-mă printre cei care caută iertare. Găsește-mi loc printre
robii Tăi cei drekți și supuși, așează-mă printre prietenii Tăi cei mai
aproțiați, prin bunătatea Ta, o, Tu, Cel Milostiv!

عِتْكَافُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Itikaf (أَعْتِكَافُ) – perioadă sacră, dedicată Creatorului

~ tradus de Yasminne Riad ~

Este o modalitate de dedicare exclusivă adorării lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Definiție

Itikaf înseamnă retragerea unei persoane (bărbat sau femeie) într-o moschee, unde va sta o perioadă de timp, având intenția de a se dedica exclusiv adorării lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Principiul Itikaf-ului este dedicarea exclusivă adorării lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Izolare

Toți învățații sunt de acord că Itikaf-ul este o practică de adorare în conformitate cu Sunna, după cum reiese din practica Trimisului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, relatată de Aisha, *radhi Allahu anha*:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se retrăgea în rugăciune (Itikaf), la moschee, în ultimele zece nopți ale lunii Ramadan, până ce Allah i-a luat viața, iar mai apoi nevestele lui au preluat acest obicei.”

(relatat de Bukhari)

Feluri de Itikaf

1. Obligativu – este atunci când o persoană și-a luat acest angajament față de Allah subhanahu wa ta'ala, deci a făcut un jurământ.

2. Recomandat – este pentru musulmanii care vor să urmeze exemplul dat de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre modul în care se pot petrece ultimele 10 zile din luna Ramadan.

Timpul Itikaf-ului

„Atunci când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, făcea Itikaf, el începea aceasta cu rugăciunea de Maghrib, din a 20-a zi din Ramadan, apoi se retrăgea într-o moschee și rămânea acolo până la finalul lunii.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Condiții pentru cel care dorește să facă Itikaf:

- Să fie în deplinătatea facultăților mentale

- Să fie în stare de curăție, să aibă făcut ghusl (غسل), dacă a

întreținut relații intime, să aibă făcut ghusl după ieșirea din perioada de menstruație sau lăuzie

- Să aibă o credință puternică
- Să țină postul, deoarece aceia care dintr-un motiv anume nu pot ține postul, sunt incapabili și pentru Itikaf

- Femeia trebuie să aibă acordul soțului, iar cei tineri, acordul părinților

Permis și interzis în Itikaf

1. Este permis pieptănarea părului, raderea capului, tăiatul unghiilor, orice practică de cosmetică a corpului și parfumarea.

2. Este permis a se mânca, a se bea și a se dormi în moschee.

3. Nu este permis a se neglija igienizarea încăperii (ex: eliminarea gunoiului menajer, curățarea locului unde s-a luat masa, curățarea obiectelor folosite, etc.)

4. Nu este permisă părăsirea moscheii decât pentru împlinirea necesităților fiziologice și pentru a mânca și a bea, dacă nu există nimeni care să îi aducă acestea la moschea unde acea persoană face Itikaf.

5. Nu este permis fumatul ori intoxicarea cu orice altă substanță.

Ce invalidează Itikaf-ul

În timpul Itikaf-ului este interzisă părăsirea moscheii, excepție făcând anumite cazuri, cum ar fi nevoile fiziologice, a face abluțiunea sau dacă e necesar ghusl după un vis, în cazul unor urgențe medicale, intoxicare, sau în urma unui șoc emoțional care ar putea produce o instabilitate mentală temporară, sângerările produse la ciclul menstrual sau cele post natale. La fel, se poate părăsi moscheea pentru a vizita un om grav bolnav sau pentru participarea la înmormântarea unui apropiat.

Etichetă

Aisha, radhi Allahu anha, când făcea Itikaf, dacă spunea intenția sa **înainte** să înceapă Itikaf-ul, că va merge să viziteze un om grav bolnav sau la înmormântarea celor din familia sa, se putea duce, fără ca Itikaf-ul să fie întrerupt. Deci, dacă intenția este făcută dinainte de a intra în Itikaf se poate merge, dar dacă nu se spune intenția, nu se pot vizita cei bolnavi, ori participa la funeralii. Dacă totuși se va face, se întrerupe Itikaf-ul, și la întoarcere se reia.

Allahu Akbar

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ ، وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقْمَتِكَ
، وَ زَحْزِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنَّاكَ وَ أَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى
رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ .

Allahumme laa tekhzalnii fihi lite'arrudi me'asiyetike, we laa tedribnii
bisiyaati neqimetike, we zehzhihnii fihi min muugibaati sekhatike
bimennike we eyaadiike yaa muntehii raghbetir-raaghibiin.

O, Allah, nu mă lăsa să mă înjosesc prin neascultarea față de Tine și nu
mă lovi cu pedepsele Tale. Îndepărtează-mă de motivele furiei Tale, prin
puterea Ta, o, Tu, Cel care îndeplinești dorințele noastre!

Semnele Noptii Al-Qadr

de Sheikh Mohammed Salih Al-Munajjid

~ tradus de Yasminne Riad ~

Se spune că Laylat Al-Qadr poate fi percepută cu ajutorul văzului, de către aceia pe care Allah subhanahu wa ta'ala îi ajută să o vadă. Companionii Profetului, radhi Allahu anhum, o recunoșteau după semnele sale. Aceasta nu înseamnă că cei care nu o văd nu vor primi răsplată pentru rugăciunile pe care le-au făcut în timpul ei.

Musulmanii trebuie să stăruiască în a o vedea în ultimele 10 zile din luna Ramadan, așa cum ne-a îndrumat Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Există o relatare autentică în care se spune că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a explicat că semnul noptii, care arată că Laylat Al-Qadr a trecut, este acela că soarele va răsări fără raze vizibile.

Într-o altă relatare, în care apar unele neconcordanțe în text, iar unele expresii sunt nu tocmai clar alcătuite, însă lanțul de naratori este bun, se spune că semnele noptii Al-Qadr sunt:

- noaptea este calmă și luminoasă;
- nu este nici cald și nici frig;
- nu sunt stele căzătoare;

- soarele răsare lin, fără raze evidente, așa precum este luna în noptile cu lună plină.

Abu Dawud a menționat o parte din ea în *Sunan*, la capitolul „Lămuriri cu privire la noaptea Al-Qadr”. În acest capitol, Abu Dawud a înregistrat și hadith-ul de la Abdullah ibn Omar, care a declarat că l-a auzit pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

„*Ea (noaptea Al-Qadr) se petrece în fiecare Ramadan*”, însă după unii această expresie aparține unuia dintre companionii, radhi Allahu anhu, adică lui Ibn Omar, deoarece Abu Sa'id Al-Khudri a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și eu împlineam Itikaf, în timpul ultimelor 10 nopti de Ramadan, când Jibril, aleihi *sallam*, a venit la el și i-a spus: «Ceea ce aștepti va urma să vină.» Așadar, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a împlinit Itikaf în ultimele zile ale lunii și eu i-am fost alături. Și iarăși a venit Jibril, aleihi *sallam*, și a spus: «Ceea ce aștepti este în fața ta.» Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a ridicat și a ținut o predică, spunând: «Oricare dintre

voi care faceți Itikaf împreună cu mine și care ați plecat după o vreme, întoarceți-vă, căci, cu adevărat, eu am văzut noaptea Al-Qadr, dar am fost constrâns să uit care din ele este, însă cu adevărat, este una dintre ultimele 10 nopți. Ea este într-una dintre zilele fără soț și am avut o viziune în care se făcea că eu mă prosternam în noroi și în apă.» Acoperișul moscheii era din frunze uscate de palmier și nu am putut vedea cerul deloc, însă s-au adunat niște nori ce au fost aduși de vânt și a început să plouă și atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a condus în rugăciune și ne-am rugat așa, până când pe fruntea Trimisului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au apărut urme de noroi și apă, așa cum i s-a arătat lui.”

Într-o altă variantă, această relatare este completată cu faptul că acest lucru s-a petrecut în noaptea celei de a 21-a zile, după Bukhari și Muslim, iar As-Shafii a spus: „Acesta este cel mai autentic hadith care ne-a fost transmis.”

S-a mai consemnat că aceasta a fost în noaptea de 23, după cum a relatat Abdullah ibn Unays și înregistrat în Sahih Muslim, ori în noaptea de 25, după Bukhari, care, citându-l pe Ibn Abbas, a consemnat că:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Căutați noaptea Al-Qadr în ultimele 10 ale lunii Ramadan; în cele 9 care au mai rămas, apoi în

cele 7, apoi în cele 5 care au rămas.»

Mulți au explicat acest hadith ca fiind o referire la nopțile cu număr impar, iar aceasta este cea mai clară și cea mai frecventă interpretare, explică Ibn Kathir, în Tăfsir-ul Surei Al-Qadr.

Se poate ca noaptea Al-Qadr să fie în cea de-a 27-a noapte a lunii Ramadan, deoarece Muslim a consemnat în Sahih-ul lui, de la Ubai ibn Ka’b, *radhi Allahu anhu*, că aceasta s-a petrecut în noaptea de 27 a lunii Ramadan.

„Zirr l-a întrebat pe Ubai ibn Ka’b: «O, Abu Al-Mundhir, cu adevărat, fratele tău, Ibn Masuud, spune că acela care rămâne și împlinește rugăciunile de noapte tot anul, acela va prinde și noaptea Al-Qadr.» Ubai i-a răspuns: «Fie ca Allah să aibă milă de el. Cu adevărat, el știe că aceasta se petrece în luna Ramadan și este în a 27-a noapte.» Atunci, Zirr a întrebat: «Și cum o poți recunoaște?», iar Ubai a răspuns: «După un semn sau după o lămurire pe care el (Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*) ne-a spus-o. Și aceasta este că răsăritul nu este cu raze.»”

(relatat de Muslim)

De asemenea, se mai spune că Laylat Al-Qadr poate fi și în noaptea de 29, deoarece Imam Ahmad ibn Hanbal a consemnat de la Ubadah ibn As-Samit că el l-a întrebat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, despre Noaptea Puterii, iar el i-a replicat:

„Ea este în luna Ramadan, în ultimele 10 nopți, în cele cu număr impar, adică în 21, 23, 25, 27 sau 29, sau chiar în ultima noapte.”

Imam Ahmad a preluat de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, un hadith în care se relatează că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cu adevărat, ea este în cea de-a 27-a noapte, ori în cea de-a

29-a. Și cu adevărat, Îngerii veniți atunci pe pământ sunt mai mulți decât toate pietricelele care se găsesc pe el!”

Cel mai corect punct de vedere este acela în care se afirmă că Laylat Al-Qadr se mută pe parcursul acestor ultime 10 nopți ale lunii Ramadan, într-una din zilele impare.

Allahu Alam

Ash-hadu An

La Uluhi Ula Allah,

Wa Ash-hadu Anna Mohamadan

Rasul-Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اعْنِي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ ، وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ
وَ اِثَامِهِ ، وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ ، بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ .

Allahumme e'innii fihi 'alaa siyaamihi we qiyaamihi we gennibnii fihi
min hefewaatihi weasaamihi wer-zuqanii fihi zikrake bidewaamihi
biteufiiqike yaa haadiyel-muddiliin.

O, Allah, ajută-mă să țin postul și să îmi fac rugăciunile și ține-mă departe
de greșelile și păcatele zilei. Ajută-mă să îmi reamintesc de Tine continuu,
pe parcursul zilei, prin ajutorul Tău, o, Tu, Cel care îi îndrepti pe rătăciți!

تفسير سورة القارعة

Tafsir Surat Al-Qari'a Capitolul 101- revelată în Mecca

De Ibn Kathir

~ tradus de Umm Omar ~

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. „Ziua aceea care lovește”!
2. Ce este „Ziua aceea care lovește”?
3. Și de unde să știi tu ce este „Ziua aceea care lovește”?
4. În Ziua aceea, oamenii vor fi ca fluturii risipiți,
5. Iar munții vor fi ca lâna scărmanată!
6. Cât despre cel ale cărui balanțe vor fi grele,
7. El va avea parte de o viață plăcută,
8. Iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare,
9. Mama lui va fi Hawiyah.
10. Și de unde să știi tu ce este el?
11. Focul Hamiyah!

1. El-qaari'ah
2. Mel-qaari'ah
3. We maa edrake mel-qaari'ah
4. Yeume yekuunun-naasu kel-ferasil-mebsus
5. We tekuunul-gibalu kel-'ihnil-menfuus
6. Fe emma men sequlet mewaaziinuh
7. Fe huwe fii 'iysetir-radiyeh
8. We emma men khafet mewaaziinuh
9. Fe ummuhu haawiyeh
10. We maa edrake ma hiyeh
11. Naarun hamiyeh

Al-Qari'a este unul din numele Zilei Judecătii, la fel ca Al-Haqqah, At-Tammah, As-Sakhkhah, Al-Ghashiyah și alte nume.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala intensifică preocuparea și spaima pentru Ziua Judecătii prin cuvintele Sale:

„3. Și de unde să știi tu ce este «Ziua aceea care lovește»?”

Apoi El, subhanahu wa ta'ala, explică aceasta prin cele spuse:

„4. În Ziua aceea, oamenii vor fi ca fluturii risipiți,”

semnificând: în împrăștierea lor, în împărțirea lor, în venirea lor și plecarea lor, toate din cauza dezorientării la ceea ce se întâmplă; ei vor fi ca niște molii împrăștiate.

Aceasta este precum Allah subhanahu wa ta'ala ne grăiește:

„Atunci când vor ieși ei din gropi, cu ochii plecați, de parcă ar fi niște lăcuste risipite.”

(Surat Al-Qamar, 54:7)

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„5. Iar munții vor fi ca lâna scărmanată!”

semnificând: ei vor deveni ca lâna scărmanată care a început să se uzeze (să se estompeze) și să fie sfâșiată. Mujahid, Ikrimah, Sa'id ibn Jubayr, Al-Hasan, Qatada, Ata' Al-Khurasani, Ad-Dahhak și As-Suddi, cu toții au spus: „cum ar fi de lână ('Ihn).”

Apoi Allah subhanahu wa ta'ala informează cu privire la rezultatele obținute de cei care fac fapte, pe baza cărora vor primi onoarea sau rușinea.

El, subhanahu wa ta'ala, grăiește:

„6. Cât despre cel ale cărui balanțe vor fi grele”

semnificând: faptele bune reprezintă mai mult decât faptele rele.

„7. El va avea parte de o viață plăcută,”

semnificând: în Rai.

„8. Iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare,”

semnificând: faptele rele reprezintă mai mult decât faptele bune.

Apoi Allah subhanahu wa ta'ala grăiește:

„9. Mama lui va fi Hawiyah.”

S-a spus că acest lucru înseamnă că el va fi în cădere și rostogolire, capul va fi în Focul Iadului, iar expresia „mama lui” a fost folosită pentru a face referire la creierul lui (ca și cum ar fi miezul capului).

O declarație similară ca aceasta a fost relatată de Ibn Abbas, Ikrimah, Abu Salih și Qatada. Qatada a spus: „*Omul va cădea în Focul Iadului prin propria judecată.*” Abu Salih a făcut o declarație similară când a spus: „*Ei vor cădea în Foc prin propria lor greșală.*”

De asemenea, s-a spus că aceasta înseamnă că „mama lui” va fi cea spre care se va întoarce și care va pune capăt tuturor lucrurilor în Viața de Apoi va fi Hawiyah, acesta fiind unul dintre numele Focului iadului. Ibn Jarir a spus: „*Al-Hawiyah este numit numai mama lui, deoarece el nu va avea nicio locuință, cu excepția ei.*” Ibn Zayd a spus: „*Al-Hawiyah este foc și va fi mama lui și locuința lui la care se reîntoarce și unde va fi stabilit.*” Apoi va recita versetul: **„Sălaşul lor va fi Focul”**

(Surat 'Al-'Imran, 3:151)

Ibn Abu Hatim a spus că a fost relatat de la Qatada că: „*Este Foc și este locuința lor.*”

Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala spune în explicarea sensului Al-Hawiyah:

„10. Și de unde să știi tu ce este el?”

Allah subhanahu wa ta'ala confirmă:

„11. Focul Hamiyah!”

semnificând: extrem de fierbinte. Este o căldură care este însoțită de o flacără puternică și de foc.

A fost relatat de la Abu Huraira că Profetul, salla Allahu alehi wa sallam, a spus:

„Focul fiilor lui Adam, pe care voi toți îl veți aprinde, este o parte din cele 70 de părți ale Focului Iadului.” Ei (companionii) au spus: „O, Mesager al lui Allah! Nu este suficient.” El, salla Allahu alehi wa sallam, a răspuns: „Este mai mult de atât de șaizeci și nouă de ori.”

Acesta a fost relatat de către Bukhari și Muslim. În unele dintre mențiuni s-a afirmat:

„Este mai mult de atât de șaizeci și nouă de ori, fiecare dintre aceste părți semănând cu căldura focurilor iadului.”

A fost relatat într-un hadith preluat de Imam Ahmad de la Abu Huraira, că Profetul, salla Allahu alehi wa sallam, a spus:

„Într-adevăr, persoana care va primi pedeapsa cea mai ușoară dintre chinurile oamenilor din Iad, va fi omul care va avea două sandale, căruia îi va face creierul să fiarbă.”

A fost confirmat în două Sahih că Mesagerul lui Allah, salla Allahu alehi wa sallam, a spus:

„Iadul se plânge Domnului său și spune: «O, Allah! Unele părți din mine devorează alte părți din mine!» Așa că Allah i-a permis să ia două respirații: o respirație în timpul iernii și o respirație în timpul verii. Astfel, vremea rece pe care o vedem iarna este de la răceala lui și căldurile mari pe care le întâmpinăm vara sunt de la căldura lui.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În cele două Sahih, este relatat că el, salla Allahu alehi wa sallam, a spus:

„Atunci când căldura devine intensă, faceți rugăciunea până se răcește; într-adevăr căldura intensă este o respirație a Iadului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Acesta este sfârșitul Tăfsirului surei Al-Qari'a și toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Subhana Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ ، وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ ، وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ
الطَّالِبِينَ .

Allahumme-j'alnii fiihi minel-mutewekiliine 'aleike we-j'alnii fiihi minel-
faaziine ledeike we-j'alnii fiihi minel-muqarrabiine ileyke bihsaanike yaa
ghaayetet-taalibiin.

O, Allah, fă-mă să fiu printre cei care se bazează pe Tine, printre cei pe
care Tu îi consideri reușiți și fă-mi loc printre cei care sunt aproape de
Tine, prin îndurarea Ta, o, Tu, Cel care oferă satisfacție!

~ Femei demne de urmat ~
Soțiile Profetului Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam

~ de Roxana Cuibuș ~

Aisha, radhi Allahu anha,
mama credincioșilor

Nașterea ei

Ea este Aisha bint Abdullah ibn Uthman ibn Amir ibn Amr ibn Ka'b, radhi Allahu anha. Tatăl ei mai era cunoscut și sub numele de Abu Bakr As Saddiq, radhi Allahu anhu, iar bunicul ei era cunoscut sub numele de Abu Quhafah; așadar, ea este Aisha bint Abu Bakr ibn Abu Quhafah, radhi Allahu anha.

S-a născut în Mecca, cu doar câțiva ani înainte de Hijra (înainte de migrarea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în Medina), mai exact, la 5 ani după începerea misiunii Profetice, adică după venirea revelației. Așadar, ea s-a născut în Islam și nu a trăit nici măcar o singură zi în Jahiliyyah (perioada ignoranței).

Mama ei a fost Umm Ruman bint Amir ibn Uwaimir și tot ea era și mama lui Abdurrahman ibn Abu Bakr. Era o femeie foarte credincioasă, ce a murit în timpul vieții Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în anul 6 după

Hijra. Când a fost îngropată, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a coborât în mormântul ei și a cerut iertare de la Allah subhanahu wa ta'ala pentru ea, spunând:

„O, Allah! Nu este ascuns față de Tine câte greutateți a întâmpinat Umm Ruman de dragul Tău și pentru Trimisul Tău.”

Tatăl ei, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a fost cel mai apropiat prieten al Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și primul Calif al Islamului.

Căsătoria ei

Într-una dintre povestirile ei, se relatează că:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost vizitat de Îngerul Jibril, aleihi sallam, iar acesta i-a arătat o imagine cu Aisha, radhi Allahu anha, pe o bucată de mătase verde și i-a spus: «Ea este soția ta, în această lume și în lumea cealaltă.»”

(relatat de Tirmidhi)

Aisha, radhi Allahu anha, a fost cunoscută pentru frumusețea

izbitoare și memoria ei formidabilă. A devenit soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Mecca, la vârsta de 9 ani, însă căsătoria a avut loc mai târziu, pe când ea avea 12 ani (unii învățați spun că 15 ani).

Aisha, *radhi Allahu anha*, povestește că, înainte de nuntă, s-a strecurat afară, să joace un joc, cu o prietenă. Au îmbrăcat-o cu o haină roșie, în dungi, din Bahrain. Apoi mama ei a însoțit-o la o casă nou construită, unde o femeie din Ansar aștepta în fața ușii. Oamenii au salutată-o, urându-i fericire. În prezența Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care zâmbea, a fost adus un vas cu lapte, din care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a băut, oferindu-i apoi și Aishei, *radhi Allahu anha*. Cu timiditate, ea a refuzat, dar la insistența Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a băut, apoi i-a oferit vasul surorii sale, Asma, care stătea lângă ea. Oaspeții care au fost prezenți au băut și ei din vasul cu lapte și miere.

Relația cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Când a venit să locuiască în casa Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o prietenie puternică și lungă s-a legat între ea și Sawda, *radhi Allahu anha*, iar Sawda, *radhi Allahu anha*, a avut grijă de Aisha, *radhi Allahu anha*, și de

restul gospodăriei. Mai târziu, când Aisha, *radhi Allahu anha*, a crescut, a gestionat ea gospodăria, iar Sawda, *radhi Allahu anha*, care îmbătrânise, s-a retras.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Nu am văzut nicio femeie cu care aș dori să seamăn mai mult, decât Sawda bint Zam'a, deși a avut un temperament iute.”

(relatat de Muslim)

În timpul căsătoriei, Aisha, *radhi Allahu anha*, și Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au dezvoltat o relație strânsă, ea fiind direct sub îngrijirea și atenția lui, dobândind de la el cunoștințe și înțelegere. Unele surse o descriu pe Aisha, *radhi Allahu anha*, ca fiind soția lui favorită. Chiar dacă Aisha, *radhi Allahu anha*, era încă tânără, între copilărie și adolescență, aflată la începutul dezvoltării, căsătoria era normală în timpul acela.

Astfel, ea a avut ocazia să învețe încă de la o vârstă fragedă în școala Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, transmițându-ne nouă multe dintre spusele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și povestindu-ne lucruri care se petreceau în casele lor, pentru ca oamenii să învețe mai ales aspecte legate de viața de familie.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a avut un loc special în inima Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar el nu-și ascundea iubirea pentru nimeni. Din dragoste

pentru ea, obișnuia să bea din același loc din care a băut ea și să mănânce din același loc din care ea mânca.

Când Amr ibn Al-As, radhi Allahu anhu, l-a întrebat: „O, Messenger al lui Allah, pe cine iubești cel mai mult?”, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns „Aisha”.

(relatat de Bukhari și Muslim)

Iubirea pe care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, o avea pentru Aisha, radhi Allahu anha, era evidentă din tandrețea pe care o afișa față de ea. Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, stând în dreptul ușii camerei mele, în timp ce abisiniienii prezentau spectacolul cu sulițe, în moschee și el, salla Allahu aleihi wa sallam, mă acoperea ca un scut cu Rida' lui (o îmbrăcămintă ce se purta pe partea superioară a corpului), ca eu să le pot urmări prezentarea; apoi s-a ridicat în picioare, pentru a vedea mai bine, până când eu am fost cea care am cerut să nu mă mai uit.”

(relatat de Bukhari)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să se joace cu ea, să facă glume și câteodată, în călătoriile lui, făceau întreceri. Stilul ei de viață nu s-a schimbat foarte mult. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, îi permitea să își aducă prietenele și să se joace împreună cu ele, cât timp el nu era acasă. Sunt câteva narațiuni în care se

vorbește despre aceste situații când însuși Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, întreba ce fel de jocuri se juca cu prietenele ei. La un moment dat, ea se juca cu păpușile ei și Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a venit acasă și a întrebat-o:

„Aisha, ce fel de joc e acesta?”

Aisha, radhi Allahu anha, a răspuns: „Sunt caii lui Solomon, aleihi sallam.” La care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a început să zâmbească.

Tot din dragoste pentru Aisha, radhi Allahu anha, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a cerut celorlalte soții să îi permită să petreacă ultimele lui zile, când era foarte bolnav, alături de ea. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a vrut să fie înmormântat în camera Aishei, radhi Allahu anha. Abu Bakr, radhi Allahu anhu, tatăl ei, a fost înmormântat lângă Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, iar Omar ibn Al-Khatib, radhi Allahu anhu, a cerut permisiunea Aishei, radhi Allahu anha, să fie înmormântat, în locul ei, alături de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și de Abu Bakr, radhi Allahu anhu.

Aisha, radhi Allahu anha, a fost foarte geloasă pe celelalte soții ale Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, gelozia fiind o dovadă clară a iubirii ei. Și-a exprimat dragostea când a spus:

„Cum, o persoană ca mine, n-ar fi geloasă pe o persoană ca

tine?” (pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*)

(relatat de Muslim)

„Într-o zi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era cu Aisha, *radhi Allahu anha*, și una dintre soțiile lui i-a trimis mâncare într-o cutie. Aisha, *radhi Allahu anha*, a rupt, din gelozie, cutia.”

(relatat de Bukhari)

Era geloasă pe prima soție a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Khadija, *radhi Allahu anha*, deoarece Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să vorbească despre ea foarte frumos.

„Nu m-am simțit așa de geloasă pe niciuna dintre soțiile Profetului, precum față de Khadija, chiar dacă ea a murit și nu am văzut-o niciodată. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să o pomenească foarte des și, atunci când sacrifica o oaie, o împărțea și trimitea părți din ea prietenelor Khadijei. Când i-am spus: «Când este vorba de Khadija, te porți ca și cum n-ar mai fi nicio femeie pe pământ în afară de ea...», el a răspuns (rugându-se pentru ea): «Khadija era așa și așa și am copii cu ea.»”

(relatat de Bukhari)

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, aproape că niciodată nu părăsea casa fără să vorbească despre Khadija și fără să amintească virtuțile ei. Într-o zi a menționat-o și eu, copleșită de gelozie, am spus: «Era ea altceva mai mult decât o

femeie bătrână? Allah ți-a dat în locul ei una mai bună ca ea.» La auzul acestor vorbe, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a devenit extrem de supărat și a răspuns: «Nu, jur pe Allah, Allah nu mi-a dat mai bun ca ea! Ea a crezut în mine când oamenii nu au crezut, ea m-a crezut pe mine atunci când alți oameni m-au acuzat că mint, ea și-a împărțit averea cu mine atunci când oamenii mi-au interzis, și Allah m-a binecuvântat cu copii de la ea, când celelalte femei nu mi-au oferit copii.»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Într-o noapte, când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a plecat înspre cimitirul Al-Baqee, Aisha, *radhi Allahu anha*, l-a urmărit, gândindu-se că a plecat la una dintre soțiile lui. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a acuzat-o și i-a spus:

„Credeai că Allah și Mesagerul Său ar fi nedrepti cu tine?”

(relatat de Muslim)

Pe parcursul celor 9 ani în care a fost căsătorită cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Aisha, *radhi Allahu anha*, a fost martora multor evenimente care au conturat destinul primei comunități musulmane din Medina.

În timpul căsătoriei lor, direcția de rugăciune (Qiblah) a fost schimbată de la Ierusalim la Mecca, prin aceasta musulmanii distingându-se mai bine de evrei și de creștini.

Tot în timpul căsătoriei ei cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, consumul alcoolului a fost interzis în cele din urmă și s-a clarificat ce este permis (Halal) și ce este interzis (Haram); de asemenea, a devenit necesar ca femeile să poarte hijab în public și în timpul rugăciunii, plata Zakatului a devenit, de asemenea, obligatorie și toate ritualurile de Hajj au fost descrise și clarificate.

Excelența sa

Aisha bint Abu Bakr, *radhi Allahu anha*, a fost o femeie învățată, o femeie cu o inteligență scilicet, o memorie minunată, având mare dragoste de învățatură și fiind apreciată pentru simțul ascuțit de judecată.

Viața ei este o dovadă vie că o femeie poate exercita influență asupra bărbaților și femeilor, oferindu-le inspirație și conducere și, în același timp, tot aceeași femeie poate fi complet feminină și o sursă de plăcere, bucurie și confort pentru soțul ei.

Aisha, *radhi Allahu anha*, nu a absolvit nicio universitate și totuși enunțurile ei sunt studiate în facultățile de literatură, iar afirmațiile juridice în facultăți care studiază dreptul, viața, lucrările ei fiind cercetate de către profesori de istorie islamică.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a fost cel mai învățat musulman și cea mai bună în privința problemelor publice; ea a relatat 2210

hadithuri ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a fost o sursă de cunoștință și înțelepciune pentru omenire, fiind denumită „**Aisha, mama cre-dincioșilor**”.

Musa ibn Talhah, *radhi Allahu anhu*, a spus: „Nu am văzut pe nimeni mai elocvent decât Aisha.”

Aisha, *radhi Allahu anha*, a devenit atât de înțeleaptă, având darul de a expune frumos și convingător, încât unii dintre contemporanii săi obișnuiau să spună: „Dacă cunoștințele Aishei, *radhi Allahu anha*, ar fi puse pe o parte a unui cântar și cunoștințele tuturor femeilor pe cealaltă parte a cântarului, partea Aishei, *radhi Allahu anha*, ar fi mai grea decât a femeilor.”

Az-Zuhri a spus: „Dacă ar fi să comparăm cunoștințele Aishei cu întregul cunoștințelor celorlalte soții ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împreună cu toate celelalte femei, cunoștințele Aishei tot ar fi mult mai mari.”

Abu Musa, *radhi Allahu anhu*, a spus: „Oricând o știre, o relatare părea dubioasă, îndoielnică pentru noi și o întrebam pe Aisha despre ea, întotdeauna învățam ceva de la ea.”

„**Superioritatea Aishei asupra celorlalte femei este ca superioritatea Thareed-ului (care este un fel de mâncare) asupra celorlalte mâncăruri.**”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Urwah ibn Az-Zubair a spus despre Aisha, radhi Allahu anha: „Nu am văzut pe nimeni cu mai multe cunoștințe despre Coran sau despre îndatoririle musulmanului, despre ce este permis și despre ce este interzis, sau despre poezie și despre spusele arabilor, sau despre genealogie decât Aisha.”

Aisha, radhi Allahu anha, a ascultat mulți creștini și evrei care veneau să se certe cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, în speranța că vor găsi o scuză plauzibilă care să justifice respingerea lor și, prin aceste schimburi de idei, Aisha, radhi Allahu anha, a reușit să distingă ceea ce era adevărat din ceea ce era fals.

De asemenea, ea obișnuia să petreacă timpul cu celelalte femei și să le transmită informații de la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam.

Aisha, radhi Allahu anha, obișnuia să țină post, să se roage noaptea și să facă fapte bune; rareori avea bani, deoarece făcea

acte de caritate. Alt lucru care indică virtutea ei este hadithul unde Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, spune:

„O, Aisha, acesta este Jibril, salutându-te.” Apoi ea a răspuns: „Pacea și mila lui Allah fie asupra lui.”

(Convenit)

Moartea ei

A murit în anul 57 după Hijra, când ea avea mai mult de 63 de ani. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, s-a rugat pentru ea și a fost înmormântată în Al-Baqee, cimitirul de femei din Medina. Nu a fost înmormântată în camera ei lângă Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, deoarece a renunțat la locul ei în favoarea lui Omar ibn Al-Khatab, radhi Allahu anhu.

Aisha, radhi Allahu anha, rămâne femeia prin care noi, musulmanii și nu numai, am obținut regulile Islamului în viața privată.

Alhamdulillah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ بِالسُّتْرِ وَالْعَفَافِ ، وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الْقُنُوعِ
وَالْكَفَافِ ، وَ اَحْمِلْنِي فِيهِ عَلَيَّ
الْعَدْلِ وَالْإِنصَافِ ، وَ آمَنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ
يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ

Allahumme zeyyinnii fihi bis-sitri wel-'afaafi westurnii fihi bilibaasil-qunuu'i wel-kefaafi wehmilnii fihi 'alaal-'adli wel-insaafi weaaaaminnii fihi min kulli maa ekhaafu bi'ismetike yaa 'ismetel-khaifiin.

O, Allah, înfrumusețează-mă cu acoperire și simplitate, acoperă-mă cu hainele mulțumirii și onoarei, ajută-mă să fiu dreaptă și sinceră și ocrotește-mă de tot ceea ce mă tem, prin protecția Ta, o, Tu, Cel care îi protejezi pe cei care se tem!

Povestea Profetului Idris, aleihi sallam

~ de Yasmin Dorina ~

După moartea lui Abel, Adam, aleihi sallam, a avut un fiu care se numea Seth, aleihi sallam, care semnifică „dăruit de Allah”, iar Profetul Adam, aleihi sallam, l-a învățat științele văzute și științele nevăzute.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah subhanahu wa ta'ala a revelat 104 cărți, din care 50 dintre ele numai pentru Seth, aleihi sallam. O să vă întrebați de ce atât de multe pentru Seth, aleihi sallam; deoarece omenirea era la început și era nevoie de legi divine pentru a reglementa viața oamenilor.”

Puțin după aceasta, Idris, aleihi sallam, a fost trimis ca mesager și este primul mesager după Adam și Seth, aleihum sallam. Șase generații au fost de la Adam, aleihi sallam, până la Idris, aleihi sallam.

Când Allah subhanahu wa ta'ala l-a creat pe Adam, aleihi sallam, l-a mângâiat pe spate și astfel, Profetul Adam, aleihi sallam, a văzut toată omenirea care va veni după el, până la Ziua Judecății. Printre altele, a văzut venirea lui Idris, aleihi sallam, căruia îi era scris că va trăi 60 de ani, iar în acel moment, Profetul

Adam, aleihi sallam, i-a oferit de la el 40 de ani.

În ziua în care Îngerii, aleihum sallam, au venit să-i ridice sufletul la vârsta de 960 de ani, el, aleihi sallam, care știa că va trăi 1000 de ani, i-a întrebat de ce așa devreme, căci mai are încă 40 de ani de trăit. Ei i-au zis: „Ai uitat că ai dat 40 de ani lui Idris?”, iar el a răspuns: „Am uitat.”

De atunci, ființa umană se numește **Insen**, din verbul arab **Nasia**, care înseamnă „a uita”.

Se spune că Idris, aleihi sallam, a trăit în zona Egiptului de azi. Allah subhanahu wa ta'ala l-a trimis poporului care ocupa acel teritoriu, în acea perioadă și a fost ridicat la rang înalt, conform hadith-ului:

„În ziua în care Profetul a fost în ascensiune și a ajuns în al patrulea cer, a găsit un om care era așezat și a întrebat: „Cine este, Jibril?” Și i s-a răspuns: „Idris.”, iar Idris i-a zis: „Bine ai venit, profet virtuos și frate virtuos!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Efectiv, în Sfântul Coran este un verset care ne pomenește despre Profetul Idris, aleihi sallam:

„Și pomenește-l în Carte pe Idris! El a fost iubitor de adevăr și

profet! Și Noi l-am ridicat pe o treaptă înaltă.”

(Surat Maryam, 19:56-57)

În timpul Profetului Idris, aleihi sallam, trăia un rege hain, care avea control asupra a tot ce exista pe teritoriul pe care domnea.

Într-o zi, acesta a ieșit pentru a se plimba prin regatul său. În drumul lui, a văzut o frumoasă grădină, care i-a plăcut foarte mult. L-a chemat pe proprietarul acesteia și i-a cerut să i-o dea lui.

Proprietarul, care era un om pios, i-a spus că datorită acestei grădini el trăiește și poate asigura necesitățile familiei sale. Regele s-a oferit să o cumpere, însă proprietarul a refuzat. Atunci, regele s-a întors la palat foarte indispus.

Soția regelui, care era o femeie rea, când l-a întrebat pe acesta ce s-a întâmplat, aflând motivul, i-a spus să apeleze la niște prieteni foarte buni, care vor depune mărturie la tribunal împotriva acestui om pios.

Omul a fost chemat la judecată, iar acești martori mincinoși l-au acuzat de crimă. Regele i-a ascultat și a poruncit ca omul să fie omorât, apoi i-a confiscat pământul, oprindu-l pentru el.

Crima acestui rege lacom l-a displăcut lui Allah subhanahu wa ta'ala și i-a ordonat Profetului Idris, aleihi sallam, să meargă să îi spună regelui că nu numai că a omorât un om pios, dar i-a furat și

pământurile, lăsându-i familia fără niciun ban, fără nicio sursă.

Profetul Idris, aleihi sallam, a transmis regelui acest mesaj, iar regele i-a zis:

„Ar fi bine să pleci înaintea să te omor cu propriile mele mâini!”

Profetul Idris, aleihi sallam, a înțeles că viața îi este în pericol și a plecat, refugiindu-se într-o tavernă pe un munte, unde un Înger, aleihi sallam, îi aducea cele necesare vieții.

Iar el, aleihi sallam, se ruga la Allah subhanahu wa ta'ala:

„O, Allah! Să nu trimiți binecuvântările Tale asupra acestui popor!”

Rugăciunea Profetului Idris, aleihi sallam, a fost ascultată, iar Allah subhanahu wa ta'ala a făcut ca acest rege să își piardă tronul printr-o moarte rușinoasă. Conducerea regatului a fost preluată de un alt rege, la fel de hain ca cel de dinaintea sa.

Trecuseră 20 de ani de când plecase Profetul Idris, aleihi sallam, din această regiune, timp în care nicio singură picătură de ploaie nu a picat, iar poporul era în mare suferință.

Astfel, au realizat că aceste nenorociri se datorează faptului că Profetul Idris, aleihi sallam, a plecat de la ei și au cerut iertare lui Allah subhanahu wa ta'ala. Allah Preaînaltul a acceptat rugăciunile pentru iertarea lor și l-a trimis din nou pe Profetul Idris, aleihi sallam, la ei în această comunitate. De atunci, toată

lumea a promis că Îl va asculta și adora numai pe Allah subhanahu wa ta'ala.

Profetul Idris, aleihi sallam, a ghidat acest popor timp de mulți ani, fiind respectat de toți oamenii.

Idris, aleihi sallam, a murit, iar Allah subhanahu wa ta'ala l-a luat în Paradisul Său.

InshaAllah, în numărul următor vă vom spune povestea Profetului Noe, aleihi sallam.

La ilahe illa Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْدَارِ ، وَ صَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى
كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ ، وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ صُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ
عَيْنِ الْمَسَاكِينِ .

Allahumme tahhirmii fiihi mined-densi wel-aqzaari, we sabbirnii fiihi
'alaa kaainaatil-aqdaari, we weffiqnii fiihi littuqaa we subhetil-ebraari
bi'aunike yaa qurrate 'aynel-mesaakiin.

O, Allah, curăță-mă de murdăria sufletească
și impuritate, fă-mă să fiu cu răbdare în fața evenimentelor
care-mi sunt deja destinate, oferă-mi posibilitatea de a fi evlavioasă
și de a fi în compania celor buni, cu ajutorul Tău,
o, Tu, Cel Răbdător!

Moise și Al-Khidr – de Ibn Kathir (partea a doua)

~ tradus de Umm Mariya ~

Al-Khidr – semnificația numelui, descendența, profeția și răspunsul la întrebarea: Încă trăiește?

Adevăratul nume, descendența și statutul lui Al-Khidr sunt subiecte controversate, la toate acestea adăugându-se o întrebare foarte importantă: încă trăiește?

Al-Hafiz ibn Asakir a spus:

„Al-Khidr ar putea fi fiul lui Adam, aleihi sallam.”

Ibn Qutaibah a spus:

„Numele lui era Balya sau Aylya ibn Malakan ibn Faligh ibn Abir ibn Shalikh ibn Arfakhshdh ibn Sam ibn Noah, aleihi sallam.”

Ismail ibn Abu Uwais a spus:

„El era Al-Mu’amir ibn Malik ibn Abdullah ibn Nasr ibn Lazd.”

Alții au spus:

„El este Khadr ibn Amyaiyl ibn Al-Afiz ibn Ai-Iys ibn Ishaq ibn Profetul Ibrahim, aleihi sallam.” Sunt mulți care sunt de acord cu acest ultim nume și cu această descendență.

Imam Bukhari a spus:

„Mohammed ibn Sa’id Al-Asbahani mi-a spus după Ibn Al-Mubarak, după Mu’amir, după Hammam, sub autoritatea lui Abu Huraira, radhi Allahu anhum, că

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„A fost numit Al-Khidr deoarece stătea pe un teren alb, sterp și care a devenit verde (datorită plantelor care au crescut după ce el a stat pe el).”

Qabisah a relatat sub autoritatea lui Ath-Thauri, după Mansur, după Mujahid, care spunea:

„A fost numit Al-Khidr deoarece totul în jurul său înverzea atunci când își făcea rugăciunea.”

După cum am spus, Moise și Yusha, aleihum sallam, au refăcut drumul înapoi până la stâncă. Acolo au văzut un bărbat acoperit cu un veșmânt (sau acoperit cu propriul veșmânt). Moise, aleihi sallam, l-a salutat. Al-Khidr i-a răspuns: „Cum se salută oamenii unii pe alții în țara ta?” Moise a spus: „Eu sunt Moise.” El a întrebat: „Moise din Banu Israel?” Moise i-a răspuns afirmativ și a adăugat: „Pot să te urmez, ca să mă înveți și pe mine din ceea ce ai fost învățat?” Al-Khidr i-a răspuns: „Adevărat îți zic! O, Moise, nu vei avea răbdare cu mine! Am înțelepciunea cu care Allah Preaînaltul m-a înzestrat... etc.”

Povestea indică patru aspecte ale profesiei sale:

Primul:

Allah Preaînaltul spune:

„Și au găsit ei un rob dintre robii Noștri, căruia Noi i-am dăruit îndurare din partea Noastră, și l-am învățat știință de la Noi.”

(Surat Al-Kahf, 18:65)

Al doilea:

Moise i-a spus lui Al-Khidr:

„Moise i-a zis: «Pot eu să te urmez, astfel încât să mă înveți din ceea ce tu ai învățat, ca bună călăuzire?» ~ I-a răspuns: «Dar tu nu vei putea să ai răbdare cu mine! ~ Cum ai putea tu să rabzi ceea ce nu cuprinzi tu cu știința?» ~ I-a răspuns: «Dacă Allah voințește, mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale!» ~ Și i-a zis: «Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre niciun lucru, câtă vreme nu-ți pomenesc nimic despre el!»”

(Surat Al-Kahf, 18:66-70)

Așa că, dacă Moise, aleihi sallam, nu ar fi fost Profet, atunci el nu i-ar fi răspuns în acest fel. Moise, aleihi sallam, a căutat compania sa deoarece dorea să învețe cât mai mult din cunoștințele cu care Allah subhanahu wa ta'ala l-a înzestrat și de care Moise, aleihi sallam, nu avea cunoștință.

Dacă Al-Khidr nu ar fi fost Profet, atunci ar fi fost supus greșelii. Deci, concluzia este că atunci Moise, aleihi sallam, nu ar fi

căutat compania sa, deoarece Moise, aleihi sallam, era Profet și Mesager.

Dacă Al-Khidr nu ar fi fost Profet, Moise, aleihi sallam, nu s-ar fi deranjat să-l caute timp de optzeci de ani. Când Moise, aleihi sallam, l-a întâlnit pe Al-Khidr, Moise, aleihi sallam, i-a arătat un respect deosebit și l-a urmat supus, în speranța că va câștiga cât mai multă știință divină.

Al treilea:

Al-Khidr a omorât intenționat băiatul. Nu ar fi făcut acest lucru dacă Allah Preaînaltul nu i-ar fi ordonat astfel. Acest incident, luat separat, este o dovadă clară că Al-Khidr era Profet și era infailibil. Al-Khidr l-a omorât pe băiat deoarece a văzut că acesta va ajunge un necredincios când va crește, iar părinții săi, din prea multă dragoste pentru el, îl vor urma. Așa că l-a omorât, salvând astfel credința părinților săi. Acest lucru indică faptul că el era Profet.

Al patrulea:

Când Al-Khidr a interpretat și i-a explicat lui Moise, aleihi sallam, acțiunile sale și după ce a lămurit tot, a adăugat: „**ca milă de la Domnul tău. Și nu am făcut-o după socotința mea!**”, adică nu am făcut tot ceea ce am făcut după dorința mea, ci a fost un ordin divin. Toate acestea indică profesia și infailibilitatea sa.

Încă trăiește Al-Khidr?

Majoritatea învățaților spun:

„Al-Khidr trăiește, deoarece a fost cel care l-a îngropat pe Adam, aleihi sallam, iar Adam, aleihi sallam, s-a rugat ca cel care îl va îngropa să aibă o viață lungă.”

Unii oameni spun:

„El încă trăiește, deoarece a băut din izvorul vieții.”

Sunt foarte multe povești despre Al-Khidr. Dar toate relatările și hadith-urile sunt slabe, iar cei care le-au relatat nu sunt de încredere.

Abdur Razzaq a spus:

„Mu'amir mi-a spus că Abu Sa'id Al-Khudri a spus:

„Într-o zi, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a spus o poveste lungă despre Ad-Dajjal și printre lucrurile pe care ni le-a spus a fost și că Ad-Dajjal va veni și i se va interzice să treacă prin trecătoarea (dintre 2 munți) din Medina. Atunci el își va face tabăra undeva în apropierea Medinei și le va apărea celor de aici precum cel mai bun dintre oameni. Și i se va spune: «Mărturisesc că tu ești Ad-Dajjal, cel despre care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a povestit.» Ad-Dajjal va spune (mulțimii): «Fiți atenți; dacă eu îl voi omorî pe acest bărbat și apoi îl voi învia, vă veți mai îndoi de cine sunt eu?» Ei vor răspunde: «Nu.» Apoi, Ad-Dajjal îl va omorî pe bărbat și apoi îl va învia. Bărbatul va spune: «Pe Allah, acum te recunosc mai bine ca niciodată!» Ad-Dajjal va încerca din nou să-l omoare, dar nu

va putea.” Mu'amir a spus: «Mi s-a spus că bărbatul care va sta înaintea lui Dajjal este Al-Khidr, iar în acea zi gâtul lui va fi acoperit cu alamă.»”

Sheikh Abu Al-Faraj ibn Al-Jawzi a respins toate aceste hadith-uri și a demonstrat că ele sunt inventate, iar lanțul de naratori este slab.

Într-adevăr, Ibn Al-Jawzi era foarte puternic și verifica totul cu foarte mare atenție, înainte de a spune dacă e autentic sau nu.

Cât pentru cei care pretind că Al-Khidr este mort, precum Imam Bukhari, Abu Al-Husain ibn Al-Munadi și Sheikh Abu Al-Faraj ibn Al-Jawzi, aceștia folosesc ca probă următorul verset din Coran:

Allah Preaînaltul spune:

„**Și Noi nu am dat veșnicia nici unui om înainte de tine. Dacă tu mori, ar putea fi ei nemuritori?**”

(Surat Al-'Anbiya', 21:34)

Deci, dacă Al-Khidr era om, atunci va fi supus acestei reguli: este om, trebuie să moară.

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„**Și când Allah a încheiat un legământ cu profeții, [le-a zis El]: «Vă dau vouă o Carte și Înțelepciune (Hikmah). Apoi, dacă va veni la voi un trimis (Mohammed) pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!» Le-a zis El: «Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine?» «Consimțim!», au răspuns ei. Atunci, a zis Allah:**

«Așadar fiți martori, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei ce fac mărturie!»

(Surat 'Al-'Imran, 3:81)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Allah a făcut această întrunire cu toți Profetii pentru ca aceștia să creadă în Mohammed și să-l susțină, dacă apare cumva în timpul vieții lor. În completare, ei trebuie să vorbească cu susținătorii lor despre Mohammed, iar aceștia, la rândul lor, să-l susțină.”

Așa că, fie că Al-Khidr era Profet, fie că era Wali (protector sau guardian), el ar fi trebuit să ia parte la această întrunire și dacă ar fi trăit până în timpul vieții Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci ar fi trebuit să-l urmeze, să se prezinte în fața lui și să-și declare credința și încrederea absolută în Profet, salla Allahu aleihi wa sallam.

Imam Ahmad a relatat:

„Shuraih ibn An-Nu'man mi-a spus că a auzit de la Hashim, care a auzit de la Mujalid, care a auzit de la Ash-Shi'bi, care a auzit de la Jabir ibn Abdullah, care l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„În Mâna Celui în care se află sufletul meu! Dacă Moise ar fi trăit, atunci m-ar fi urmat negreșit.”

Acesta este un punct de vedere susținut și de versetele Coranice mai sus menționate și care spune clar că, dacă în timpul Profetului

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, vreun alt Profet ar fi trăit, acesta ar fi avut ordinul să se întâlnească negreșit cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și să practice Shariah acestuia.

În Noaptea Ascensiunii, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost ridicat la cel mai mare rang dintre toți Profetii, aleihum sallam. Când a coborât la Ierusalim și a chemat la rugăciune, lui, salla Allahu aleihi wa sallam, i s-a poruncit să conducă rugăciunea (pentru cine nu știe, este vorba de rugăciunea la care au participat toți Profetii, aleihum sallam). Acest lucru arată că el este cel mai mare Imam și ultimul Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, cel mai onorat și respectat.

În concluzie, dacă Al-Khidr ar fi fost în viață, atunci și-ar fi unit forțele cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și i-ar fi urmat religia, până în cele mai mici detalii. Nu există nicio dovadă că Al-Khidr s-ar fi întâlnit cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, sau ar fi luat parte la vreo bătălie împotriva politeiștilor.

„În ziua bătăliei de la Badr, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a triumfat asupra necredincioșilor, chiar dacă aceștia erau în număr de o mie, în timp ce companionii Profetului erau în număr de trei sute nouăsprezece. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a

întors cu fața spre Qiblah, și-a ridicat mâinile și a început să se roage: «O, Allah! Împlinește promisiunea pe care mi-ai făcut-o. O, Allah! Adu ceea ce mi-ai promis. O, Allah! Dacă această mică oaste de musulmani este distrusă, nu va mai fi nimeni pe acest pământ care să Te adore.» El, salla Allahu aleihi wa sallam, a continuat să se roage Domnului său, cu mâinile ridicate, cu fața spre Qiblah, până ce mantia sa i-a alunecat de pe umeri. Așa că Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a venit la el și i-a pus mantia înapoi pe umăr. Apoi l-a îmbrățișat, spunându-i:

«O, Profet al lui Allah! Această rugăciune către Domnul Tău va fi de ajuns, iar El Își va ține promisiunea.» Așadar, Allah subhanahu wa ta'ala a revelat în Coran:

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns numaidecât: «Eu voi să vă vin în ajutor cu o mie de Îngeri, rânduiți unul după altul!»”

(Surat Al-'Anfal, 8:9)

Și așa le-a trimis Allah Îngerii în ajutor.”

(relatat de Muslim)

Totuși, această mică oaste de musulmani, formată atunci din conducători din fiecare trib împreună cu Îngerii, aleihum sallam, printre care era și Jibril (Gabriel), aleihi sallam, i-au învins pe politeiști. Așa că, dacă Al-Khidr ar fi fost în viață, s-ar fi alăturat lor.

Al-Qadi Abu Ya'la Mohammed ibn Al-Husain Al-Fara Al-Hanbali

a relatat:

„Unii oameni i-au întrebat pe companioni, radhi Allahu anhum, dacă Al-Khidr a murit. Răspunsul lor a fost: «Da.»”

Unii pretind că Al-Khidr a fost prezent în timpul bătăliei de la Badr, dar nimeni nu l-a văzut, deoarece era invizibil. Cu siguranță, cei care pretind acest lucru se bazează doar pe fabulații. Dacă într-adevăr ar fi fost în viață pe vremea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci în mod sigur s-ar fi întâlnit și ar fi luptat împreună împotriva politeiștilor din neamul Quraish.

Pentru a înțelege mai bine, trebuie să fim atenți la următorul hadith:

Sa'd, radhi Allahu anhu, a relatat:

„În timpul bătăliei de la U-hud, am văzut doi oameni îmbrăcați în alb, care stăteau în dreapta și în stânga Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și pe care nu i-am mai văzut, nici înainte, nici după acest eveniment. Ei erau Jibril și Mikail, aleihum sallam.”

(relatat de Muslim)

În completarea acestui hadith, Abdullah ibn Omar, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Odată, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a condus în rugăciunea de Isha și după Taslim a spus: «Vă dați seama de importanța acestei nopți? Nimeni din cei care sunt pe acest pământ acum nu vor mai trăi după ce vor

trece o sută de ani, începând cu această seară.»”

(relatat de Bukhari)

Deci, Abdullah ibn Omar, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a condus în rugăciunea de Isha și după Taslim s-a ridicat și a spus: «Vă dați seama de importanța acestei nopți? După trecerea a o sută de ani, începând cu această noapte, nimeni nu va mai supraviețui pe acest pământ (dintre companionii mei).» Ibn Omar a spus: «Oamenii nu au înțeles aceste cuvinte ale Mesagerului lui Allah. Ceea ce el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a vrut să spună, este că dintre cei care trăiau în acea noapte pe pământ (dintre companionii), după o sută de ani nu va mai trăi nici unul, asta însemnând sfârșitul acestei generații.»”

(relatat de Muslim)

Jabir ibn Abdullah, radhi Allahu anhu, a relatat:

„L-am auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând, cu o lună înainte să moară: «Mă întrebați despre Ultima Oră, a cărui moment nu îl știe decât Allah. Totuși, vă spun că nimeni dintre cei care trăiesc acum pe acest pământ (dintre companionii mei) nu vor fi în viață, la sfârșitul a o sută de ani.»”

Acest hadith a mai fost relatat și de Ibn Juraij, cu același lanț de naratori, doar că nu sunt menționate următoarele cuvinte: „cu o lună înainte de moartea sa.”

(Sahih Muslim)

Deci, chiar dacă am presupune că Al-Khidr ar fi fost în viață pe vremea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, conform hadith-urilor mai sus menționate, acum el ar fi mort.

Allahu Alam

~ Sfârșitul poveștii ~

Allahu Akbar

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُؤَافَقَةِ الْأَبْرَارِ ، وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ ،
وَأُونِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ بِالْهِتِّكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ .

Allahumme weffiqnii fihi limuwaafeqatil-ebraari we gennibnii fihi
muraafeqatil-aşraari we aaaaunii fihi birahmetike ilaa
daril-qaraari biilehhiyetike yaa ilahel-'aalemiin.

O, Allah, binecuvântează-mă cu tot ceea ce este
bine și ține-mă departe de asocierile cu tot ceea ce este rău,
prin mila Ta, la adăpost permanent, alături de Tine,
o, Tu, Stăpânul lumilor!

Bucură-te de viață

~ tradus de Umm Mariya ~

Cine este cel mai iubit pentru tine?

Vei deveni un expert în folosirea abilităților atunci când îi vei trata pe oameni în așa fel încât cel care discută cu tine va crede că el este pentru tine cel mai iubit dintre toți. De exemplu, ar trebui să o tratezi pe mama ta atât de bine încât ea să înceapă să creadă că nu ai mai tratat pe nimeni așa în afară de ea. Poți spune același lucru despre modul în care îți tratezi tatăl, soția, copiii și colegii.

De fapt, poți spune același lucru și despre cineva pe care l-ai întâlnit o singură dată, ca de exemplu un vânzător sau un șofer de taxi. Îi poți face pe toți acești oameni să spună despre tine că ești cel mai iubit pentru ei, doar dacă reușești să-i faci să simtă că ei sunt cei mai iubiți pentru tine! Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era un expert în ceea ce privește acest fapt.

Oricine citește despre viața Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, va găsi că el discuta cu oricine în cel mai bun mod, folosind cele mai bune maniere. Cu oricine se întâlnea, el devenea foarte primitiv și vesel, în așa fel

încât acea persoană credea că este cea mai iubită pentru el, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, devenea cel mai iubit pentru acea persoană.

Cei mai subtili dintre arabi erau patru, iar Amr ibn Al-As era considerat unul dintre ei datorită înțelepciunii sale, istețimii și inteligenței de care dădea dovadă. Când Amr a îmbrățișat Islamul, era conducătorul poporului său și ori de câte ori îl întâlnea pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, întotdeauna îl găsea primitiv și vesel. Oricând intra la o adunare unde stătea și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, acesta era primit cu căldură. Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl chema, acesta folosea cele mai frumoase nume care îi erau cele mai dragi lui. Datorită modului extraordinar în care era tratat, ajunsese să creadă că el este cel mai iubit dintre toți de către Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Într-o zi, a decis să confirme ceea ce simțea, așa că s-a apropiat de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și s-a așezat lângă el.

I-a spus: „O, Mesager al lui Allah, cine este cel mai iubit pentru tine?”

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Aisha.”

Amr a spus: „Nu. Mă refer dintre bărbați, o, Mesager al lui Allah. Nu mă refeream la cineva din familia ta.”

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Tatăl ei.”

Amr a spus: „Și apoi?”

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Omar ibn Al-Khattab.”

Amr a spus: „Și apoi?”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început să-i enumere spunând: „cutare, și cutare, și cutare...” în ordinea în care ei au îmbrățișat Islamul și în funcție de sacrificiul pe care l-au făcut.

Amr a spus apoi:

„Am rămas tăcut, de frică să nu mă numească pe mine ultimul!”

Fiți atenți cum Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a reușit să câștige inima lui Amr, exercitându-și remarcabilele sale abilități. De fapt, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi enumera în funcție de meritele fiecăruia. Uneori, lăsa ceea ce făcea pentru a avea grijă de nevoile altora, doar ca să-i facă să simtă că sunt iubiți și că au un loc special în inima sa.

Atunci când influența Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a extins după cuceririle sale, iar Islamul s-a răspândit foarte mult, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început să trimită lideri diferitelor triburi, pentru a îi chema pe oameni la Islam. Une-

ori, a trebuit să trimită chiar și soldați.

Adi ibn Hatim Al-Ta'i era un rege și era fiul unui rege. Atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a trimis o armată tribului Ta'i, Adi a fugit și s-a refugiat în Siria. Când armata de musulmani a ajuns în Tai', au găsit că era ușor de înfrânt, deoarece nu avea nici rege și nicio armată organizată. Musulmanii îi tratau întotdeauna blând pe cei cu care erau în război, respectându-le starea emoțională chiar și pe câmpul de luptă.

Scopul luptei era să-i împiedice pe oamenii lui Adi să pornească o luptă împotriva musulmanilor și pentru a le arăta puterea musulmanilor.

Musulmanii au capturat câțiva oameni din tribul lui Adi, printre care și pe sora acestuia. Apoi, au dus prizonierii în fața Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Medina, informându-l în același timp și de fuga lui Adi în Siria. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost surprins, gândindu-se cum de a putut el fugi de adevărata religie. Cum de a putut el să-și lase oamenii? Sub nicio formă Adi nu putea fi contactat de musulmani.

Nici lui Adi nu îi făcea mare plăcere șederea în Siria și era pregătit să se întoarcă pe pământurile arabe. Apoi, nu a avut altă alternativă decât să meargă în Medina, să se întâlnească cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și să

încheie un fel de înțelegere cu acesta. (Se spune că sora lui a mers în Siria ca să-l aducă.)

Adi însuși povestește: „Niciun arab nu l-a urât pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mai mult decât mine. Eram creștin și rege peste poporul meu. Când am auzit despre Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-am disprețuit și mi-am lăsat poporul pentru a merge la Cezar al Romei. Dar nici acolo nu mi-a plăcut. Deci, m-am gândit că dacă merg la acest om și se dovedește a fi un mincinos, atunci nu va putea să-mi facă niciun rău, iar dacă spune adevărul, atunci voi ști. Așa că am decis să merg.

Când am ajuns în Medina, oamenii au început să spună: «Acesta este Adi ibn Hatim! Acesta este Adi ibn Hatim!» Mi-am continuat drumul până când l-am întâlnit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care mi-a spus: «Adi ibn Hatim?» Eu am spus: «Adi ibn Hatim.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a bucurat foarte mult de sosirea sa, urându-i bun venit, cu toate că Adi, înainte de aceasta, a luptat împotriva musulmanilor, a fugit în timpul luptei, a disprețuit Islamul și a căutat refugiu printre creștini. În pofida acestor lucruri, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întâmpinat cu zâmbetul pe buze, l-a luat de mână și l-a poftit în casă.

Adi a mers alături de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, el

considerându-se egalul său, de vreme ce Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era conducătorul Medinei și al împrejurimilor, în timp ce el conducea peste munții Ta'i și împrejurimi. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, urma o religie divină – Islamul, așa cum și Adi urma o religie divină – cea creștină. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea o scriptură revelată – Coranul, tot așa și Adi avea o scriptură revelată – Evangelia. Adi s-a gândit că singura diferență posibilă dintre ei este din punct de vedere militar.

În timp ce mergeau, s-au întâmplat trei lucruri. O femeie a venit și a început să strige: „O, Mesager al lui Allah! Am nevoie de ajutorul tău!” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a lăsat mâna lui Adi și a mers să asculte ce avea de spus femeia. Adi ibn Hatim - care întâlnise mulți regi și lideri până atunci -, în timp ce privea, în mintea sa a început să facă comparație între comportamentul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și cel al celorlalți conducători pe care i-a întâlnit. S-a gândit preț de o secundă că acest comportament e mai degrabă al unui Profet decât al unui lider!

Când nevoile femeii au fost îndeplinite, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors la Adi și, împreună, și-au continuat drumul, până când un bărbat a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Ce a spus el (bărbatul)? Credeți cumva că a spus: „O, Mesager al lui Allah! Sunt foarte bogat și caut pe cineva sărac cu care să împart această bogăție?” sau: „Am cules recolta și am fructe în plus. Ce să fac cu ele?” Dacă Adi ar fi auzit aceste cuvinte din gura bărbatului, s-ar fi gândit că musulmanii sunt înstăriți. Însă, în locul acestor cuvinte, bărbatul a spus: „O, Mesager al lui Allah! Mă plâng la tine de foame și sărăcie.” Omul nu găsea nimic cu care să potolească foamea sa și a copiilor săi, iar musulmanii din jurul său erau la fel de săraci sau abia își puteau procura minimul de hrană, deci nu îl puteau ajuta.

Adi l-a auzit pe bărbat când a pus această întrebare Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns, apoi bărbatul a plecat.

În timp ce-și continuau drumul, încă un bărbat a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând: „O, Mesager al lui Allah! Mă plâng la tine din cauza hoților!”

Adică: „O, Mesager al lui Allah! Avem numeroși dușmani care ne înconjoară și din acest motiv nu putem părăsi în siguranță orașul.” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns în câteva cuvinte și și-au continuat drumul.

Adi a început să se gândească la ceea ce văzuse. El însuși era apreciat de oamenii săi și totuși

nu avea nici un inamic care abia aștepta să-l atace.

Atunci de ce atât de mulți oameni slabi și săraci acceptau această religie?

Au ajuns acasă la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și au intrat. Înăuntru nu era decât un scaun, așa că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a poftit pe Adi, în semn de respect, să ia loc, spunându-i: „Poftim acest scaun și așează-te pe el!” Adi i-a dat scaunul înapoi, spunându-i: „Mai degrabă tu ar trebui să te așezi pe el.” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus: „Mai degrabă tu ar trebui să te așezi pe el.” Adi făcu întocmai.

Apoi Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început să dărâme toate barierele care stăteau între Adi și Islam.

A spus: „O, Adi, acceptă Islamul și vei fi în siguranță!”

Adi a spus: „Am deja o religie.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus: „Știu despre religia ta mai mult decât tine.”

„Știi despre religia mea mai mult decât mine?”, a întrebat el.

„Da! Nu ești din Rukusiyya?”, îi spuse Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

(Rukusiyya era o ramură a creștinilor, cu elemente de Zoroastrianism. Datorită abilităților sale de convingere, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu l-a întrebat „Ești creștin?” Mai degrabă, a ocolit această întrebare directă,

menționând ceva mai particular decât atât și anume apartenența sa la subsecta creștină din care acesta făcea parte.

Asemeni, în cazul în care unul dintre voi merge să se întâlnească cu cineva care locuiește într-o țară din Europa, iar acest om îți spune: „De ce nu devii creștin?” Iar tu îi spui: „Am deja o religie.” El nu te întreabă „Ești musulman?” sau „Ești Sunni?” Mai degrabă îți spune „Ești Shafi'i sau ești Hanbali?” Când îți pune această întrebare, îți dai seama că acel om știe foarte multe despre religia ta.

Exact același lucru l-a făcut și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, când l-a întrebat pe Adi: “Nu ești din Rakusiyya?”

„Da, sunt”, a răspuns Adi.

„Când mergi la război, nu împarți tu un sfert din câștig cu oamenii tăi?”, îl întreabă Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

„Da, așa fac.”, spuse.

A spus Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „Acest lucru nu este permis în religia ta.”

Adi a recunoscut, rușinat: „Da, așa e.”

Atunci Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus: „Știu ce te oprește să îmbrățișezi Islamul. Crezi că doar cei slabi și oprimați care nu au nicio putere mă urmează. O, Adi! Ai auzit de Al-Hira (un oraș din Iraq)?”

„Nu l-am văzut, dar am auzit de el.”, a spus Adi.

„Jur pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu, că Allah nu Își

va împlini voia, până ce o femeie din Al-Hira nu va călători pentru a face Tawaf în jurul Ka'abei, fără să-i fie frică de cineva.”, a spus Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

(Adică Islamul va deveni, într-o zi, atât de puternic, încât o femeie va putea să călătorească din Al-Hira în Mecca fără un bărbat alături, care să o protejeze, deoarece nu va avea nevoie de protecție. Ea va trece pe lângă sute de triburi și niciunul nu va îndrăzni să-i facă vreun rău. Și asta deoarece musulmanii vor deveni atât de puternici încât nimeni nu va îndrăzni să atace un musulman, de teamă ca ceilalți musulmani să nu-i sară în ajutor ei.)

Atunci când Adi a auzit, a început să-și imagineze o femeie care pleca din Iraq și ajungea în Mecca, venind din nordul peninsulei și trecând pe lângă munții Ta'i, unde stătea tribul său.

Adi se minună, zicându-și: „Ce s-a întâmplat, oare, cu răufăcătorii care ne terorizează și ne amenință orașul?!”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Vei găsi comoara lui Kisrabin Hurmuz.”

„Comoara lui Ibn Hurmuz?”, a întrebat el.

„Da, comoara lui Kisra ibn Hurmuz, și o vei cheltui toată pe calea lui Allah. Dacă vei avea o viață lungă, vei vedea un om care oferă o mână plină cu aur sau

argint și nu va fi nimeni care să o accepte.”

(Adică va fi atâta bogăție încât un om bogat va căuta pe cineva căruia să-i dea pomană, dar nu va putea găsi niciun sărac, care să o primească.)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a muștră pe Adi, amintindu-i de Viața de Apoi. El i-a spus: „Fiecare dintre voi Îl va întâlni pe Allah în Ziua de Apoi, fără ca nimeni să traducă dialogul dintre voi. El se va uita în dreapta sa și nu va vedea nimic decât Iadul. Și se va uita în stânga sa și nu va vedea nimic decât Iadul.”

Adi a rămas tăcut și gânditor. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrerupt brusc: „O, Adi! Ce te oprește să spui: Nu există nimeni demn de a fi adorat în afară de Allah? Știi pe cineva mai mare decât El?”

Adi a spus: „În acest caz, sunt musulman. Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah, și mărturisesc că Mohammed este robul și Mesagerul lui Allah!”

Fața Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a luminat de bucurie.

Adi ibn Hatim a spus mai târziu: „Am văzut o femeie călătorind pe o cămilă, din Al-Hira până la Mecca, a făcut Tawaf în jurul Ka'abei fără să-i fie frică de nimeni în afară de Allah și am fost unul dintre cei care au deschis comora lui Kisra ibn Hurmuz. Jur pe Cel în mâna Căruia se află sufletul meu, că și a treia Profetie se va împlini, de vreme ce Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus asta!”

(relatat de Muslim și Ahmad)

Priviți cu atenție cum Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a discutat cu Adi, ce primire călduroasă. Gândiți-vă cum toate aceste abilități, aceste calități excepționale, au contribuit la convertirea lui Adi! Dacă ar fi să practicăm aceste abilități cu oamenii pe care îi întâlnim, cu siguranță vom putea să le cucerim inimile.

Un gând...

Cu blândețe și calități de excepție, ne putem atinge scopurile.

Ash-hadu An La Ilaha Illa Allah,

Wa Ash-hadu Anna Mohammadan Rasul-Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ نَبِّهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ ، وَنَوِّرْ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ ، وَ خُذْ
بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ .

Allahummen-nebbihni fiihi liberakaati eshaarihi we newwuir qalbii
bidiyaai enwaarihi we khuz bikulli e'adaai ilaat-tibaa'i aaaasaarihi
binuurike yaa munewwira quluubil-'aarafin.

O, Allah, reamintește-mi de binecuvântările suhur-ului, luminează-mi
inima cu razele Tale strălucitoare, permite fiecărei părți a trupului meu să
urmeze efectele sale, prin lumina Ta, o, Tu, Cel care luminează inimile
celor care Te știu!

Imam Nawawi - Școala Shafaii

~ tradus de Yasminne Riad ~

Numele său complet este Abu Zakaria Yahya ibn Sharaf Al-Nawawi (أبو زكريا يحيى بن شرف النووي), cunoscut sub numele de Al-Nawawi sau Imam Nawawi.

Imam Nawawi s-a născut în luna Muharram a anului 631 d.H, în Nawa, o suburbie a orașului Hawran, din sudul districtului Damasc - Siria și, de aceea, după tradițiile popoarelor semite, el a fost supranumit după orașul său de baștină.

A mai fost numit și Hazamiy, după un strămoș al său, Hazam An-Nawawi, iar uneori a mai fost supranumit și Dimashqi, pentru că și-a petrecut circa 27 de ani din viață la Damasc, dar și Ash-Shafi, deoarece el a urmat Școala Shafaii.

Există puține surse care să facă mărturie despre familia lui Nawawi și aceasta pentru că, probabil, nimeni din familia lui Nawawi nu a avut notorietate, nici ca autoritate publică, dar nici ca învățați. Prin urmare, există numai câteva relatări, printre care și cea a unui student al lui Nawawi, Ibn Al-Attar, iar el nu a menționat pe niciunul dintre membrii familiei lui Nawawi ca fiind faimos pentru ceva anume sau ca

făcând parte din înalta societate. Nici orașul său de baștină nu s-a evidențiat prin ceva anume în decursul istoriei, el devenind cunoscut tocmai prin ceea ce Nawawi a devenit pentru lumea musulmană.

Despre tatăl lui s-a spus că era un musulman devotat, un fermier ce își lucra propriul pământ, care era sursa lui de venit pentru întreținerea familiei și pentru plata studiilor fiului său.

Nu există și alte informații în ceea ce privește pe ceilalți membri ai familiei lui Nawawi, decât o relatare a lui Yunini, prin care se spune că el a mai avut frați, dintre care unii au fost moștenitori ai fratelui lor, Nawawi, după moartea acestuia.

Abilitățile și talentele native ale lui Nawawi, care s-au evidențiat încă din copilărie, l-au determinat pe tatăl lui să îl îndrepte pe calea studiului și a învățaturii. De la vârsta de 7 ani, Imam Nawawi a fost dat în grija profesorului satului, spre a-l învăța Coranul. Atracția spre studiul Coranului a fost atât de mare, că, practic, Nawawi refuza să participe la orice alte activități care nu aveau legătură cu studiul, spre exemplu, să meargă să se joace cu prietenii de vârsta lui. Yunini

spunea despre el: „*Recita Coranul și făcea dhikr în mod frecvent, evita plăcerile lumii acesteia și era preocupat de Viața de Apoi încă din copilărie.*”

Sheikh Yasin ibn Yusuf Marakashi, un învățat local, spunea: „*L-am văzut pe Imam Nawawi la Nawa, când el era în vârstă de 10 ani. Ceilalți băieți aproape că îl obligau să se joace cu ei, dar Nawawi făcea în așa fel încât să scape de la joaca cu ei și să se reîntoarcă la recitarea Coranului.*”

Așa și-a petrecut el viața de zi cu zi, în satul său natal, unde a locuit până la vârsta de 18 ani. Unii dintre cei care l-au cunoscut au mai menționat în scrierile lor că Imam Nawawi obișnuia să își ajute tatăl la treburile casei și în afacerile lui, în vreme ce își continua studiile cu diverși învățați musulmani, care trăiau în acea zonă. El a memorat tot Coranul încă din copilărie.

După ce împlinește 18 ani, Nawawi se mută la Damasc, după ce a împlinit Hajjul și se stabilește acolo ca profesor particular și ca judecător. Domeniul pe care s-a axat mai mult a fost acordarea de consiliere în judecarea litigiilor.

În primii săi ani la Damasc, se înscrie la cursurile Școlii Rawahiyah, afiliată Universității Ummvi, în care au predat și au desfășurat activități intelectuale profesori eminente. Nawawi nota: „*Am studiat în această instituție vreme de doi ani și în această*

perioadă, cât am stat la Școala Rawahiyah, nu am avut nicio dată timp de odihnă și am trăit numai din puțina hrană pe care o asigura internatul acestui institut.”

Studiile de la Damasc au fost continuate cu eminente profesori și gânditori ai vremii, precum Ahmad Al-Maqdisi, Mohammed Al-Ansari, Al-Misri, Al-Maghribi, Al-Fazari și mulți alții, în domeniul științelor hadithului, în jurisprudență islamică și principiile dreptului islamic, în sintaxă și etimologie.

Imam Nawawi a fost un om însetat de cunoaștere, căci obișnuia să citească zilnic câte 12 lecții, la care să scrie apoi comentarii și orice carte pe care o citea era adnotată și comentată. Această muncă asiduă, precum și inteligența și inspirația comentariilor sale au atras atenția tuturor învățaților vremii, care au început să îl laude și să îl menționeze în discursurile lor. Astfel, Adh-Dhahabi spunea despre Nawawi: „*Dragostea și abnegația Imamului Nawawi pentru studiile academice a devenit proverbială. El și-a dedicat tot timpul său învățaturii și studiului. În afară că citește și scrie, el își petrece timpul meditând asupra complexității unor probleme, spre a le găsi soluții. Allah subhanahu wa ta'ala l-a dăruit cu o minte ageră și profundă, iar acela care folosește pe deplin această binecuvântare, atunci nu poate exista*

îndoială asupra înțelepciunii și discernământului său. Imam Nawawi a folosit pe deplin aceste binecuvântări de la Allah subhanahu wa ta'ala și prin ele și-a câștigat cea mai mare onoare.”

Imam Nawawi nu a fost căsătorit; el a murit în casa părintească din Nawa, pe data de 24 Rajab, 676 d.H.

Înainte de a scrie lucrările sale, Imam Nawawi a studiat vreme de 6 ani. Lucrările sale cele mai cunoscute sunt în domeniul jurisprudenței, a științelor hadithului, în pedagogie islamică, biografie și lexicografie. După Al-Haddad, există multe alte cărți care au fost scrise de Nawawi, însă acestea nu s-au păstrat până în zilele noastre.

Cele mai faimoase scrieri ale lui Nawawi au fost cele din domeniul jurisprudenței, trei dintre acestea demonstrând marile lui calități pedagogice și extraordinarele talente în domeniul dreptului.

Prima sa lucrare în acest domeniu a fost *Rawadat at-Talibin* - روضة الطالبين, conținând 18 volume, pe care le-a scris pe parcursul a 2 ani și jumătate, între anii 666-669 d.H. Inițial, lucrarea era destinată studenților care depășiseră stadiul de începători, deoarece, în introducere, Imam Nawawi scria că lucrarea este un studiu care este situat la jumătatea drumului dintre rezumat și analiză. Autorul a evidențiat

diverse concepte ale Școlii Shafaii și le-a analizat pe fiecare în parte, aducând dovezi și argumente în sprijinul corectitudinii acestora. Prin urmare, cel care devenea adeptul acestui program educațional permitea celui care studiază să își sporească cunoștințele în domeniul dreptului și îl încuraja spre emiterea propriilor judecăți și concluzii.

A doua lucrare a lui Nawawi s-a intitulat *Minhaj at-Talibin* - منهاج الطالبين, scrisă în anul 669, într-un singur volum. Este un rezumat asupra scrierilor intitulate *Al-Muharrar* - المهرار a lui Abu Qassim Ar-Rafi'iy, în ceea ce privește ordinea în care se abordează tematicile. Această lucrare se adresează studenților începători, în scopul de a-i ajuta la o rapidă memorare a textelor. Lucrarea evită expunerea punctelor de vedere critice asupra conceptelor și temelor conținute și se bazează numai pe doctrina Shafaii în ceea ce privește domeniul juridic, fără a aduce argumente sau dovezi în sprijinul acesteia.

Cea mai faimoasă operă a lui Nawawi este *Majmua'* - مجموع - *Culegere*, alcătuită din 18 volume, care este un studiu asupra lucrării *Muhadhab* - المُهَدَّب a lui Ash-Shirazi (الشيرازي). Nu se cunoaște perioada în care această lucrare a fost scrisă, dar se poate aproxima că a fost alcătuită spre sfârșitul vieții sale, deoarece el a ajuns numai la capitolul *Ribaa* - الربا -

Dobânda, adică la cel de-al nouălea volum al lucrărilor lui Ash-Shirazi. Această operă a sa a fost continuată de alți învățați, ca As-Subki și An-Naqib. *Majmua'* – مجموع – *Culegere* este cea mai faimoasă și cea mai ușor de înțeles carte de comentarii asupra *Muhadhab* – المَهْدَب și conține sute de analize asupra celor mai controversate probleme care au făcut obiectul polemicilor dintre adepții Școlii Șafaii și ceilalți savanți, învățați sau juriști care aveau alte concepții sau promovau alte doctrine. Nawawi însuși își dorea ca această lucrare a lui să devină cea mai cuprinzătoare operă în ceea ce privește doctrina Șafaii, după cum scria în introducerea acesteia.

Modul de alcătuire a *Culegerii* lui Nawawi se bazează pe citarea unui anumit text, care era plasat la începutul analizei, sub care urmau explicațiile sensurilor implicite sau explicite ale aceluși text. După aceea, urmau punctele de vedere prin prisma jurisprudenței, iar dacă exista mai mult decât o singură opinie, atunci erau expuse întâi cele care erau

cel mai aproape de punctul de vedere al lui Nawawi, urmate de celelalte. De multe ori, acest mod de analiză se finaliza prin sublinierea și evidențierea acelei opinii care se plia pe modul de gândire al autorului și era susținută de argumente și dovezi. Cele mai frecvente expresii din această capodoperă a lui Nawawi sunt: «*qultu* – قلت – în opinia mea și *wa Allah Alam* – و الله أعلم – numai Allah știe cel mai bine».

Alte lucrări prestigioase ale lui Nawawi au mai fost: *Comentarii asupra Sahih Al-Bukhari*, *Comentarii asupra Sahih Muslim*, *Riyad As-Salihin* (رياض الصالحين), colecția de Ahadith (hadith-uri) referitoare la etică, maniere și bune moravuri; *Cele 40 de Ahadith Nawawi* (الأربعون المتن الإيضاح في المناسك), despre ritualurile Hajj-ului; *Kitab Al-Adhar* (الأذكار) – (المنتخبة من كلام سيد الأبرار) – colecție de suplicații ale Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și multe altele.

Subhana Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ ، وَ مُعَادِيًّا لِأَعْدَائِكَ ، مُسْتَنَّاً بِسُنَّةِ
خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ ، يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ .

Allahumme-j'alnii fiihi muhibben lieuliyaeke, we mu'aadiyen lie'adaaike
mustennen bisunneti khaatemi enbiyaieke yaa 'aasme quluubun-
nebiyyiin.

O, Allah, fă-mă să fiu printre cei care îi iubesc pe cei care Te iubesc și
printre cei care îi urăsc pe cei care Te urăsc; printre cei care urmează calea
ultimului Tău Profet, o, Tu, Cel care păzește inimile profeților noștri!

O sursă de hasanat – postul voluntar

~ tradus de Yasminne Riad ~

În afara postului obligatoriu din luna Ramadan, musulmanul poate să țină și post voluntar, deoarece Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a încurajat această faptă în următoarele perioade:

1. Șase zile din luna *Shawwal*.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care postește luna Ramadan și apoi continuă cu oricare alte șase zile din luna *Shawwal*, atunci va fi ca și cum ar fi postit întregul an.”

(relatat de Muslim)

Învățații au explicat acest hadith astfel: „Dacă o faptă bună este răsplătită înzecit, atunci a posti toată luna Ramadan este echivalent cu a posti vreme de 10 luni, iar cele șase zile înmulțite cu 10, conform aceluiași principiu, ar însemna, în fapt, 60 de zile, echivalentul a alte 2 luni; adunând cele 10 luni, echivalentul postului din luna Ramadan, cu celelalte 2 luni, echivalentul postului pentru zilele din luna *Shawwal*, aceasta înseamnă 12 luni, deci un an întreg.”

2. Postul voluntar din a 9-a zi din *Dhul Al-Hajj*, Ziua *Arafah* (عرفة), pentru cei care nu au împlinit *Al-Hajj* (الحج).

Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Postul în ziua *Arafah* este o expiere de păcate pentru doi ani: pentru anul care a trecut și pentru anul care va veni, iar postul din ziua *Ashura* (عاشوراء) este o expiere de păcate pentru cele făptuite în anul care a trecut.”

(relatat de Muslim)

Se relatează că:

„Odată, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea la el niște lapte și, bând din el, le vorbea oamenilor de pe *Arafah*, spunând: «Nu există zile în care faptele cele bune să fie mai apreciate de Allah *subhanahu wa ta'ala*, decât în aceste zile.» Un om din mulțime a întrebat: «O, Trimis al lui Allah, nici măcar *jihadul* pe calea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*?» Atunci Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns: «Nici măcar *jihadul* pe calea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, cu excepția faptei aceluia care, plecând la *jihad* cu toate bunurile sale, se întoarce fără ele.»”

(relatat de Bukhari)

3. *Postul voluntar de Ashura, incluzând ziua de Ashura, ziua de dinainte de ea și ziua imediat următoare.*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Într-adevăr, aceasta este ziua Ashura și nu v-a fost impus vouă să postiți în vremea ei. Ori-cum, eu o postesc, iar acela dintre voi care voiește să o postească, să o facă, iar acela care nu dorește să țină post, poate să nu îl țină.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Iar dacă vreau să aibă efect până anul viitor, atunci, cu atât mai mult, voi posti și ziua a 9-a, în afară de ziua a 10-a (ziua Ashura).”

(relatat de Muslim)

4. *Postul voluntar din aproape întreaga lună Shaban (شعبان).*

Bukhari și Muslim au relatat că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să postească aproape întreaga lună de Shaban.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost întrebat: «Ce post este mai meritoriu, după postul din luna Ramadan?» El a răspuns: «Postiți în

Shaban, în onoarea lunii Ramadan.»”

(relatat de Tirmidhi)

5. *Postul voluntar din zilele de luni și joi.*

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Faptele fiilor lui Adam se aduc la Allah *subhanahu wa ta'ala* în fiecare luni și joi și îmi place ca ele să fie duse în vreme ce eu postesc.”

(relatat de Nasa'i)

Oamenii l-au întrebat pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre postul din ziua de luni, iar el a spus:

„Aceasta este ziua în care m-am născut și ziua în care mi se pogorau revelațiile.”

(relatat de Muslim)

6. *Postul voluntar din zilele cu lună plină.*

Companionii Profetului, *radhi Allahu anhum*, spuneau că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ținea post și în zilele cu lună plină, adică zilele de 13, 14 și 15. Această informație a parvenit prin Nasa'i și alții și a fost calificată ca fiind *hadith „hasan”*.

7. *Postul voluntar asemenea Profetului Dawud, aleihi sallam.*

Profetul Dawud, *aleihi sallam*, postea o zi și următoarea zi nu. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cel mai apreciat post de către Allah subhanahu wa ta'ala este postul pe care îl ținea Dawud, aleihi sallam, și cea mai apreciată rugăciune în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala este Rugăciunea lui Dawud, aleihi sallam. El obișnuia să doarmă jumătate de noapte și să se dedice rugăciunii o treime din ea, și dormea o șesime dintr-o noapte și obișnuia să postească o zi și următoarea nu.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Situațiile în care postul este interzis

3. *Zilele de Tashriq* (تشریق) - adică zilele de 11, 12 și 13 ale lunii Dhul Hijjah. Tashriq înseamnă «a pune carne la uscat» și se referă la cele trei zile care urmează Sărbătorii Sacrificiului (Aid Al-Adha - عيد الأضحى). Aceste trei zile au primit această denumire deoarece, în acele vremuri, oamenii, ca să nu se strice carnea care rezulta din sacrificiile făcute în ziua anterioară, aveau obiceiul de a o conserva prin uscare.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Ziua de Arafah, Ziua Sacrificiului și Zilele de Tashriq sunt sărbători pentru noi, musulmanii. Ele sunt zile în care se mănâncă și se bea și nu se postește.”

(relatat de Abu Dawud)

Încă din vremea sa, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi

wa sallam, l-a trimis pe Abdullah ibn Hudhafah în toate împrejurimile Minei, ca să transmită mesajul său:

„Nu postiți în aceste zile, pentru că ele sunt, cu adevărat, zile în care se mănâncă și se bea și se pomenește Allah subhanahu wa ta'ala.”

(relatat de Ahmad)

Fac excepție de la regulă, îndeplinind anumite condiții, persoanele care fac Hajj și Umrah - în același timp - și sunt în afara limitelor pământului sacru Mecca (Tamattu) și cei care locuiesc în interiorul pământului sacru Mecca (Al-Qiraan).

4. *Postul soției*, fără ca ea să aibă acordul soțului. Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Femeia nu va posti în prezența soțului ei, decât dacă primește permisiune de la el, cu excepția postului din luna Ramadan.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Zile în care postul nu este recomandat

1. *În timp ce se efectuează Hajj-ul, în zilele de Arafah.*

Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Zilele de Arafah, și zilele de Nahr, și zilele de Tashriq sunt zile de Aid pentru musulmani și ele sunt zile în care se mănâncă și se bea.”

(relatat de Abu Dawud)

2. *Postul numai din ziua de vineri.* Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu postiți numai în ziua de vineri, dacă nu ați postit și ziua de dinaintea ei (joi) și după aceea să continuați cu ziua de după ea (sâmbătă).”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3. *Postul din ziua de sâmbătă.* Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu postiți sâmbăta, decât dacă este obligatoriu, și dacă veți găsi, oricare dintre voi, măcar și numai un bob de strugure sau un bețigaș, atunci mestecați-le pe acelea.”

(relatat de Ahmad)

4. *A posti anul întreg, zi de zi.* Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Acela care postește anul întreg, nu poate să spună nici că a postit, dar nici că n-a postit.”

(relatat de Nasa'i)

5. *A posti în continuu două sau mai multe zile, fără întrerupere.*

Este postul în care, după ce nu s-a mâncat și nu s-a băut în prima zi, nu se întrerupe după Maghrib, ci se continuă fără mâncare și băutură, atâta vreme cât suportă organismul (două, trei, patru sau mai multe zile). Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Feriți-vă de alwisaal!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Nu postiți continuu. Cine vrea cu tot dinadinsul aceasta, atunci să o facă numai pentru o zi.”

(relatat de Bukhari)

6. *A posti în Ziua Îndoielii.* Este vorba despre a 30-a zi a lunii Shaban, dacă nu este sigur dacă luna Ramadan a început sau nu. Amar ibn Yasir, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Acela care postește în ziua în care este îndoială dacă Ramadanul a început ori nu, atunci acela face ceva contrar învățăturilor lui Abu Al-Qassim, *salla Allahu aleihi wa sallam*.”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus:

„Nu anticipați postul de Ramadan și să postiți cu o zi sau două înainte de a începe, cu excepția celor care, de regulă, țin post.”

(relatat de Muslim)

Alhamdulillah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا ، وَ ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا ، وَعَمَلِي
فِيهِ مَقْبُولًا ، وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ .

Allahumme-j'al se'ayii fiihi meşkuuran we zenbii fiihi
meghfuuran we 'amelii fiihi meqbuulen we 'aybii fiihi
mestuuran yaa esme'as-saam'iin.

O, Allah, fă ca eforturile mele să fie apreciate
și păcatele mele iertate, faptele mele bune acceptate,
iar greșelile mele ascunse, o, Tu, Cel care pe toate le auzi!

Zakat și Zakat Al-Fitr

~ tradus de Ionela Noour ~

A. Beneficiile Zakat-ului

Este una dintre obligațiile musulmanului și este unul dintre principiile fundamentale ale Islamului și cel mai important după mărturisirea de credință și după rugăciune. Dovada că Zakat-ul este obligatoriu o găsim și în Coran, și în Sunna.

Așadar, acela care se zgârcește sau îl micșorează cu o cantitate oricât de infimă, va răspunde în Ziua Judecății.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din harul Său că aceasta este spre binele lor! Dimpotrivă, aceasta este spre răul lor, căci cele cu care au fost zgârciți li se vor încolăci [în jurul gâturilor] în Ziua de Apoi. A lui Allah este moștenirea cerurilor și a pământului și Allah este Bineștiutor [*Khabir*] al celor pe care le împliniți.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:180)

În Sahih-ul lui Bukhari, se relatează de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că:

„Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Aceluia căruia Allah subhanahu wa ta'ala i-a dat bani și nu plătește

Zakat-ul pe ei, atunci în Ziua Judecății, ei se vor preschimba în șerpi strălucitori, cu două pete negre în locul ochilor, care se vor încolăci în jurul gâtului rău-platnicului și îl vor mușca de obraji, strigându-i: „Noi suntem banii tăi! Noi suntem averea ta!”»”

Allah subhanahu wa ta'ala a mai spus:

„O, voi, cei care credeți! Mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept și [îi] împiedică de la calea lui Allah! Iar acelora care strâng aur și argint și nu le cheltuiesc pe calea lui Allah, vestește-le osândă dureroasă!”

(Surat At-Tawba, 9:34)

În Sahih-ul lui Muslim se relatează de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Nu va scăpa acela care are aur și argint și nu plătește ceea ce se

cuvine pentru ele (Zakat), căci în Ziua Judecării el va fi pus pe talere de foc, adânc scufundat în Focul Iadului, iar trupul lui, și de dinainte și de dinapoi, va fi ars. De câte ori balanța se va ridica rece, ea va fi înroșită iar în foc și îl va arde din nou. Iar aceasta va fi într-o zi lungă cât cincizeci de mii de ani, până când Allah subhanahu wa ta'ala îi va judeca pe robii Săi.»

Plata Zakat-ului generează binefaceri de ordin religios, moral și social.

1. *Binefacerile de ordin religios sunt:*

a. Împlinirea uneia dintre obligațiile esențiale, pentru a fi considerat musulman mumin;

b. Îl apropie pe rob de Stăpânul său și îi întărește credința în tot ceea ce înseamnă adorarea lui Allah subhanahu wa ta'ala;

c. Rezultatul îndeplinirii acestei obligații este o frumoasă recompensă, numai de la Allah subhanahu wa ta'ala.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Allah nimicește camăta și sporește milosteniile. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos!”

(Surat Al-Baqara, 2:276)

Și a mai spus Allah Preaînaltul:

„Ceea ce voi dați cu camătă pentru ca să se mărească pe sea-

ma averii oamenilor nu va spori la Allah, însă aceia care oferă Dania [Az-Zakat], dorind Fața lui Allah, aceia vor avea îndoit!”

(Surat Ar-Rum, 30:39)

Referitor la milostenie, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Acela care dă din milostenie, chiar și numai cât o curmală din ceea ce a câștigat cinstit, pentru că Allah subhanahu wa ta'ala acceptă numai ce este licit, cu adevărat, El va lua aceasta cu mâna Lui dreaptă și o va face să crească pentru robul Său, așa cum vă ridicăți, oricare dintre voi, ceea ce începeți, până când acea pomană, de dimensiunea unei curmale, va ajunge la fel de mare precum un munte.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

d. Allah subhanahu wa ta'ala îi va ierta micile păcate robului Său.

Referitor la aceasta, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a explicat:

„Milostenia spală păcatele așa cum apa stinge focul.”

(relatat de Tirmidhi)

Sheikh ibn Uthaimin explică: „Cuvântul «milostenie - sadaqah» din acest hadith se referă atât la Zakat, cât și la milosteniile suplimentare făcute în afară de această obligație.”

2. *Binefacerile de ordin moral sunt:*

a. Stimularea unor virtuți precum: generozitate, bunătate, milă, compasiune;

b. Prin plata Zakat-ului se va demonstra condescendență și simpatie față de frații aflați în nevoie, iar Allah subhanahu wa ta'ala se va milostivi de acela căruia îi pasă de necazul și suferințele semenilor lui;

c. Satisfacția pe care cel care plătește Zakat o are atunci când oferă sprijin financiar și moral fraților săi musulmani, căci el va fi dintre cei respectați pentru buna sa purtare și va deveni model de comportament;

d. Elimină aplecările spre vicii precum: zgârcenie, egoism, nepăsare, ticăloșie.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Ia din bunurile lor milostenie, prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei. Iar Allah este Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [Sami', 'Alim].”

(Surat At-Tawba, 9:103)

3. *Beneficiile de ordin social sunt:*

a. Plata Zakat-ului ajută la susținerea celor aflați în nevoie și la susținerea săracilor, care înseamnă majoritatea oamenilor din multe țări;

b. Plata Zakat-ului face mai ferme și mai apropiate relațiile dintre musulmani și ajută la ridicarea nivelului lor de trai.

Aceasta este o cale prin care Zakat-ul se poate constitui ca susținere a jihadului pe calea lui Allah subhanahu wa ta'ala;

c. Elimină aversiunile și resentimentele celor săraci și mai puțin binecuvântați cu bunuri, față de cei care sunt mai înstăriți, care, în acest mod, nu se arată nepăsători și plini de sine;

d. A da Zakat înseamnă a contribui la propria îmbogățire, căci, așa cum spune Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam:

„Milostenia nu micșorează averea nimănui!”

(relatat de Muslim)

Aceasta înseamnă că milostenia, deși reduce numeric sau cantitativ averea, nu îi va reduce și binefacerea; din contră, ea va spori, deoarece beneficiarii ei se vor înmulți. În plus, Allah subhanahu wa ta'ala o va returna celui care a dat-o și îl va binecuvânta pe cel milostiv și îndurător față de frații lui musulmani;

e. Plata Zakat-ului către comunitate va aduce o îmbunătățire semnificativă a statutului celor care nu au și îi va încuraja în a obține și ei mai mult, căci ei pot să se servească de Zakat pentru a se ridica din nevoie sau din sărăcie, pe când, dacă Zakat-ul nu se plătește, atunci el va fi de folos numai celor care deja au, iar cei care nu au se vor adânci în lipsurile lor; și, de aceea, plata Zakat-ului este benefică societății.

B. Modalități de plată

Zakat-ul se cere a fi plătit în anumite feluri, specifice fiecărui tip de avere, astfel:

1. *Pentru aur și argint.* Aceste metale trebuie să existe în proprietatea cuiva, într-o valoare numită «nisaab». Dacă acest «nisaab» este împlinit, atunci trebuie să se plătească o taxă de 2,5% din acesta. Nu contează dacă aceste metale sunt sub formă de bani, lingouri sau bijuterii, sau dacă acestea se constituie ca bijuterii ale soțiilor, indiferent că le poartă sau nu. Nu se specifică exact cât înseamnă «nisaab», deoarece aurul și argintul au valori diferite, în funcție de dezvoltarea societății din care individul face parte. Este bine să se plătească Zakat pentru bijuterii, chiar dacă se poate depăși un pic limita datorată, deoarece este mai bine să se împlinescă obligația de plată, decât să fie făcută incomplet.

Există o relatare a lui Abdullah ibn Amr ibn Al-As, în care se spune că:

„A venit odată o femeie la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împreună cu fiica sa care avea pe mână două brățări de aur. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a observat și a întrebat-o pe femeie: «Ai plătit Zakat și pe acestea?», iar ea a răspuns: «Nu!» Atunci, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: «Ți-ar plăcea dacă Allah

subhanahu wa ta'ala te-ar face să porți două brățări de foc în locul acestora?» Atunci, ea le-a luat de pe mâna fiicei ei și a spus: «Ele sunt pentru Allah *subhanahu wa ta'ala* și pentru Trimisul Lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*.»”

(Colecționat în *Bulughul Maraam*, cu lanț neîntrerupt de naratori)

2. *Pentru afaceri comerciale, de producție sau de prestări de servicii, inclusiv cele bancare.* Zakat-ul pentru acestea înseamnă 2,5% din profitul anual rezultat ca urmare a derulării acestor afaceri. Dacă anul fiscal nu s-a încheiat, atunci cel în cauză va face o evaluare a propriei afaceri, făcând o estimare a profitului și va plăti Zakat în funcție de această estimare. Nu se plătește Zakat pentru bunurile de uz personal sau pe care le-a împrumutat altcuiva tot cu același scop.

Cu privire la această situație, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Un musulman nu este obligat să plătească Zakat pentru sclavul său sau pentru calul său.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Se datorează Zakat pentru închirieri, dacă sunt date chiriei pe cel puțin un an (inclusiv pentru aur și argint, dat sub aceste condiții.)

C. Beneficiarii Zakatului

Sunt îndreptățiți să primească Zakat aceia la care se referă Allah subhanahu wa ta'ala în versetul:

„Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credință], pentru slobozirea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Atoateștiutor [și] Înțelept [Alim, Hakim].”

(Surat At-Tawba, 9:60)

1. *Săracii* (fuqara) – cei care sunt la limita subzistenței și nu se pot întreține singuri, decât pe o perioadă foarte scurtă de timp, adică mai puțin de șase luni. Așadar, acela care nu găsește mijloace de întreținere pentru el și familia lui, pe cel puțin jumătate de an, atunci acela este considerat ca fiind sărac și trebuie să îi fie dat lui atât cât să îi ajungă lui și familiei sale pentru un an.

2. *Cei aflați în nevoie* (mesekin) – sunt aceia care se pot susține pe ei și pe familiile lor pe mai mult de jumătate de an, dar nu le ajunge pentru tot anul. Ei trebuie să primească atât cât să se completeze anul. Nu sunt considerați ca fiind în nevoie aceia care nu au bani lichizi, dar au o sursă de venit: au o profesie, au un salariu sau o investiție care le aduce un oarecare beneficiu, de-

oarece Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu se împarte (Zakat) pentru acela care este înstărit sau are un trup puternic și capabil să facă un câștig ca să își asigure traiul.”

(relatat de Ahmed, Abu Dawud și Nasa'i)

3. *Aceia care colectează Zakat-ul* – aceia care sunt însărcinați de conducătorul comunității să adune Zakat-ul de la cei care trebuie să îl plătească, să îl împartă celor îndreptățiți să îl primească, să păzească aceste bunuri și valori și să se ocupe de toate cele necesare împlinirii cu succes a acestei misiuni. Ei sunt îndreptățiți să primească din Zakat, în funcție de efortul lor, chiar dacă sunt dintre cei înstăriți sau bogați.

4. *Aceia ale căror inimi trebuie adunate întru credință* – se referă la liderii unor comunități care nu au credință puternică. Lor li se dă ceva din Zakat, cu scopul de a le elimina acest defect și de a-i face mult mai fideli Islamului și de a-i încuraja să fie buni conducători. Însă, dacă ei sunt dintre cei slabi în Islam și nu sunt dintre cei pe care lumea îi ascultă și li se supun, sunt îndreptățiți să îl primească? După unii învățați, se spune că „Da!”, deoarece acest lucru îi ajută să își „hrănească” credința, precum își hrănește săracul trupul, iar alți învățați spun „Nu!”, căci Zakatul îi va folosi numai lui, mai ales că întâ-

rirea credinței e spre folos personal.

5. *Sclavii* – adică se folosește Zakatul pentru a se răscumpăra aceștia și a li se reda libertatea, fie că sunt sclavi aflați în proprietatea musulmanilor, fie că sunt sclavi musulmani aflați în stăpânirea altora, ori că sunt prizonieri de război.

6. *Cei greu îndatorați* – sunt aceia care nu au nici un alt mijloc sau altă posibilitate de a-și plăti datoria. Lor trebuie să li se dea atât cât să acopere ceea ce se datorează, indiferent că e mult sau puțin, chiar dacă acela are mijloace să își întrețină familia, însă nu își poate plăti datoria.

7. *Jihadul pe calea lui Allah subhanahu wa ta'ala* – se referă la aceia care luptă în jihad. Lor trebuie să li se dea din Zakat atât cât este necesar pentru jihadul lor și să le ajungă și pentru a cumpăra cele necesare pentru jihad, în cazul în care aceștia nu au suficient.

8. *Călătorilor* – se referă la aceia care sunt în necaz și nu mai au bani sau alte posibilități de a se întoarce în ținutul lor.

Aceștia sunt cei îndreptățiți să primească Zakat și nimeni altcineva, după cum Allah subhanahu wa ta'ala i-a numit, în mod restrictiv, în versetul mai sus menționat.

D. Zakat Al-Fitr

Zakat Al-Fitr (زكاة الفطر) este obligatoriu pentru orice musulman, tânăr sau bătrân, bărbat sau femeie, liber sau sclav și se plătește la sfârșitul postului din luna Ramadan.

Zakat Al-Fitr este o obligație ce a fost impusă prin Sunna, așa după cum relatează Abdullah ibn Omar, radhi Allahu anhu:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, impune plata de Zakat Al-Fitr fiecărui om liber sau sclav, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, care sunt dintre musulmani.”

(Convenit)

Acest Zakat Al-Fitr înseamnă a da o anumită cantitate de alimente, în mod special ceea ce produce omul prin agricultură, celor care sunt îndreptățiți să primească Zakat. Această cantitate de alimente se numește «saa'» și este egală cu patru «mud», iar un «mud» înseamnă cantitatea pe care o cuprinde un om cu ambele mâini făcute căuș. Este o măsură de volum și nu de greutate.

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, relatează:

„În vremea lui, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea obiceiul de a da o «saa'» de hrană în ziua de Aid Al-Fitr. Și la vremea noastră, hrană însemna orz, struguri, caș sau curmale.”

(relatat de Bukhari)

Zakat Al-Fitr se dă, obligatoriu, înainte de rugăciunea de Aid; dacă se dă după, este consi-

derat ca și sadaqah, după cum se spune și într-o relatare a lui Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

„Trimisul lui Allah a făcut Zakat Al-Fitr obligatoriu, pentru a purifica persoana care postește de vorbe deșarte și limbaj neadecvat și pentru a hrăni săracii. Cine îl plătește înainte de rugăciune, este acceptat ca Zakat, iar cine îl plătește după rugăciune este doar un fel de caritate (sadaqah).”

(relatat de Abu Dawud)

E. Produse care se consideră a fi acceptate ca Zakat Al-Fitr

1 «saa'» = de 4 ori cât grâu încap în căușul mâinilor,

1 «saa'» = de 4 ori cât ovăz încap în căușul mâinilor,

1 «saa'» = de 4 ori câți struguri și câte stafide încap în căușul mâinilor,

1 «saa'» = de 4 ori câte curmale încap în căușul mâinilor

1 «saa'» = de 4 ori cât caș/brânză dulce, proaspătă (cea care este materie primă pentru brânzeturile maturate) încap în căușul mâinilor.

După unii, această măsură este egală cu 2,04 kg, după alții 1,6 kg, iar alții spun că pentru lichide ar fi 3 litri, însă Allah subhanahu wa ta'ala știe cel mai bine.

Pentru a evita orice dubiu, este bine să se ceară opinia Imamului locului sau a unui Sheikh, deoarece ei cunosc foarte bine sistemul de măsurare specific fiecărui ținut și cum se face conversia acestora în unitățile de măsură standard (kg sau litru).

La ilahe illa Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ، وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ
إِلَى الْيُسْرِ ، وَ اقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطِّ عَنِّي الذَّنْبَ وَ الْوِزْرَ ، يَا
رَوْفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ .

Allahummer-zuqni fiihi fedle leyletil-qadri we sayyir umuurii fiihi
minel-'usri ilaal-yusri weqbel me'aaziirii we hutta 'anniiz-zenbe wel-
wizra yaa raufen bi'ibaadihis-saalihiin.

O, Allah, dăruiește-mi binecuvântările Laylat-ului Al-Qadr, ușurează-mi
încercările și acceptă scuzele mele, micșorează-mi păcatele și poverile
mele, o, Tu, Cel Compătimitor și Milos!

شَهَادَةُ الْحَجْرِ الْحَمِيدِ

Mărturisirea Ayanei, în așteptarea primului ei post ~ de Ayana Diana~

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh!

Au trecut atât de ușor secundele, minutele, zilele și chiar lunile de când am spus shehedeten cu inima cât un purice, însă simțindu-mă plină de siguranță.

Am trecut la învățarea primelor sure din Sfântul Coran, uimită fiind de frumusețea și perfecțiunea lor. M-am întâlnit, apoi, cu surorile mele și, alături de ele, am învățat multe despre Islam. Cu ajutorul surorii Manar (pe care o respect foarte mult), am învățat să fac rugăciunea și, îndrumată de sfaturile și uneori de micile ei muștrări (care au fost binevenite), am învățat mai multe despre religia pe care cu atâta dragoste am îmbrățișat-o.

Acum, urmează o etapă total nouă pentru mine, venirea Sfintei luni Ramadan, prima lună de post din noua mea viață de musulmană. Emoțiile sunt mari, știind cât de importantă este această perioadă. Cunosc în mare parte ce înseamnă și ce implică această lună datorită unei teme pe care mama Gabi mi-a dat-o cu ceva timp în urmă, temă care m-a pus la curent cu importanța lunii

Ramadan, a regulilor și a sărbătorii care urmează după această lună.

Aflată acum în preajma acestei luni sfinte, îmi simt inima bătând și sunt din ce în ce mai emoționată, căci acum voi simți eu însămi ce înseamnă aceste momente, practicându-le, inshaAllah.

Mă gândesc la perioada în care, creștină fiind, mi se părea un adevărat chin să țin posturile, unde nu trebuia decât să mă opresc de la produsele din lapte, ouă și carne și, mai ales, de la dulciurile pe care mama obișnuia să mi le trimită și care arătau atât de delicios, încât parcă mă rugau să le gust.

Acum, postul trebuie respectat cu strictețe, pentru că este al patrulea pilon al religiei mele, iar pentru îndeplinirea lui, voi găsi răsplata numai de la Allah Preaînaltul. Postul este foarte serios și, mai ales, obligatoriu. Acum nu trebuie să mă opresc numai de la anumite tipuri de mâncare și lichide, ci de la toate lucrurile.

Comportamentul cuviincios și evlavios, pe care trebuie să îl consacru în această lună, este foarte important.

Sunt conștientă că, odată cu foamea și setea unei zile dogoritoare de august, voi avea de înfruntat și discuțiile, și privirile familiei mele când voi lipsi în repetate rânduri de la masă. De asemenea, la Iftar, când toate familiile musulmane se așează ferice să mănânce împreună, zâmbind unii către ceilalți cu fețele luminate de bucuria trecerii unei alte zile de post, eu voi sta singurică, mâncând în liniște, alhamdulillah.

Cu toate acestea, sunt convinsă că nimic nu se obține ușor, iar postul din această lună sfântă, inshaAllah, îmi va aduce numai beneficii, atât mie, cât și fraților și surorilor mele în Islam.

Îmi imaginez cum, după fiecare zi de post ținută, voi simți o bucurie din ce în ce mai mare, iar cu fiecare altă zi trecută, bucuria va crește, pentru că voi îndeplini dorința Creatorului nostru, iar beneficiile acestui fapt se vor vedea în ziua în care fiecare dintre noi va fi nevoit să își înfrunte faptele vieții sale.

Am hotărât să nu mai privesc luna Ramadan ca pe o lună greu de dus, ci, din contră, ca pe o binecuvântare, ea fiind o modalitate, inshaAllah, de a îmi câștiga un loc în mult doritul Paradis.

Sfânta lună Ramadan a anului acesta va fi ținută de încă o persoană: „*de mine, o fată abia trecută de pragul majoratului, dar încă un copil.*”

Așa cum sunt eu acum, inshaAllah, mă angajez să țin zilele acestei luni de post și vă invit și pe voi, surorile mele dragi, să susținem acest stâlp al Islamului, religia noastră iubită, ca pe o mândrie, purtând-o în inimi. Fiecare zi care va trece, vă doresc să vă aducă aceeași bucurie pe care și eu o voi simți gândindu-mă la răsplățile lui Allah Preainaltul, răsplăți neștiute de noi, pe care, inshaAllah, le vom primi.

Cu mult drag, sora voastră în Islam vă urează Ramadan Kerim!

Ayana

Allahu Akbar

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ ، وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ
، وَ قَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ
إِلْحَاحُ الْمُلْحِينِ .

Allahumme weffir **hazyy** fihii minen-newaafili we ekrimnii fiihi bi
ihdaaril-mesaaili we **qarr**ib fiihi wesiyletii ileike min beynil-wesaaili, yaa
men laa yeşghaluhu **ilhaahul**-mulihhiin.

O, Allah, permite-mi o parte din rugăciunile recomandate, onorează-mă
cu ajutorul Tău la problemele mele, adu-mi aproape mijloacele necesare
pentru a mă apropia de Tine, din toate motivele, o, Tu, Cel Veșnic!

شَهَادَةُ الْخَيْرِ الْخَيْرِ

Prima lună Ramadan a unui revertit la Islam

~ de Munir Karim ~

După ce am spus *shehedeten* din toată inima mea și cu toată credința din sufletul meu, am așteptat cu nerăbdare primul examen care avea să îmi confirme că fac cu adevărat parte din marea familie a musulmanilor din toată lumea. Acest examen se numește Luna Ramadan. Este o încercare a voinței și a credinței, ce avea să mă schimbe total. Nu peste mult timp de la convertirea sau revertirea mea la Islam, a venit și ziua mult așteptată: începea luna Ramadan.

În primele două-trei zile, eram plin de entuziasm și o bucurie lăuntrică mă făcea să nu simt greutatea postului de peste zi. Mă întâlneam pe net cu frații și surorile întru credință, împrăștiați prin lumea largă și ne transmitem bucuria „Ramadan Mubarak!” ca o încurajare, dar și ca o felicitare că suntem spiritual împreună în credința noastră.

Prima săptămână a trecut fără probleme deosebite, însă acum, privind în urmă, îmi dau seama că entuziasmul din primele zile se mai estompase și locul lui era, încet-încet, ocupat de voință și de ambiție. Câțiva frați, revertiți

mai demult la Islam, care știau cât de greu este prima oară, mă căutau pe net și mă încurajau. Un aport esențial l-a avut o soră dragă nouă tuturor, care, cu mult tact, îmi canaliza atenția spre activități prezente și viitoare în folosul comunității și îmi explica sensurile unor sure din Coran. Astfel mă ajuta să rezist, umplând cu glasul ei singurătatea ce mă înconjura. De fapt, cel mai greu pentru noi, revertiții din România, este singurătatea în care te afli în momentele grele. Sigur că aceasta dispare atunci când intri în lumea virtuală, dar, uneori, simți nevoia unei priviri și a unei susțineri directe a cuiva de aceeași credință cu tine, cineva pe care să-l poți folosi ca model pentru credința și voința sa. Aș fi vrut să ies afară și să găsesc la vecinul meu sau la trecătorul de pe stradă acea încurajare atât de necesară, asemenea celor ce trăiesc în țările majoritar islamice sau măcar un dram de omenie, înțelegere; dar aici nu găsești acest spirit de încurajare și fraternitate. Aici, într-o țară majoritar creștină, enoriașii sunt atât de preocupați de cum să își mai dea la țurloaie unii altora încât au

uitat de mult ce înseamnă „dragostea față de aproapele său” - acel om de lângă noi, indiferent de religia lui - așa cum le-a transmis proorocul Isus, aleihi sallam, și le-a arătat prin pilda samariteanului milos (Luca, cap.10, vs.13).

Este curată utopie chiar și să visezi că ai găsi la creștini o umbră de îngăduință pentru un musulman, fie revertit sau nu. Singura mea scăpare a fost izolarea dură și conștientă de lumea în care trăiam și de ispitele care, parcă în mod ostentativ, îmi erau aduse în cale. Greu este și faptul că seara sărbătorești, tot în singurătatea ta, bucuria succesului zilei ce a trecut. Poate de aceea comunitatea aceasta este atât de rarefiată. Nu știm să ne adunăm la un loc. Nu știm să socializăm îndeajuns și atunci când este nevoie, nu știm să ne susținem frații și surorile în fața celor ce-i atacă. Lăsăm prea mult pe alții din afară să ne dicteze regulile de conviețuire, invocând și aplicând în mod greșit percepțiile Sfântului Coran. Aruncăm mult prea ușor bani în buzunarele unor „milogi de profesie”, în loc să îi folosim la întărirea legăturilor între membrii comunității.

Și ce moment mai prielnic poate exista pentru asta decât luna Ramadan?

Începutul celei de a doua săptămâni a fost dominat de entuziasmul încă existent, dar în scădere dramatic, și de răscoala ce-mi cuprindea trupul învățat cu

alt regim de viață. Mi-am dat seama că în curând voi avea de luptat cu tot ceea ce compune partea fizică a organismului meu și cu ritmul în care acesta se obișnuise să își desfășoare activitatea.

În a doua parte a celei de a doua săptămâni a început cu adevărat „jihadul cu sinele”. Postul zilei devenea tot mai presant și greutatea lui tot mai prezentă. Am început să îmi educ mintea, să îmi domin simțurile. La început, mi se părea că voi putea face acest lucru destul de ușor. Aveam o încredere totală în propriile forțe și în capacitățile mele de control asupra lor. După doar două zile, aveam să constat că este infinit de greu și că încrederea mea în propriile forțe era una cam exagerată. Este un adevărat război intern, în care spiritul se trezește captiv între cele două tabere beligerante: mintea și trupul. Sub aceste auspicii a debutat cea de a treia săptămână. Cu greu îmi dominam trupul, care cu ajutorul mâinilor, prin gesturi aproape involuntare, reflexe chiar, voia să apuce pahare cu apă sau lucruri de mâncat. Învățat de frați și surori mai experimentați, am început să citesc tot mai mult din Sfântul Coran și să adaug la rugăciunile mele o profunzime și o vitalitate sporită. Mă lăsam pătruns de mesajul fiecărui cuvânt, căutând în el forța de a rezista prin pătrunderea tuturor sensurilor lui.

Aveam momente când simțeam cum mă detașez de trup și spiritul meu pătrunde tainele revelației coranice. Fiecare zi era o nouă victorie închinată lui Allah subhanahu wa ta'ala și un pas imens în întărirea credinței. După trecerea a trei săptămâni, credința era cea care luase locul tuturor celorlalte funcții psihice. O credință imensă, fără margini, fără stavile, fără rețineri sau îndoieli. Abia acum eram conștient de necesitatea și importanța acestui post care însemna întărirea legăturii mele directe cu Allah subhanahu wa ta'ala și înțelegerea profundă a sensului vieții unui musulman. A patra săptămână a debutat, așadar, cu o bucurie imensă a regăsirii de sine. Am reușit să descopăr, în aceste

săptămâni de luptă, adevărata mea forță interioară și, mai ales, să mă identific cu adevărata credință.

În ultimele zile ale lunii Ramadan, purtam în suflet energia și fericirea unui învingător. Tot trupul ce fusese angrenat în lupta aceea imensă cu el însuși își primea răsplata pentru reușita de a nu se lăsa doborât de dorințe și ispite.

De acum, musulmanul din mine se simțea identificat total cu religia Islamului. Am câștigat o nouă identitate și o nouă viață.

Allahu Akbar!

Munir Karim

Colțul gândurilor

Ash-hadee Aww

La Illahe Illa Allah.

Wa Ash-hadee Anna

Mohammadan Rasul-Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ غَشَّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ ، وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ الْعِصْمَةَ ، وَ
طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِيَاهِبِ التُّهْمَةِ ، يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

Allahumme ghaşşinii fiihi bir-rahmeti werzuqunii fiihit-teufiiqa wel-
'ismete we tahir qalbii min ghayaahibit-tuhmeti yaa rahiimen
bi'ibaadihil-mu'miniin.

O, Allah, acoperă-mă cu mila Ta, oferă-mi prin ea succes și protecție,
luminează-mi inima de întuneriturile acuzațiilor false, o, Tu, Cel Milostiv
cu slujitorii Săi!

Un Aid Al-Fitr fericit

~ tradus de Ayana Diana~

Era zi de sărbătoare și bucurie. În aer se simțea o atmosferă de festival pe străzile Medinei. Toți oamenii, bătrâni și tineri, erau îmbrăcați în cele mai bune haine, special pentru sărbătoarea de după luna Ramadan.

Având în vedere că era timpul pentru rugăciunea din dimineața sărbătorii de Aid Al-Fitr, toți oamenii se îndreptau spre o porțiune de teren întinsă, aflată la periferia orașului Medina. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a sosit și a condus rugăciunea. După ce au terminat cu toții, s-au salutată și au pornit fiecare spre casele lor. Copiii alergau și se jucau fericiți, zâmbind și râzând, fără nicio grijă.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mergea spre casă, când, dintr-odată, atenția i-a fost îndreptată către un băiețel (Zuhair ibn Saghir) care stătea singur pe marginea drumului. Copilul plângea și era foarte trist. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a aplecat spre acesta și l-a mângâiat ușor pe umăr, întrebându-l:

„De ce plângi?”

„Te rog să mă lași în pace!”, suspină băiatul.

Copilul nu văzuse cine îi vorbea. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a trecut degetele prin părul băiatului și, cu un glas blând și prietenos, l-a întrebat din nou motivul pentru care plânge.

De data aceasta, băiatul a spus:

„Tatăl meu a fost martirizat luptând, iar acum mama mea s-a recăsătorit, iar tatăl meu vitreg nu vrea să mai locuiesc în acea casă. Azi este Aid Al-Fitr și toți sunt fericiți. Copiii au haine noi și mâncare bună, dar eu nu am nimic de îmbrăcat, în afară de ceea ce am pe mine. Nu am mâncare și nici un loc în care să trăiesc.”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„Știu cum te simți, eu mi-am pierdut atât mama, cât și tatăl când am fost copil.”

Băiatul a fost surprins să audă că era un orfan cel care îl consola, iar când și-a ridicat privirea, a fost plăcut surprins să vadă că acel orfan era chiar Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. A sărit imediat în picioare, plin de dragoste și respect.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„Dacă aş deveni eu tatăl tău, iar soția mea, mama ta și fiica mea sora ta, acest lucru te-ar face să te simți mai bine?”

„O, da! Acesta ar fi cel mai bun lucru din lume!”

Copilul a început să zâmbească.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a luat acasă și i-a dat haine noi și mâncare bună, în acea zi frumoasă de Aid Al-Fitr.

Cu siguranță, băiatul a avut parte de cea mai frumoasă sărbătoare din viața sa.

Morala

Ar trebui să ne gândim că alții nu au atât de multe ca noi, în această zi frumoasă de Aid. Nu toți au o așa zi minunată. Este o zi de sărbătoare, avem nevoie doar de un minut să ne oprim, să ne gândim la ceilalți și să fie pentru noi o învățătură Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa salam*.

Subhanallah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللهم إني أسألك برحمتك التي وسعت كل شيء أن تغفر
لي ذنوبي

Allahumme inni eseluke birahmetikel-leti wesi'ate kulli şe'in en
teghfira liy zubuniy

O, Allah, Îți cer, în numele milosteniei cu care a început tot, să-mi
ierți păcatele!

Aid Al-Fitr – sărbătoarea musulmanilor

~ de Mariam Oana ~

1. *Se face ghusl (purificare sau abluțiune prin îmbăiere totală).*

Referitor la această acțiune există numai două hadith-uri slabe, însă este sigur că Ibn Omar, radhi Allahu anhu, care urma Sunna cu strictețe, făcea ghusl. Prin urmare, a face ghusl pentru rugăciunea de Aid Al-Fitr este doar recomandat.

2. *Bărbații vor purta cele mai frumoase haine și podoabe.*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, purta cele mai frumoase podoabe ale sale. El avea un costum (*hullah*), pe care îl purta numai de Aid și pentru rugăciunea de vineri. Un *hullah* este un costum din două piese, croit din același material.

3. *Se mănâncă câteva curmale, în număr impar, înainte de a pleca de acasă, la rugăciune.*

Anas, radhi Allahu anhu, a povestit că:

„*Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu ieșea afară din casă, în ziua de Aid, până când nu mânca un număr impar de curmale.*”

(relatat de Bukhari)

Ibn Qudamah a spus: „*Nu știm să existe vreo părere contrară, în ceea ce privește faptul că este recomandat (mustahab) să mănânci micul dejun în ziua de Aid Al-Fitr.*” Motivul pentru care este bine să se ia o gustare înainte de rugăciune este că, astfel, se evită lipsa de concentrare asupra actului de adorare și pentru împlinirea poruncii de a întrerupe postul. În cazul în care nu există curmale, atunci se poate mânca altceva sau chiar se bea doar puțină apă.

4. *Plecarea către rugăciune și întoarcerea de la locul de rugăciune se face pe jos.*

Ibn Omar, radhi Allahu anhu, a spus:

„*Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, venea la rugăciunea de Aid pe jos și tot pe jos pleca către casă.*”

(relatat de Ibn Majah)

Acest lucru este recomandat, însă nu este obligatoriu pentru cei care au un motiv întemeiat să vină cu un mijloc de transport (cal, cămilă, căruță, mașină), cum ar fi: bolnavii, dacă locul de rugăciune este departe și nu se ajunge la timp dacă se merge pe jos,

bătrânii care nu pot merge pe jos etc.

5. *Întoarcerea de la rugăciune se face pe altă cale decât cea de plecare spre moschee.*

Jabir ibn Abdullah a relatat:

„În ziua de Aid, Profetul obișnuia să se întoarcă de la rugăciune pe alt drum decât cel pe care a mers.”

(relatat de Bukhari)

6. *De la ieșirea din casă și până la începerea rugăciunii de Aid Al-Fitr se recită Takbir („Allahu Akbar”), cât se poate de mult.*

7. *În timpul khutba, de după rugăciune, se ascultă predica șezând.*

8. *La adunarea de Aid, participă toți oamenii, indiferent de statutul lor, inclusiv sclavii sau prizonierii de război, ori fetele foarte tinere, cu condiția să fie acoperite (hijab, jilbaab), chiar și femeile care sunt în perioada menstruației ori au sângerări post natale, doar că acestea nu vor face rugăciunea.*

9. *Se pot adresa felicitări și se pot face complimente.*

Nu este un păcat să se spună: „Aid mubarak! – Aid binecuvântat!” ori, precum relatează Ibn Jubayr, radhi Allahu anhu, că oamenii se salutau în vremea Profetului, salla Allahu aleihi wa

sallam: „*Taqabballa Allahu minna wa minkum!*”

„Companionii Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuiau ca, atunci când se întâlneau în ziua de Aid, să își spună unul altuia: «*Taqabballa Allahu minna wa minkum!*» (Fie ca Allah să accepte rugăciunea noastră și a voastră!).”

(relatat de Ahmad)

Imam Ahmad a sugerat că un musulman este bine să evite astfel de efuziuni. El a spus: „*Dacă cineva mă felicită, îi întorc urarea, dar nu eu o încep.*”

Procedură

1. *Rugăciunea de Aid, fie că este Aid Al-Fitr, fie că este Aid Al-Adha, se poate face în aer liber, într-un loc special, numit musalla și în moschee. Nu există nicio relatare care să ateste faptul că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea această rugăciune în moscheea lui.*

Ash-Shafai, radhi Allahu anhu, a relatat că: „*Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, împlinea rugăciunile din cele două Aid-uri în musalla, în Medina și au făcut aceasta și cei care au venit după el, și se făceau în moschee doar dacă ar fi existat un motiv care să împiedice împlinirea rugăciunii în aer liber, cum ar fi ploaia, ori vreo furtună. Și oamenii din alte ținuturi au făcut la fel, cu excepția celor din Mecca.*”

2. Pentru rugăciunea de Aid nu este necesar Adhan-ul și nici pronunțarea formulei „As-salatu jaami'ah”. Această procedură este susținută tot de relatarea lui Ash Shafai, radhi Allahu anhu, care a spus:

„...Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ajungea la locul de rugăciune (musalla), el începea rugăciunea fără Adhan sau Iqama și nici nu spunea „As-salatu jaami'ah!”

(relatat de Bukhari și Muslim)

3. Numai aceste două rugăciuni se pot face în musalla și nu se fac altele, nici înainte și nici după ele.

4. Rugăciunea de Aid se face înainte de predică (*khutba*), deoarece Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, începea cu rugăciunea.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am participat la rugăciunea de Aid Al-Fitr împreună cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, Omar, radhi Allahu anhu și Othman, radhi Allahu anhu și rugăciunea de Aid a avut loc înainte de *khutba*; apoi Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ținut *khutba* (predica).”

(relatat de Muslim)

5. Rugăciunea este compusă din două rakaat. Înainte de ele se începe prin a se spune de 7

ori Takbir (Allahu Akbar), iar, înainte de a doua rakaat, se spune de 5 ori Takbir.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să facă Takbir la rugăciunile de Fitr și Adha - la prima rakaat șapte takbir-uri, iar la cea de-a doua, cinci takbir-uri, în afară de cele două takbir-uri de la ruku.”

(relatat de Abu Dawud)

6. Nu există niciun hadith care să confirme că între Takbir Al-Ihraam și Takbir se spune vreodată pomenire a lui Allah *subhanahu wa ta'ala* (*dhikr*).

Cu privire la această procedură, se relatează că Ibn Masuud, radhi Allahu anhu, îl slăvea pe Allah *subhanahu wa ta'ala* și îl binecuvânta pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar despre Ibn Omar, radhi Allahu anhu, cel mai fervent și strict în aplicarea Sunnei, se spune că obișnuia să ridice mâinile la fiecare Takbir și, când termina de spus Takbir-ul, începea să recite Surat Al-Fatiha, apoi Surat Qaf în prima rakaat, iar în cea de a doua, Surat Al-Qamar sau Surat Al-'A'la și apoi Surat Al-Ghashiya. Amândouă relatările sunt corecte și în nicio altă relatare nu s-a menționat despre recitarea altor surte decât acestea. După ce termina de recitat, la încheierea unei rakaat, spunea de încă cinci ori Takbir, iar apoi continua cu

recitarea. Așadar, Takbir-ul era primul lucru pe care îl făcea înainte de fiecare rakaa.

Tirmidhi a preluat un hadith de la Kathir ibn Abdallah ibn Amr ibn Awf, radhi Allahu anhu, pe care îl știa de la tatăl său, prin bunicul său:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea de 7 ori Takbir la începutul primei rakaa, apoi recita din Coran, apoi spunea de 5 ori Takbir și recita iarăși din Coran.”

(relatat de Bukhari)

7. După rugăciune, urmează khutba (predica) și ea se începe cu slăvirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala* (și nu cu Takbir).

Se relatează că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, după rugăciune, se așeza în fața oamenilor adunați și le ținea o cuvântare prin care le reamintea poruncile lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, îi avertiza despre lucrurile nu tocmai bune care se întâmplau și le dădea învățăturile necesare, ori dacă avea de dat vreo misiune cuiva, făcea aceasta. Apoi se ducea către femeile adunate acolo și le vorbea și lor, dându-le învățăminte și sfaturile necesare.

Acele hadith-uri care susțin că predica se începe cu Takbir și nu cu slăvirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala* sunt slabe și în Isnaad, și în lanțul naratorilor.

Sheikhul Al-Islam ibn Taymiia a spus:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, își începea predicile sale cu slăvirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, făcând astfel o favoare celor care au participat la rugăciune, fie să rămână în continuare, fie să poată pleca.”, fapt confirmat de relatarea lui Abu Dawud, de la Abdallah ibn Sa'ib, care a spus:

„Am participat la sărbătoarea de Aid împreună cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și după ce el a terminat de împlinit rugăciunea, a spus: «Acum vom mai ține și khutba, iar acela care vrea să rămână și să o asculte, așa să facă, iar acela care vrea să plece, lasă-l să plece.»”

(relatat de Abu Dawud)

Inovații - *bid'a* (بِدْعَة)

Numai Allah *subhanahu wa ta'ala* este Legiuitorul, iar cele ce au fost interzise sunt acele lucruri pentru care Allah *subhanahu wa ta'ala* a impus limite sau a oprit de la ele:

„...iar acela care calcă poruncile lui Allah este nedrept față de sine însuși.”

(Surat At-Talaq, 65:1)

Allah *subhanahu wa ta'ala* a avertizat pe cei care depășesc aceste limite sau încalcă interdicțiile, spunând:

„Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și calcă orânduiele Lui, îl va face [Allah] să intre în Foc, rămânând

veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjositoare.”

(Surat An-Nisa', 4:14)

A evita ceea ce este interzis și a nu depăși limitele impuse este o datorie pentru musulmani, deoarece Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Evitați ceea ce v-a fost interzis și împliniți ceea ce vi s-a poruncit cu toată sârguința.”

(relatat de Muslim)

Așadar, în luna Ramadan:

1. *Nu se vizitează mormintele, cu atât mai puțin nu este permisă vizitarea mormintelor în același timp cu bărbații!*

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu am lăsat în urma mea încercare mai mare pentru bărbat, decât încercarea venind de la femei.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

2. *Nu se recită Coranul la morminte!*

Ci se spune, atunci când se intră în cimitir, așa cum a lăsat învățătură Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Pacea fie asupra voastră, a tuturor, o, voi, cei ce sunteți locuitori ai mormintelor, credincioși și musulmani. Cu adevărat, noi ne vom alătura vouă, prin voia lui Allah, deci fie ca Allah să se îndure de aceia care au fost deja chemați, dar și de cei care mai sunt încă printre noi; noi

Îl rugăm pe Allah să fie cu milos-tivire pentru noi și cu îndurare pentru voi.”

(relatat de Muslim)

3. *Nu se amenajează mu-salla cu scaune sau scenă, ori alte lucruri de acest gen.*

4. *Nu se pleacă de la mu-salla în grupuri mixte, ci întâi pleacă femeile și apoi bărbații.*

5. *Nu se organizează spectacole, focuri de artificii, cu atât mai puțin nu se ascultă muzică, nici măcar anasheed și nici nu se dansează.*

6. *Nu se organizează festivaluri și nici petreceri în aer liber.*

7. *Rugăciunea din ultima vineri a lunii Ramadan nu are nicio semnificație specială și nici nu are puterea de a înlocui toate rugăciunile invalide sau pierdute, vreme de un an, așa cum cred unii.*

8. *Luna Ramadan nu este luna «felinarelor aprinse» și nici nu are nimic în comun cu declarația lui Al-Khatib „O, lună a felinarelor; O, lună a Tarawih; O, lună slăvită...”, pe care el a făcut-o în khutba din ultima vineri din luna Ramadan. Așadar, ornatul caselor, străzilor cu felinare este o inovație.*

9. *Nu se împart fluturași de hârtie pe care sunt scrise diverse lucruri ce trebuie memorate, precum ar fi „Laa Alaa ila Alaa-uk”, expresie pe care ignoranții i-o atribuie tot lui Al-Khatib.*

10. *Nu se împart dulciuri și nici nu se permite vânzarea lor în moschee ori împrejurul ei, cu atât mai puțin în timpul nopții a 27-a din luna Ramadan, în ideea de a-i*

stimula pe copii să vină la moschee, ori alte idei asemenea.

11. *Nu se postește în ziua de Aid și nici nu se face Qiyam special pentru această noapte, iar expresia „Cine rămâne să se roage în noaptea de Aid va primi ca răsplată de la Allah ca inima lui să nu moară în Ziua când inimile vor muri” este un hadith inventat.*

Alhamdulillah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَ القَبُولِ عَلَى ماتَرِضاهُ وَ يَرِضاهُ
الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ ، بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Allahumme-ja'l siyaamii fiihi bişşukri we-l qabuuli a'laa maaterdaahu we yerdaahur-rasuulu muhkemeten furu'uhu bil-usuuli, bihaqqi seyyidinaa muhammedin we aalihit-taahiriine welhamdul-lahi rabbil-a'alemiin.

O, Allah, fă ca postul meu să fie demn de apreciere și acceptat în funcție de ceea ce Te mulțumește și îi este pe placul Profetului nostru drag, Mohammed, ramurile căruia sunt întărite prin rădăcini, de dragul lui și familiei sale pure. Laudă lui Allah, Domnul Lumilor!

Postul din luna Shawwal

~ de Roxana Cuibuș ~

Postul este al patrulea stâlp al Islamului, este un act de adorare prin care noi, oamenii, trebuie să ne apropiem cât mai mult de Allah subhanahu wa ta'ala. Toți musulmanii trecuți de pubertate și capabili din punct de vedere al sănătății, trebuie să postească din zori până la apusul soarelui, acest lucru însemnând abținerea de la mâncare, lichide, situații încordate, agitate, din care ar putea să rezulte certuri, relații conjugale în timpul zilei și minciuni; astfel, postul ne dezvoltă autocontrolul și ne ajută să depășim toate acestea.

Un musulman poate posti și în alte perioade ale anului, aceste fapte fiind tratate ca Sunna. În acest articol, ne propunem să vorbim despre importanța celor 6 zile de post din luna Shawwal. După cum am specificat anterior, cele 6 zile de post din luna Shawwal sunt Sunna; este eficace pentru musulmani să postească cele 6 zile imediat după luna Ramadan (preferabil de recuperat zilele pierdute din luna Ramadan, dacă s-au pierdut zile din motive foarte bine întemeiate), pentru că în acest post se regăsește o recompensă extraordinar de mare.

Găsim în hadith-urile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, specificat că cine postește aceste zile, primește răsplată ca și cum ar fi postit tot anul.

Abu Ayyoob a relatat că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Oricine postește în luna Ramadan și îl urmează cu încă 6 zile de Shawwal, va fi ca și cum a postit pentru toată viața.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi, Nasa'i și Ibn Majah)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne lămurește, ne face să înțelegem acest concept spunându-ne:

„Oricine postește timp de 6 zile, după Sărbătoarea Al-Fitr, a încheiat anul (oricine face o faptă bună, va avea 10 asemeni ei).”

Într-o altă relatare de același fel, găsim:

„Allah a făcut pentru fiecare faptă bună 10 asemeni ei, deci o lună este ca și cum ai postit 10 luni și postul celor 6 zile completează anul.”

(relatat de Nasa'i și Ibn Majah; vezi și Sahih al Targheeb wa'l Tarheeb, 1/421)

Dacă facem un mic calcul și înmulțim luna de post obligatorie, a lunii Ramadan, cu 10, vor fi 10 luni, la care se mai adaugă 6 zile de post din luna Shawwal, pe care le înmulțim cu 10 și vor fi 60 de zile, adică încă 2 luni, deci, în total, echivalentul unui an întreg.

Care sunt zilele din luna Shawwal în care putem posti?

Se poate posti în orice zi a lunii Shawwal, cu excepția zilei de Aid Al-Fitr, când postul este interzis. De asemenea, nu este obligatoriu să ținem postul la începutul lunii, dar ar fi bine ca, atunci când ținem post, zilele să fie consecutive.

Dacă vrem să postim cele 6 zile din luna Shawwal împreună cu intenția de a recupera zilele în care nu am postit în luna Ramadan din cauza perioadei lunare a oricărei femei, acest lucru nu este posibil; nu este valabilă combinarea recuperării postului din luna Ramadan cu postul celor 6 zile din luna Shawwal într-o singură intenție.

Este obligatoriu să recuperăm, așa cum am mai spus, mai întâi zilele de post pierdute din luna Ramadan și pe urmă să în-

cepem să postim cele 6 zile din luna Shawwal. Dar, dacă o persoană are un motiv pentru care nu a putut să postească 6 zile în luna Shawwal, deoarece în această lună a avut de recuperat zilele de post pierdute, ca de exemplu, o femeie care sângerează mult în timpul nașterii și după naștere, își petrece toată luna Shawwal recuperând zilele de post pierdute din luna Ramadan, ea poate posti cele 6 zile din luna Shawwal în Dhu'l-Qa'dah. (Fatwa nr. 40389)

Un musulman supus este numit mutaki și întărirea supunerii lui, dezvoltată prin post, este cunoscută ca taqwa în Islam. Taqwa ține omul departe de păcat.

În Sfântul Coran se spune:

„O, voi, cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul [As-Siyam], așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Fie ca Bunul Allah subhanahu wa ta'ala să ne ușureze postul lunii Ramadan și ca prin aceasta să ne întărim credința și să reușim să postim cele 6 zile ale lunii Shawwal, inshaAllah!

La ilahe illa Allah

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, [spune-le]
Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă,
atunci când Mă cheamă,
dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine.
Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
(Surat Al-Baqara, 2:186)

أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ

Eftara 'indekumus-saa'imune, we ekele ta'aamekumul-ebraaru,
we sallet 'aleikumul-melaikeh

Au întrerupt postul acelor care au ținut postul și au mâncat
mâncarea voastră celor drepti și s-au rugat
pentru voi Îngerii!

Ospățul din luna Ramadan - testul voinței

~ de Gabriela Gharabli ~

Cele 30 de zile ale postului lunii Ramadan promovează conceptul de întărire a spiritualității, însă, pentru a atinge acest țel, există niște reguli în efectuarea acestui act de adorare. Postul lunii Ramadan este o ocazie minunată să ne antrenăm voința, precum și să dobândim obiceiuri nutriționale mai bune.

Allah subhanahu wa ta'ala nu a prescris acest post numai pentru ca robii Lui să se reînnoiască spiritual, ci și pentru păstrarea și întărirea legăturilor intercomunitare în Ummah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Luna Ramadan este luna în care musulmanii se ospătează împreună, astfel încât aproape că nu există o zi în care să nu se invite între ei pentru a rupe postul împreună, mai ales cu cei dragi, la masa de Iftar.

Conform tradiției islamice, oaspetelui i se cuvine doar ceea ce este mai bun și știm, conform unui hadith al Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, că:

„Cel care dă mâncare pentru o persoană care rupe postul său, va primi aceeași răsplată ca și el,

fără a-i fi redusă cu nimic răsplata celui care postește.”

(relatat de Tirmidhi)

De aceea, aceste mese festive sunt alcătuite din numeroase feluri de mâncare, toate foarte gustoase și foarte diversificate, unele chiar și foarte condimentate. Deci, în timpul consumului atâtor bunătați, trebuie să avem grijă ce anume și mai ales cât mâncăm, deoarece putem anula efectul pozitiv al postului asupra organismului și chiar ne putem face rău, dacă înainte de Fajr, la Suhur, panicați de ziua lungă de post pe care trebuie să o ținem, vom mânca necontrolat, sau la Iftar, vom încerca să „recuperăm pierderea din timpul zilei”.

Iată câteva sfaturi asupra cărora merită să cugetăm:

1. *Trebuie să învățăm să fim moderați în alimentație*

Esența postului constă în a manifesta reținere, de la răsăritul soarelui și până la apus.

Scopul postului este, pe de o parte, să simțim senzația de foame și sete, pe care mulți oameni o simt, fiind privați de cele mai elementare baze ale vieții, care sunt apa și hrana, iar pe de altă parte,

trebuie să avem autocontrol asupra organismului nostru și, prin aceasta, spiritul să învingă asupra fizicului.

InshaAllah, prin acest post al acestei minunate luni Ramadan, să devenim mai recunoscători, să conștientizăm ceea ce avem, devenind astfel mai darnici, dăruind din ceea ce avem.

Problemele apar din cauza faptului că, înainte și după ziua de post, nu consumăm doar cantitatea de care organismul are nevoie pentru optima lui funcționare, adică în tipul mesei de dimineață, la Suhur, cât și în timpul Iftarului, avem tendința de a exagera cantitățile de mâncare pe care le consumăm. Din această cauză, din păcate, zădărniciim sensul sacru al postului. Consumul în exces poate declanșa atât probleme digestive, cât și insomniile, astfel, luna Ramadan, care trebuie să fie o lună a binecuvântărilor divine și a bucuriei, a împlinirii sufletești, devenind o povară pentru noi.

2. Nu trebuie să neglijăm micul dejun, adică Suhur-ul, dimineața fiecărei zile de post

Micul dejun este cea mai importantă masă a zilei și conferă organismului baza nutritivă, importantă pentru întreaga zi. Consumul lui în mod ponderat ne ajută să evităm senzația de foame, durerea de cap și oboseala, care apar atunci când noi, dormind,

„sărim” peste această masă, mărind astfel timpul postului.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: „**Lu-ați o gustare înainte de zorii zilei, căci în ea se află o binecuvântare.**”

(Convenit)

3. Alimentația noastră în timpul lunii Ramadan

Aceasta trebuie să fie foarte consistentă; astfel, trebuie să avem grijă să consumăm carbohidrați, legume, fructe, carne, pește, grăsimi și zahăr în mod echilibrat, știind că organismul are nevoie de ele și că, în timpul postului, în loc de 3 mese - câte avem în zilele normale - acum consumăm doar două mese, iar cu aceste două ocazii noi trebuie să asigurăm organismului cele necesare, fără a face excese de orice fel.

4. Susține funcționarea optimă a organismului

În această perioadă, este important să evităm, pe cât posibil, mâncărurile „grele”, cu conținut mare de grăsimi și zahăr și să încercăm să consumăm mai multe lactate, cereale, fructe și legume, dând importanța cuvenită fibrelor, vitaminelor și mineralelor din alimente.

Conform ultimelor cercetări, este foarte important să ținem cont ca, la Suhur, să consumăm alimente cu indice glicemic (IG)

scăzut, deoarece descompunerea lor durează mai mult, astfel menținând glicemia aproape constantă, pe o perioadă îndelungată.

Indicele glicemic (IG) arată impactul unui aliment în următoarele două ore după ingestie, asupra glicemiei, adică asupra nivelului de glucoză din sânge.

Astfel, putem controla nivelul de insulină din organism. Insulina este hormonul responsabil cu transformarea zahărului din organism în energie. Atunci când mâncăm prea multe alimente bogate în zahăr, organismul nostru produce foarte multă insulină și o va procesa foarte repede. Acest lucru poate conduce la o prăbușire a nivelului de zahăr din sânge, apărând senzația de foame.

5. Consumul a cât mai multe lichide

Atunci când avem posibilitatea de a consuma lichide, trebuie să o facem, acest lucru având o importanță esențială pentru o bună funcționare a sistemului digestiv. Să bem multă apă, lapte, iaurturi neîndulcite, sucuri de fructe și legume 100% naturale și să evităm, pe cât posibil, băuturile care conțin cofeină, deoarece ele pot avea efect laxativ, iar acest lucru ne poate dăuna pe perioada postului, putând duce chiar la deshidratare. Trebuie, de asemenea, să evităm băuturile răcoritoare carbogazoase, ele conținând calorii

care duc la depunerea grăsimilor în organism.

6. Trebuie să gătim sănătos

Reducerea consumului de sare, înlocuind-o cu diferite condimente, pentru a da gust mâncării. Putem modifica rețetele noastre: în loc să prăjim alimentele, le putem pregăti pe aburi sau la grătar, astfel reducând considerabil cantitatea de grăsimi. Înlocuind mâncărurile nesănătoase cu cele sănătoase ne vom simți mult mai confortabil pe perioada zilei.

7. Să încercăm să ne mișcăm mai mult

Știm că luna Ramadan nu este luna în care să se organizeze programe sportive de mare anvergură, dar pentru a ne simți confortabil și pentru a menține greutatea corporală este bine să facem și puțină mișcare.

Prin Măreția și Înțelepciunea absolută a lui Allah Preaînaltul și prin Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a fost lăsată, în timpul lunii Ramadan, rugăciunea Tarawih. Ea nu este o rugăciune obligatorie, dar se ridică la rangul de sunnah muakkada, aflând dintr-un hadith profetic faptul că ea a fost efectuată cu strictețe de Profetul nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, și de companionii săi.

„Atunci când (în timpul lunii Ramadan) Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a dus să-și facă rugăciunea Tarawih, în Moscheea Nabawi, companionii l-au urmat la rugăciune. Când Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a făcut iarăși rugăciunea, în următoarea noapte, o mai mare mulțime de oameni l-au urmat. În a treia sau a patra noapte, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a venit la moschee pentru rugăciunea Tarawih. Explicând motivele, în dimineața următoare, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a spus companionilor: *«V-am observat entuziasmul și nu am venit la moschee, de teamă ca rugăciunea Tarawih să nu devină obligatorie pentru voi.»*”

(relatat de Muslim)

Referitor la răsplata efectuării acestei rugăciuni, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cel ce face rugăciunea benevolă, în timpul Ramadanului, cu credință sinceră și cu speranța că va câștiga o răsplată, i se vor ierta păcatele trecute.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Pe lângă binecuvântările și răsplățile acestei rugăciuni, nu trebuie să uităm că în timpul ei efectuăm mișcări fizice mai puțin intense, dar eficiente, fiind într-un număr destul de mare și la care, dacă adăugăm rugăciunea de Isha, vom obține un număr mare de

aplecări și ridicări, care au un efect benefic asupra organismului.

Chiar înainte de ruperea postului, nivelul de glucoză din sânge și insulina sunt la valorile cele mai scăzute. Cu aproximativ o oră după consumarea Iftarului, aceste valori încep să crească, atunci când organismul începe să digere alimentele consumate. Ficatul și mușchii rețin glucoza ingerată din circuitul sanguin, iar după aproximativ două ore, nivelul zahărului din sânge crește. În acest moment, sosește timpul rugăciunii Tarawih, *subhanaAllah*, să aducă efectele benefice asupra organismului. Odată cu efectuarea rugăciunii, adică a mișcărilor impuse, fluxul de glucoză este metabolizat în dioxid de carbon și apă. Rugăciunea Tarawih, și nu numai, privită din punctul de vedere al exercițiului fizic pe care organismul îl efectuează, ajută la arderea caloriilor în exces, îmbunătățește flexibilitatea și coordonarea corpului, reduce nivelul de stres și, în același timp, reduce riscul unei depresii.

Cercetări amănunțite au demonstrat că rugăciunea, privită ca exercițiu fizic, pune în mișcare toți mușchii organismului uman și cine efectuează, în timpul vieții, toate cele 5 rugăciuni zilnice și rugăciunile Tarawih, își păstrează sănătatea pe timp mai îndelungat, ridicându-și nivelul de viață și, în același timp, reduce efectul negativ al fumatului și obezității asupra organismului.

Chiar și persoanele care suferă de hipertensiune au observat o îmbunătățire a nivelului de viață și acest „exercițiu fizic” a redus riscurile altor îmbolnăviri, fiind ele chiar și genetice.

Frumusețea și simplitatea rugăciunii (salat) este explicată în următorul hadith, când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când intri la rugăciune, fă takbir-ul și apoi recită cât poți din Coran. Apoi prosternează-te până când devii calm și ridică-te din nou, până când devii drept. Apoi, prosternează-te până când atingi starea de calm, așezându-te, și prosternează-te până când atingi calmul în prosternarea ta. Fă asta în timpul întregii rugăciuni.”

(relatat de Bukhari)

Ash-hadu Au

La Illahe Illa Allah,

Wa Ash-hadu Anna

Mohammadan Rasul-Allah

Precauții în timpul postului, pe perioada verii

~ de Roxana Cuibuș ~

Căldura copleșitoare care ne înconjoară pe tot parcursul lunii Ramadan poate avea multiple efecte negative asupra organismului, precum: slăbirea acestuia, deshidratarea, scăderea tensiunii arteriale, apărând, astfel, senzația de amețeală, precum și lipsa forței fizice. De aceea, este indicat să luăm anumite măsuri prin care să ne protejăm de toate aceste efecte nefavorabile care se instalează în cazul în care nu mâncăm fructe și legume din abundență și, mai ales, nu consumăm destule lichide.

Este recomandat ca pe tot parcursul postului din luna Ramadan să consumăm cât mai multă apă, atât dimineața, înainte de răsăritul soarelui, cât și seara, după apus. Sunt recomandate și ceaiurile, care au puternic efect răcoritor asupra organismului, așa cum sunt amestecul de ceai verde cu ceai de mentă, sau cel de ceai negru cu scorțișoară.

Este de preferat să nu mâncăm alimente foarte sărate, deoarece sarea accentuează senzația de sete, să consumăm cât mai multe supe, iaurturi, lapte, care ne pot fi de un real folos. Mierea este și ea deosebit de importantă în această

perioadă, deoarece este o sursă inepuizabilă de energie, care poate înlocui zahărul, contraindicat pentru perioada de post. De asemenea, este indicat să ne ferim de alimente precum: cimbru, mâncare care conține grăsimi, pâine.

Anumite alimente ne ajută să trecem mai ușor peste căldură și nu ar trebui să lipsească de pe masa celui care ține post, așa cum sunt: menta, ardeiul iute, vegetalele (castraveții, ridichile, verdețurile, care ne hidratează și vitaminizează), fructele, năutul.

Indicate sunt curmalele, fructe mici, dar cu calități mari, cu beneficii enorme pentru sănătate. Ele sunt considerate a fi fructele aproape ideale, deoarece conțin o multitudine de substanțe nutritive, cu un efect energizant și vitalizant deosebit, precum: calciu, magneziu, potasiu, sodiu, fier, fibre etc. De aceea, ele pot completa cu succes postul nostru.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne recomandă ca începerea postului, ca și încheierea lui să se realizeze cu consum de curmale, care trebuie să fie în număr impar.

Imam An-Nawawi a relatat că:

„Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, rupea postul cu câteva curmale proaspete, iar dacă nu avea curmale proaspete, mânca vreo câteva curmale uscate și dacă nu avea nici din acestea, atunci lua câteva înghițituri de apă.”

(relatat de Tirmidhi)

De asemenea, Salman ibn Amir, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă vreunul dintre voi întrerupe postul, să mănânce curmale; iar dacă nu au nicio curmală, atunci să-și întrerupă postul cu apă, căci este pură.”

(relatat de Abu Dawud)

Este foarte important Suhurul, să mâncăm înainte de răsăritul soarelui, deoarece această masă ne va da puterea de a rezista pe tot parcursul zilei. Este recomandat ca masa de Suhur să fie amânată cât mai mult timp, până în apropiere de rugăciunea de Fajr. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a învățat pe noi să avem această masă, într-un hadith spunând:

„Să țineți masa de dinainte de ivirea zorilor, pentru că Suhur este o binecuvântare.”

(Convenit)

După o zi întreagă de post, nu trebuie să mâncăm în mod exagerat seara, căzând pradă feluritelor tipuri de mâncare, deoarece acest fapt va fi dăunător sănătății

noastre. În Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, găsim faptul că este bine și că sunt suficiente doar câteva înghițituri pentru ca stomacul să fie plin, iar dacă acest lucru nu este posibil, atunci el să fie o treime pentru mâncare, o treime pentru apă și o treime loc pentru aer.

Abu Kariymah Al-Mikdam ibn Meadi Yakrib, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Fiul lui Adam nu umple un vas mai rău decât stomacul său. Sunt suficiente pentru el câteva înghițituri care să îl pună pe picioare. Iar dacă nu se poate, atunci o treime din stomac să fie pentru mâncare, o treime pentru apă și o treime pentru respirație.”

(relatat de Tirmidhi)

Pe tot parcursul zilei, ne putem răcori adăpostindu-ne la un loc umbros, sau într-o încăpere climatizată. Trebuie să închidem toate sursele care degajă căldură și să protejăm încăperile de razele soarelui, folosind draperii. De asemenea, putem face dușuri cu apă rece, să ne scufundăm în cadă, să ne clătim gura cu apă (totuși nu trebuie să se abuzeze de acest lucru), sau ne putem șterge pielea cu un prosop îmbibat în apă rece sau cu gheață.

Un alt remediu cu efecte răcoritoare este reprezentat de mâncarea picantă, care mărește secreția de transpirație și răcorește corpul atunci când aceasta

se evaporă. De asemenea, așa cum am mai menționat anterior, menta este deosebit de benefică, putând folosi aplicații cu mentă, săpun cu mentă, cremă hidratantă pentru picioare cu mentă sau pudră cu mentă.

Prin post, ne detoxifiem întreg organismul, îl curățăm de substanțele cu acțiune toxică, care, acumulându-se în cantitate semnificativă, pot îngreuna și împiedica activitatea fiziologică a

organelor și sistemelor organismului.

Nu trebuie uitat că, după efectuarea rugăciunii și după mâncatul de seară, este recomandat să se facă o scurtă plimbare, care va aduce ușurare întregului organism.

InshaAllah, acest articol să vă fie de folos și să aveți parte de un post lipsit de excese, care să vă aducă sănătate și credință!

Allahu Akbar

مبارك
عليه
السلام

SPECIAL CULINAR

LUNA RAMADAN

De reținut!

Luna binecuvântată Ramadan a venit și cu toții știm că ea este un prilej de reflecție, de introspecție și analiză a faptelor, gândurilor și intențiilor noastre de peste an. Această lună este o mare favoare de la Allah Preaînaltul, cu ajutorul căruia trebuie să încercăm să devenim mai curați, mai buni și mai pioși.

Abținerea de la mâncare și băutură nu este numai o restricție impusă numai pentru a ne întări și educa voința și nu este numai un test de supunere al musulmanului față de Stăpânul Lumilor, ci este și o modalitate prin care Allah subhanahu wa ta'ala ne învață să apreciem ceea ce El, Preaînaltul, în marea Lui bunătate, ne-a dăruit:

„Iar pământul l-a făcut întins pentru vietăți. Pe el sunt fructe și palmieri cu ciorchini înveliți și grânele cu paie și ierburile mirositoare.”

(Surat Ar-Rahman, 55:10-12)

Câți dintre noi, cei dăruți cu posibilități materiale, nu ne-am gândit, sătui și plictisiți, fără să ne fie foame sau sete cu adevărat, privind în frigiderul plin: „Ce să mai mâncăm noi astăzi?”, și, privind o bunătate anume, ne-a venit în minte: „Nu din asta! Am mâncat și ieri!”, uitând complet că alții s-ar bucura și de o coajă de pâine...

Când apreciază și gândește omul cel mai bine că el este dintre cei binecuvântați de Allah subhanahu wa ta'ala pentru că are mâncare și băutură bună, dacă nu atunci când îi este foame și sete cu adevărat?

Când este, oare, o mâncare mai bună și mai apreciată, decât atunci când foamea și setea stârnește simțurile?

Așadar, mulțumind lui Allah Preaînaltul pentru bunătățile pe care le-a făcut pentru noi, vă propun rețete delicioase din întreaga lume musulmană, pentru că fiecare astfel de rețetă este, în sine, o îmbinare armonioasă de binecuvântări.

Ramadan Mubarak!

مِنِيَّةُ الْبَرْبَرِيَّةِ

MENIU 1

IFTAR

Ciorbă

Algeria

Este țara berberilor, a celor care au ridicat orașul capitală Alger.

Numele țării provine de la o expresie arabă care se referă la „insule”. Acestea au existat în zona de litoral a Algeriei, care apoi s-au unit cu uscatul.

De la câmpii fertile la deșertul arid din Sahara, regiuni și climate se completează și se împletesc în fiecare zi sub soarele fierbinte, făcând să se nască grâu de aur, care se transformă în pâine și cușcuș, curmale dulci ca mierea, un potpuriu captivant de mirodenii, arome și delicii.

Chorbet Addas

Ingrediente:

- 200 g de linte, curățată de impurități, spălată și lăsată la înmuiat peste noapte, ori o conservă mică de 420 g de linte;
- 1 kg de carne de miel/vită cu os, pentru ciorbă, tăiată în bucăți potrivite și fierte în 2 l de apă cu puțină sare, pentru 30 de minute. *Atenție! Nu uitați să scoateți spuma!*
- 1 ceapă medie, tăiată cubulețe;
- 2 morcovi mari, tăiați cubulețe;
- 2-3 tije de frunze de țelină, tăiate cubulețe;
- 4 căței de usturoi, pisați;
- 2 roșii mari, decojite, curățate de semințe și făcute piure;
- 1/2 linguriță de cucurmă măcinată;
- 1/2 linguriță de chimion (chimen) pudră;
- 1/2 linguriță de coriandru pudră;

- 1 buchet garni, compus din 5-6 frunze de pătrunjel, 5-6 frunze coriandru, 5-6 fire de mentă, 2-3 foi de dafin, toate legate în

buchetel, cu un fir de ață;

- sare și piper;
- ulei.

Ingrediente pentru amestecul de dres ciorba:

- o legătură mare de coriandru/pătrunjel proaspăt, tăiat fin;
- 1/2 linguriță de pudră de chimion (chimen);
- 1/2 coajă rasă de lămâie;
- 1 lingură de zeamă de lămâie;
- 1 lingură de ulei de măsline.

Amestec de dres – mod de preparare:

1. Tocați fin coriandrul/pătrunjelul, usturoiul și coaja de lămâie,

până când nu se mai deosebesc texturile.

2. Puneți totul într-un bol și adăugați zeama de lămâie, uleiul, chimenul pudră și amestecați bine.

Mod de preparare:

1. Într-o oală, se pune ulei cât să acopere fundul, se adaugă ceapa, țelina, morcovii, coriandrul, chimenul, usturoiul și sotați până ce acestea devin aurii, circa 10 minute.
2. Adăugați carnea de miel/vită cu os, supa strecurată în care a fiert carnea, linte, roșiile, buchetul garni, sarea și piperul și se dă în clocot.
3. Se reduce flacăra la foc mic, se acoperă cu capac și se fierbe timp de 30-35 de minute.
4. Când este gata, se înlătură oasele și buchetul garni și se adaugă jumătate din amestecul de dres; se ajustează sarea sau piperul, după gust.
5. Se servește în boluri ornate cu restul de amestec de dres.

Fel principal

Iran

Iran este țara cunoscută și sub numele de Persia. Numele „Iran” este un cuvânt înrudit cu termenul „arian”, care înseamnă „teren de aur”.

Mâncarea iraniană este numită și mâncare persană. Ea se caracterizează prin folosirea cărnii roșii în cantități mici, precum și prin sublinierea gustului și valorii nutritive a cerealelor, în special a orezului, a fructelor și a legumelor. De aceea, mâncarea iraniană este considerată ca fiind preparată în mod sănătos. Ea este un strălucit contrast de arome și gusturi: dulce și acru sau cald și picant.

Khoresht Baamieh - Mâncare de bame

Ingrediente:

- 1/2 kg carne de vită/miel, tăiată în cuburi mari;
- 750 g de bame, pregătite astfel:

se curăță de cotoare, se taie moțul acestora și se opăresc în apă clocotită, cu sare grunjoasă și câteva linguri de oțet alimentar de 9 grade (spre exemplu: la 1 l de apă, se adaugă 1 lingură de sare grunjoasă și 5 linguri de oțet). După opărire, se țin 2-3 minute în acea apă clocotită, apoi se spală sub jet de apă rece și se lasă la scurs, într-o sită. Procedând astfel, bamele nu vor mai avea aspect gros și alunecos la preparare și vor rămâne întregi, viu colorate și fragede.

Bamele nu trebuie să fie mai mari de dimensiunea degetului mic de la mână, cu tot cu cotor, deci maxim 5 cm! Dacă sunt mai mari, acestea sunt ațoase, pline de semințe și nici gust bun nu au!

După acest tip de preparare, bamele pentru mâncărică trebuie să

arate așa:

- 3 cepe mari, tăiate fin, ca niște solzișori sau cubulețe;
- 3 linguri de zeamă de lime;
- 1/2 kg de roșii coapte, curățate de coajă și semințe și făcute piure sau 3 linguri de pastă de tomate;

- 750 ml de apă fierbinte sau apă fierbinte în care s-a dizolvat un cub de Maggi (Knorr, vegeta, etc.);
- 1/2 kg de cartofi tăiați cuburi și fierți în apă cu sare și scurși de apă (opțional);
- sare și piper;
- ulei.

Mod de preparare:

1. Se căleşte ceapa în ulei până ce aceasta devine aurie.
2. Se adaugă bucățelele de carne și se călesc până când își schimbă culoarea.
3. Se adaugă apa fierbinte sau supa fierbinte și se lasă până când dă în clocot.
4. Se reduce flacăra la minim și se fierbe cu vasul acoperit, timp de 45 de minute.
5. Se adaugă peste carnea din cratiță bamele, piureul de roșii, piperul și se mai fierbe cu vasul fără capac, timp 10-15 minute.
6. Se adaugă zeama de lime și se potrivește după gust, cu sare și piper, și se mai fierbe timp de 3-4 minute.
7. Dacă se dorește, se pot adăuga și cartofi la mâncărică; atunci când se adaugă zeama de lime, se adaugă și cartofii fierți.

Garnitură

Dacă mâncarea de bame este cu cartofi, atunci nu mai necesită garnitură, însă fără cartofi, se poate servi cu orez alb.

Mod de preparare orez alb:

Aceasta este o garnitură care se utilizează în bucătăria internațională, de aceea, nu se poate spune că acest preparat este specific unui anumit popor.

1. Se spală orezul (de preferat, orez basmati) și se fierbe în apă cu sare și ulei, astfel: raportul este de 1 kg de orez la 2 l lichid (de exemplu, pentru 6 porții mari: la 500 g orez trebuie 1 l de apă, pentru 300 g de orez, trebuie 600 ml de apă și așa mai departe), iar pentru ulei, raportul este de o lingură de ulei la 100 g de orez.
2. Se pune orezul cu apa și uleiul într-o oală suficient de încăpătoare.
3. Se aduce la temperatura de fierbere, amestecând continuu, pentru ca orezul să nu se lipească de fundul cratiței.
4. Se fierbe la foc mediu, până când apa scade la nivelul orezului.

5. Se acoperă cratița, se dă focul mic (se poate pune sub fundul cratiței o tablă, dacă vă este teamă că aceasta se lipește) și se mai fierbe astfel încă o jumătate de oră.

Salată

Cea mai indicată este salata de lăptucă

, dresă cu ulei de măsline, zeamă de lime și mărar proaspăt.

Desert

Egipt

Este leagănul civilizațiilor lumii, este țara Nilului și a piramidelor, e țara faraonilor și a Califului Rashid. Numele european provine fie de la denumirea latină Aegyptus, fie de la denumirea mării Egee. După unii, el provine de la gyptios sau kyptios, cu referire la populația coptă, care „pare a fi o derivare de la numele antic al Memphis-ului: Hikuptah, adică Hwt-ka-ptah - casa sufletului lui Ptah”.

Numele arab Misr este de origine semitică și este un derivat al Egiptului, provenind de la faptul că Egiptul era format din două regiuni, fiecare cu dinastia ei - Egiptul de Sus și Egiptul de Jos – și înseamnă „cele două puteri”.

Rețetele de mâncare egipteană sunt foarte numeroase și cu greu le poți preciza originea, căci ele vin, prin practică, din negura vremurilor. Mâncarea egipteană este o încununare a bucătăriilor lumii, căci Egiptul are o istorie aparte și ea se reflectă și în felul de a trăi al oamenilor și, ca efect, și în practicile culinare.

Cupe cu mango

Ingrediente:

- 6-8 fructe de mango bine coapte (cu cât fructele sunt mai coapte, cu atât sunt mai dulci);
- 1/2 l de lapte integral;
- 50 g de fistic, tocat fin;

- 4 linguri de miere, opțional, pentru cine vrea mai dulce sau dacă fructele de mango nu sunt suficient de dulci.

Mod de preparare:

1. Se spală bine fructele, apoi se taie fiecare fruct de mango pe jumătate, orizontal, apoi, prin răsucire, se desprind cele două jumătăți.
2. Cu o linguriță, se scoate tot miezul din coajă. Se procedează astfel cu toate fructele.
3. Miezul rezultat, împreună cu laptele, se amestecă bine în blender, sau, dacă acesta nu există, atunci întâi se face un piure din miezul de mango și apoi se amestecă totul cu laptele.
4. Se adaugă și mierea, după preferințe.
5. Se ține compoziția obținută la frigider, până la servire.
6. Se toarnă în cupe de cocteil, se presară cu fistic.

Băutură

Ceai sau cafea, apă minerală sau o băutură tonică.

SUHUR

Aperitiv

Maroc

Numele țării derivă de la denumirea sa berberă, Amerruk sau Murakuc, iar arabii o numesc Maghrib sau Vestul Îndepărtat. Este țara Munților Atlas, iar cea mai renumită epocă din istoria ei a fost cea a dinastiei Umayyad.

Bucătăria marocană are influențe berbere, maure și de la arabii din Orientul Mijlociu, fiind axată pe preparate consistente, cu multă carne.

Pateuri cu șuncă

Ingrediente:

- 1 pachet de foi de pateu (mille feuilles);
- muștar dulce;

- 400 g de jambon de vită , tăiat fâșiute;

- 250 g de cașcaval ras sau mozzarella;
- piper.

Mod de preparare:

1. Se împart în 2 sau în 3 foile de plăcintă din pachet (se recomandă 5-6 foi pentru fiecare tranșă) și se întind pe masa de lucru.
2. Se unge cu muștar fiecare tranșă de foi, pe care se presară puțin piper.
3. Se presară cașcavalul ras și fâșiutele de jambon.
4. Se rulează totul foarte strâns și se pune la frigider, pentru o oră.
5. Se taie rulourile în rondoale de circa 1,5–2 cm și se pun la copt, într-o tavă unsă cu ulei, timp de 15 minute.

Salată

Egipt

Salată de brânză

Ingrediente:

- 50 g de brânză feta;
- 100 g de brânză telemea veche, de preferat de oaie sau de capră, dar merge și cu telemea de vacă, tăiată cubulețe sau dată pe răzătoarea cu găuri mari;
- 1 ardei gras, galben sau roșu, tăiat cubulețe mici, de circa 1 cm;
- 1 castravete, de la care s-au scos semințele, tăiat cubulețe, ca și ardeiul;
- 1 ceapă roșie mijlocie, tăiată cubulețe fin;
- 1 legătură de mentă sau zaatar proaspăt, de la care s-au înlăturat tijele și codițele frunzelor, tăiată fin.

- 1 legătură de mărar, tăiată fin, cu sau fără inflorescențe (de preferat

este să fie folosite cele cu inflorescențe);

- 2 linguri de zeamă de lămâie;
- 2 linguri de ulei de măsline;
- piper, felii de lămâie și frunze de mentă, pentru decor.

Mod de preparare:

1. Se zdrobește brânza feta și se amestecă cu zeama de lămâie, uleiul de măsline și piperul.
2. Ardeiul, castravetele, brânza telemea, mărarul, menta și ceapa se amestecă bine într-un bol, peste care se toarnă amestecul amintit la punctul 1.
3. Se așează totul pe un platou, se ornează cu frunze de mentă și felii de lămâie.

***Taqabballa Allahu Ta'atakom!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceți
(în luna Ramadan)!***

Meniu 2

IFTAR

Ciorbă

Djibouti

Este un stat din Cornul Africii, cu capitala la Djibouti, a cărei istorie este legată de „calea mirodeniilor” din India și China. Astfel au fost introduse în bucătărie plantele aromatice, lămâile, iar europenii au contribuit cu tehnicile lor de preparare a cărnurilor.

Harira

Ingrediente:

- 300 g de carne de vită cuburi;
- 150 g de linte verde, din conservă (e mai simplu așa, dar, dacă nu vreți din conservă, atunci va trebui să le lăsați la înmuiat peste noapte);
- 150 g de năut din conservă;
- 400 g de roșii curățate de coajă și semințe, făcute piure;
- 250 ml de suc de roșii;
- 1 ceapă mare, tocată mărunt;
- 3 lămâi, tăiate pe jumătate;
- 100 g de făină proaspăt cernută;
- 1 legătură de țelină, 1 legătură de coriandru și 1 legătură de pătrunjel, toate tocate mărunt;
- 2 l de apă carbogazoasă și 1/2 l de apă plată;
- 100 g de tăiței;
- chimen măcinat, sare, piper, pudră de șofran;
- ulei;
- boia de ardei iute (opțional).

Mod de preparare:

1. Într-o cratiță mare, se pune uleiul cât să acopere fundul vasului, carnea, chimenul măcinat, sarea, pudra de șofran, coriandrul, pătrunjelul, țelina și ceapa.

2. Se călesc timp de 5 minute, apoi se adaugă apa carbogazoasă și se fierbe timp de 10 minute.
3. Se adaugă linte și năutul după ce au fost clătite un pic în apă rece, și se fierbe încă 50 de minute.
4. Se adaugă piureul de tomate, sucul de roșii și se mai fierbe încă 20 de minute.
5. Se încorporează făina în 1/2 l de apă (se pune făina într-un castron, apoi se pune apă puțin câte puțin, să nu formeze cocloașe și apoi se dizolvă încet-încet cu restul de apă).
6. Făina dizolvată în apă se adaugă în ciorbă în timp ce se amestecă în continuu, și se mai fierbe timp de 10 minute.
7. Pentru cei care preferă iute, se adaugă boia împreună cu făina.
8. Se servește în boluri așezate pe farfurii plate, alături de care se pune

jumătate de lămâie.

Fel principal

Pakistan

Pe teritoriul Pakistanului a înflorit civilizația Indusului, apoi a intrat în stăpânirea lui Alexandru cel Mare, după care a făcut parte din Imperiul Maurya și din Imperiul Marilor Moguli.

Așadar, bucătăria pakistaneză a fost influențată de toate aceste etape istorice, fiindu-i caracteristică folosirea unei extraordinare și variate serii de condimente și plante aromatice, frecvent utilizat fiind ghimbirul.

Tikka și Tikka Boti

Ingrediente:

- 1 kg de piept de pui sau pulpe de pui / 1 kg de carne de vită, tăiată cuburi, ca pentru frigărui;

- 1/2 fruct de papaya necopt, curățat și dat prin mașina de tocat sau

foarte fin tăiat;

- 1 linguriță de boia de ardei, iute sau dulce, după preferințe;
- 1 linguriță de semințe de coriandru, prăjite și măcinate;
- 1 linguriță de sare;
- 1 linguriță de piper negru, măcinat;
- 2 lingurițe de usturoi pisat;

- 2 lingurițe de ghimbir proaspăt, dat pe răzătoare;
- 4 linguri de iaurt integral;
- 2 linguri de zeamă de lămâie sau oțet alb;
- ulei.

Mod de preparare:

1. Se înlătură pielea de pe pieptul de pui și se fac tăieturi adânci în bucățile de piept (pentru pui Tikka).
2. Se amestecă toate ingredientele de mai sus, cu excepția uleiului și a fructului de papaya, și se introduce pieptul de pui în această marinată. Dacă se folosește vită, atunci se mai adaugă la marinată și fructul de papaya. Se acoperă cu o folie sau un capac.
3. Se lasă la frigider până a doua zi, dar să fie lăsate măcar 5 ore.
4. Se poate găti în două moduri:
 - pe grătar de cărbuni: după ce se scoate carnea, se lasă la scurs, apoi se unge cu un pic de ulei și se frige pe grătar, sau, în cazul cărnii de vită: se înfige în țepușele pentru frigărui și se frige pe grătar;
 - la cuptor: se pune toată carnea, inclusiv marinata, într-o tavă, se acoperă cu folie și se coace timp de 30 de minute pentru carnea de pui și 1 oră pentru carnea de vită. Se scoate, se scurge toată zeama, se ung bucățile de pui sau vită cu ulei și se reintroduce la cuptor pentru alte 15 minute, până când se rumenește.

Garnitură

Malaysia

Este o țară în Asia de Sud-Est, care cuprinde două teritorii distincte: partea de sud (Peninsula Malaiezia și insulele adiacente) și partea de nord, cu Insula Borneo, cu capitala la Kuala Lumpur.

Numele țării vine de la cuvintele sanscrite Malaiur or Malayadvipa, care se traduce prin „țara munților”.

Stilul culinar tradițional a fost foarte mult influențat de comercianții din țările vecine Indonezia, India, Orientul Mijlociu și China. Bucătăria malaieziană se caracterizează prin mâncăruri picante și aromate.

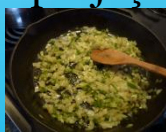
Garnitură de cartofi cu fasole verde

Ingrediente:

- 1 kg de cartofi (roz de preferat), curățați de coajă și spălați;
- 1/2 kg de fasole verde, curățată de vârfuri și codițe, spălată;
- 1 ceapă albă mare, tăiată cubulețe;
- 1 fir de ceapă verde, tăiată fin;
- 2 căței de usturoi, pisați;
- 1 lingură de ghimbir proaspăt, ras;
- câteva frunze de curry întregi (sau foi de dafin);
- 100 ml de ulei;
- sare și piper;
- 1/2 l de supă;
- 75 ml de lapte de nucă de cocos sau lapte în care s-a fiert 1 lingură de fulgi de nucă de cocos, apoi strecurat.

Mod de preparare:

1. Într-o tigaie adâncă, se încinge uleiul, se adaugă ceapa, ceapa verde, usturoiul și ghimbirul și se prăjește aproximativ 5 minute, până când

ceapa devine translucidă.

2. Se adaugă frunzele de curry și se mai ține pe foc timp de 30 de secunde, până când își lasă frunzele aroma.

3. Se pun laptele, supa, cartofii, sarea, piperul și se fierb înăbușit timp de 15-20 de minute.
4. Când cartofii sunt pe jumătate fierți, se adaugă și fasolea verde și se mai fierbe până când se înmoaie și fasolea verde.
5. Cu o spumieră, se scot legumele pe un platou, iar dacă zeama rămasă este subțire (apoasă), se pune într-o tigaie și se reduce până la consistența unui sos.
6. Se adaugă sosul peste legume.

Salată

Siria

Siria este situată în regiunea supranumită „Cornul Abundenței”, care formează un arc adânc începând din Irak, trecând pe la confluența fluviilor Tigru și Eufrat, cuprinzând teritoriul Siriei Centrale și al Israelului și continuând până în Valea Nilului, în Egipt.

Numele țării derivă din numele grecesc dat asirienilor sau din acadianul „Assur”.

Bucătăria siriană este foarte sănătoasă, căci ea se bazează pe folosirea legumelor și fructelor, a cerealelor, iar sirienii se mândresc cu acest mod benefic de consumare a alimentelor.

Salată de roșii cu castraveți

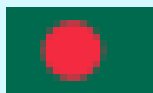
Ingrediente:

- 3 roșii bine coapte, tăiate cubulețe;
- 2 castraveți, tăiați cubulețe;
- 1 fir de ceapă verde sau o ceapă mică, tăiată fin;
- 5-6 frunze de mentă, tocate fin;
- 1 cățel de usturoi, pisat;
- 1 legătură mică de pătrunjel, tocat fin;
- zeama de la două lămâi;
- sare, piper.

Mod de preparare:

1. Într-un castron, se amestecă toate ingredientele, cu excepția uleiului și a sucului de lămâie.
2. Se lasă la frigider timp de 1 oră, apoi se scurge de zeama care se va lăsa.
3. Se azonează cu ulei și suc de lămâie.

Desert

Bangladesh

Este un stat situat în Asia de Sud, care se învecinează cu India aproape în întregime. Pentru că Bengalul de Vest s-a unit cu India, a fost creată regiunea numită Bengal. Bangladesh înseamnă de fapt, în limba bengali, „Statul Bengal”.

Teritoriul de azi al Bangladeshului a făcut parte, succesiv, din Imperiul Gupta și Maurya, din Imperiul Marilor Moguli și din colonia britanică India.

Bucătăria Bangladeshului este recunoscută pentru aromele sale bogate, picante și pentru mirosul ademenitor al preparatelor culinare. Rețetele de desert din Bangladesh sunt dulci și lăptoase, o experiență absolut originală, căci ele sunt de tipul „care ți se topesc în gură.”

Shemai

Ingrediente:

- 100 g de unt;
- 200 g de vermicelli (un tip de paste);
- 1 l de lapte;
- 1/2 l de smântână pentru frișcă;
- 100 g de stafide;
- 4 linguri de zahăr;
- 4 migdale tăiate fin;
- 5-6 nuci tăiate fin, pentru decor.

Mod de preparare:

1. Se topește untul într-o cratiță, se adaugă pastele și se prăjește totul la foc mic, până când pastele devin aurii.
2. Se adaugă laptele și se lasă până dă în clocot.
3. Se adaugă zahărul, migdalele și stafidele și se mai fierbe încă 10 minute.
4. Se adaugă frișca și se mai fierbe încă 7-8 minute.
5. Se lasă la răcit și apoi se pun la frigider.
6. Se presară nucă și se servește rece.

Băutură

Suc natural de fructe.

SUHUR

Aperitiv

Bahrain

Bahrain înseamnă „Regatul celor Două Mări”. Este un regat din Orientul Mijlociu, care cuprinde un arhipelag format din 33 de insule din sudul Golfului Persic.

Bucătăria Bahrainului folosește toate bunătățile de pe pământ, de la pește și fructe de mare, la carne de pui, miel sau vită. Orezul este foarte popular, la fel ca și preparatele pe bază de fructe și legume. Se folosesc o multitudine de plante aromate și mirodenii. Rețetele sunt variate și delicioase, de la simple, la complexe.

Baba Ghanuj – Aperitiv din vinete

Ingrediente:

- o vânătă mare, proaspătă, coaptă, curățată, scursă bine de zeamă. O vânătă este proaspătă atunci când codița este verde închis, fără să fie maronie ori gălbuie, culoarea vinetei este un pic mai întunecată

lângă codiță, iar coaja este lucioasă, lăcuită parcă;

- 2 linguri de pastă de susan, numită tahini;
- 125 ml de iaurt proaspăt;
- 2 căței de usturoi;
- 3 linguri de ulei de măsline;
- 1 lingură de zeamă de lămâie;
- sare;
- feliuțe de măsline și de lămâie, pentru decor.

Mod de preparare:

1. Vânăta coaptă se zdrobește bine până se obține un piure.

2. Usturoiul se pisează foarte fin, cu puțină sare.
3. Se amestecă usturoiul cu iaurtul, tahini-ul și cu zeama de lămâie și se încorporează în piureul de vinete.
4. Se pune într-un bol sau un platou mai adânc, se adaugă uleiul de măsline deasupra.
5. Se ornează cu feliuțe de lămâie și de măsline.
6. Se servește cu lipie simplă sau cu lipie în stil egiptean, după cum urmează:

Lipie à la Egipt

Ingrediente:

- 4–6 lipii;
- ulei de măsline;
- 150 g de brânză Cedar sau cașcaval ras (opțional);
- piper , boia dulce sau iute, chimen, mac, susan, după preferințe;
- făină pentru pudrat tava.

Mod de preparare:

1. Se taie lipiile în 6 triunghiuri, astfel încât se obțin între 24 și 36 de astfel de bucăți.
2. Se dă drumul la cuptor, care trebuie să fie fierbinte dinainte de a pune la copt.
3. În tava cuptorului, care se pudrează cu făină, se așează feliile de lipie, pe un singur rând.
4. Cu o pensulă sau cu o pană, se unge, dar nu în exces, fiecare feliuță cu ulei de măsline (doar cât se dă cu pensula, cam o picătură de fiecare felie).
5. Se presară brânza rasă, apoi piperul și/sau boiaua, chimenul, macul, susanul, etc.
6. Se pune totul la cuptor până când se rumenește puțin deasupra, aproximativ 10 minute.
7. Se servesc fie fierbinți, fie reci.

Salată

Indonezia

Este un stat din Asia de Sud-Est, format din 17.508 insule (dintre care 6.000 sunt nelocuite) și treizeci și trei de provincii. Având peste 238 de milioane de locuitori, este a patra cea mai populată țară a lumii, fiind și țara cu cel mai mare număr de musulmani.

Numele de Indonezia provine din cuvintele grecești „indos” și „nesos”, semnificând „Marile Pământuri (insule) de la est de India”.

Mai este denumită și „Salba de smaralde a Ecuatorului”. Este cea mai mare țară arhipelag din lume.

Bucătăria indoneziană este, fără îndoială, una dintre cele mai delicioase din lume. Rețetele indoneziene combină legumele și cerealele cu ardeii iute, ierburile, condimentele și plantele aromatice cu dulceața nucilor de cocos proaspete, a zahărului de palmier și de arahide, cu acreala lime-urilor și a tamarinului.

Salată Indoneziană

Ingrediente:

- 1 castravete curățat de coajă și tăiat în felii subțiri;
- 2 ouă fierte tari, tăiate felii;
- 4 cartofi mici, fierți în coajă și curățați, tăiați în 6, apoi prăjiți în ulei;
- 125 g de brânză tofu sau telemea proaspătă, tăiată în cuburi de aproximativ 2 cm;
- ¼ dintr-o varză albă mică, tăiată fin;
- 125 g fasole mung sau mazăre;

(fasole mung)

- 60 g de fasole verde;
- 125 g de tempe (un soi de șuncă presată din soia, amestecată cu boabe de soia, preparat specific zonei) sau parizer de curcan, tăiate în cubulețe mici;

(tempe)

- 125 g de tăiței cu ou sau tăiței galbeni chinezești;
- 20 de pelete de creveți;

(pelete de creveți)

- 20 de pelete de krupuk – alt soi de creveți. (dacă nu găsiți, nu e nicio problemă, salata e bună și numai cu un fel de creveți)

krupuk pelete și

krupuk bucăți;

- 1 salată verde mare;
- câteva frunze de pătrunjel, pentru decor.

Pentru sos:

- 2-5 ardei iuți (eu vă sfătuiesc, pentru cei care nu suportă iute, să înlocuiți cu 1/4 ardei gras roșu, care se taie fin);
- 1 lingură de pastă de creveți;

(pasta de creveți)

- sau pastă de anșoa;

(pastă de anșoa)

- 125 g de alune prăjite, decorticate și pisate;
- 2 lingurițe miere sau zahăr;
- 1 linguriță de ulei de floarea soarelui;
- 3-5 foi de dafin;

- zeama de la 3 până la 12 lime;

- sare;
- 6 linguri de ulei.

Mod de preparare al sosului:

1. Se încinge uleiul într-o tigaie și se pun toate ingredientele pentru sos, în afară de zeama de la lime și se amestecă energic, până când dispare orice urmă de apă.
2. Când e gata, se adaugă zeama lime-urilor și se potrivește sarea.

Mod de preparare a salatei:

1. Se fierbe, separat, fasolea verde, mazărea și varza, în apă cu sare, se scurg și se dau deoparte.

2. Se încinge uleiul și se călesc separat parizerul de curcan sau tempe și tăiteii și se prăjesc peletele de creveți.
3. Se fierb tăiteii în apă cu sare, se scurg și se dau deoparte.
4. Se desfac frunzele de salată, se rup în bucăți potrivite și se așează pe un platou mai adânc, astfel încât să se acopere suprafața lui, în mod estetic.
5. Se amestecă într-un bol restul de ingrediente, cu excepția peletelor.
6. Sosul mai sus menționat se pune peste legumele din bol și se amestecă cu atenție, astfel încât ingredientele să nu se zdrobească (mai ales cartofii fierți).
7. Se așează frumos pe platou și se ornează cu peletele de creveți și frunze de pătrunjel.

***Taqabballa Allahu Ta'atakom!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceți
(în luna Ramadan)!***

Meniu 3

IFTAR

Ciorbă

Sierra Leone

Sierra Leone este un stat din Africa de Vest, situat între Guinea la nord, Liberia în sud-est și Oceanul Atlantic la vest.

În anul 1536, de-a lungul coastelor din Sierra Leone și-au făcut apariția vasele portugheze sub conducerea lui Pedro da Cintra. Acestora li s-a părut că aud răgete de lei venind din munți. Astfel a luat naștere numele de Sierra Leone, care înseamnă „Muntele Leului”. Pe lângă portughezi, olandezii și englezii au întemeiat și ei centre comerciale. Comerțul cu sclavi și cu aur, precum și exportul de fildeș le-au adus acestora câștiguri frumoase.

Pentru că este o țară cu ieșire la mare, alimentația oamenilor de aici se bazează pe consumul de pește. Bucătăria din Sierra Leone folosește din plin savoarea unor plante din flora ecuatorială, așa cum sunt rădăcina de yams, palmierul, bananierul și a altor plante specifice zonei.

Ciorbă de pește cu egusi

Ingrediente:

- 1/2 kg pește mic, precum stavridul de exemplu, curățat, bine spălat și scurs, lăsat întreg;
- 100 g batog de pește, pus timp de 8 ore la desărat în apă fierbinte, înainte de folosire;
- 100 g pește afumat;
- 150 g de egusi măcinat - pentru autenticitatea rețetei. Egusi sunt semințele unei plante cucurbitacee numite „pepene sălbatic”

Se poate înlocui cu semințe de susan sau de floarea soarelui, însă, ca și conținut de proteine, este mai apropiată de fasolea albă. Așadar, pentru această rețetă, puteți folosi, la alegere,

fie semințe de egusi măcinate, fie fasole albă uscată, fiartă și făcută piure;

- ulei de măsline sau de palmier, sau ulei de floarea soarelui;
- 2-3 roșii medii, curățate de coajă, de semințe și tăiate cubulețe;
- 1 ardei iute, tocat rondele (după gust, se poate pune mai mult sau mai puțin, depinde de cât de iute vă place);
- 1 ceapă medie, tăiată cuburi, foarte fin;
- 1 rădăcină mică de pătrunjel sau păstârnac, dat pe răzătoarea cu găuri mici;
- 1,5 l de apă fierbinte, în care s-a dizolvat un cub de Maggi;
- 2 cartofi dulci mici, curățați și tăiați cubulețe sau 50 g de orez, spălat;
- pătrunjel, fin tocat;
- sare.

Mod de preparare:

1. Peștele batog de scurge, se clătește în apă rece, se taie cuburi și se înlătură oasele.
2. Peștele afumat se taie în cuburi și se scot oasele.
3. Într-o tigaie mai adâncă, se pune uleiul și se adaugă bucățile de pește, apoi se sotează un pic, până își schimbă puțin culoarea, vreo 2-3 minute.
4. Se înlătură bucățile de pește și, în uleiul rămas, se pune ceapa, albitura, roșiile, orezul, ardeiul iute împreună cu un pahar din cantitatea de supă și se fierbe timp de 5-6 minute. Dacă folosiți cartofi, atunci nu puneți roșiile decât după ce cartofii sunt aproape gata.
5. Într-o oală, se pun toate ingredientele în afară de verdeață și se fierbe pentru 20 de minute, în funcție de cât de mic este peștele proaspăt folosit. Important este ca peștele cel mic să rămână întreg, de exemplu: hamsia se fierbe mai repede decât stavridul.
6. Se azonează cu pătrunjel, se servește fierbinte.

Fel principal

Sudan

Este unul dintre cele mai mari state din Africa și cu cât se înaintează spre sud, cu atât vegetația este mai săracă. La sud, în depresiunea Nilului

Alb, se întind pădurile tropicale și marea mlaștină Sudd. La granița cu Egiptul, în nordul Sudanului, pe ambele maluri ale Nilului se află deșerturi în continuă expansiune.

Denumirea de Sudan era dată în secolul al XIX-lea ansamblului teritoriilor locuite de populația neagră la sud de Sahara, cuprinse între Oceanul Atlantic și Oceanul Indian.

Sudanul de azi este cunoscut din antichitate sub numele de Țara Kuș sau Nubia.

Pentru că natura nu este foarte generoasă în această regiune, bucătăria sudaneză a exploatat din plin ceea ce i-a fost dăruit: peștele, bananierul, palmierul, susanul, orezul.

Biban de Nil

Ingrediente:

- 1 kg de pește proaspăt, de preferat biban de Nil, curățat și tăiat în bucăți de 4-5 cm;

- 2 cepe mari, tăiate sub formă de inele;
- 120 ml ulei;
- un cățel de usturoi, zdrobit;
- 3 ardei grași verzi, fără cotor și semințe, tăiați fâșii;
- 2 roșii medii, bine coapte, curățate de coajă și tăiate cubulețe;

- 2 roșii medii, bine coapte, tăiate în feliuțe subțiri;
- sare, piper, coriandru pisat;
- 1 legătură de coriandru sau pătrunjel, ori leuștean;
- zeama de la o jumătate lămâie;
- 200 g de stafide;

- 200 g de caise uscate, tăiate cubulețe;

- 1 morcov, tăiat rondele subțiri.

Mod de preparare:

1. Se pune ulei într-o cratiță mare, care poate fi pusă în cuptor, se pun inelele de ceapă și se prăjesc până devin un pic aurii, se pune usturoiul și puțină sare.
2. Se adaugă roșiile și se mai călește până dispăre zeama.

3. Se pune coriandrul măcinat, piperul, zeama de lămâie și se mai sotează un pic.
4. Se pun bucățile de pește, se tăvălesc bine prin acest sos, apoi se așează frumos și se presară cu sare și piper.
5. Deasupra peștelui, se așează fâșiile de ardei gras, feliuțele de roșii și rondelele de morcovi, stropiți cu un pic de ulei și dați la cuptor.
6. Peste 15 minute, se adaugă și stafidele și caisele. Se acoperă și se mai pune la copt pentru încă alte 15 minute.
7. Se așează pe platou, ornați cu frunze de coriandru sau pătrunjel.

Garnitură

Oman

Este o țară arabă din sud-vestul Asiei, pe coasta de sud-est a Peninsulei Arabe.

Din secolul al VI-lea î.e.n. și până la sosirea Islamului, Omanul a fost controlat și influențat de trei dinastii persane: Ahemenidă, Partă și Sassanidă.

În bucătărie, se folosește din belșug orezul, susanul, năutul, carnea de miel, vită și pui și plante aromatice.

Baqourah

Ingrediente:

- 1/2 kg de făină gram . Este năut foarte fin măcinat, și arată precum o pudră sau, dacă nu găsiți, folosiți făină obișnuită.
- 150 ml de apă;
- 1 ou;
- 2 pliculețe de praf de copt;
- 1 legătură de ceapă verde, tocată mărunt;
- 1 morcov dat pe răzătoarea cu găuri fine;
- 1 roșie medie, tăiată cubulețe;
- sare, piper, chimion;
- ulei.

Mod de preparare:

1. Se amestecă bine toate ingredientele și se lasă să stea 30 de minute.
2. Într-o tigaie cu pereții înalți, se pune ulei la încins și, cu o lingură, se ia din compoziție și se toarnă în uleiul încins, formând, astfel, mici bulete.
3. Se prăjesc pe ambele părți, se scot într-o sită și/sau pe șervet de hârtie, ca să se absoarbă surplusul de ulei.
4. După ce s-au scurs de ulei, se așează alături de pește.

Salată

Kuwait

Este un stat redus ca dimensiuni, situat în Peninsula Arabică din Golful Persic. În largul coastelor de nord-est, se află Insula Bubiyan, cu un relief de câmpie. În schimb, în partea de vest a Kuweitului, terenul seamănă cu o deltă, dominată de Munții Ad Dibdiba.

În secolul al IV-lea î.e.n., grecii antici au colonizat o insulă în largul coastei din Kuweit, acum cunoscută sub numele de Failaka, pe care o numeau înainte „Ikaros”. Regiunea a intrat sub influența Imperiului părților și a fost strâns corelat cu orașul mesopotamian Charax.

În anul 224 e.n., regiunea a intrat sub controlul Imperiului Sasanid și a ajuns să fie cunoscută sub numele de Hajar, iar în jurul secolului al XIV-lea, zona care cuprinde Kuweitul actual a devenit o parte a Califatului Islamic.

Primii coloniști au fost Bani Khalid, din seminția lui Nejd, și cei care au fondat statul Kuweit.

Mâncarea kuweitiană este foarte bogată în arome și este foarte gustoasă, ea combinând stilul tradițional cu cel internațional.

Salată picantă de ridichi și sfeclă roșie

Ingrediente:

- 2 legături de ridichi albe , curățate de coajă, tăiate feliuțe ca

în imaginea alăturată;

- sfeclă roșie spălată, fiartă în apă și curățată de coajă, dată pe

răzătoarea cu ochiuri mari;

- 3 căței de usturoi, pisați;

- un ardei iute (opțional), tocat fin;

- sare, piper;

- zeama de la o lămâie sau oțet de mere, ori oțet alb de 9°;

- ulei de măsline.

Mod de preparare:

1. Într-un bol, se amestecă bine legumele cu usturoiul și ardeiul iute, apoi se potrivește sarea și piperul.
2. Se pun minim 2 linguri de ulei și zeama de la o lămâie și se amestecă bine.
3. Se pune în boluri mai mici, pentru fiecare persoană și se servește alături cu jumătăți de lime sau se pune pe masă oliviera, ca fiecare să o asezoneze după propriul gust.

Desert

Tanzania

Este o țară în estul Africii, a cărei denumire provine de la combinația dintre Tanganika, care este teritoriul principal, și Zanzibar, țărmul arhipelagului. Cele două teritorii au fost colonii britanice, care s-au unit în anul 1964 și au format Republica Unită a Tanzaniei.

Dieta tanzaniană se bazează pe fructe și legume, precum: orez, grâu, porumb, fasole, varză, nuci, banane, mango, ananas și nucă de cocos. Ca în multe țări africane, consumul de carne nu este comun, deși carnea de pui este folosită în multe rețete, iar carnea de rață este considerată o delicatasă.

Banane cu sos de portocale

Ingrediente:

- 4 banane nu foarte coapte, să fie un pic verzi;
- 150 g de zahăr tos;
- zeama de la 6 portocale;

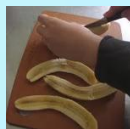

- cardamom măcinat sau scorțișoară măcinată;
- zeama de la ½ de lămâie;

Mod de preparare:

Se amestecă zahărul cu zeama de portocale și scorțișoara/ cardamomul, și se pune la foc, iar când ajunge să dea în clocot, se reduce flacăra și se fierbe timp de 5 minute.

Mod de preparare:

1. Se taie bananele pe jumătate, ca în imagine , apoi transversal, astfel încât să se obțină 4 sferturi.
2. Se pun sferturile de banane într-o tavă de teflon, de preferat, unsă cu un pic de unt și se ung pe toată suprafața cu zeama de lămâie.
3. Se pune peste ele sosul de portocale și se coc în cuptorul dinainte încins, timp de 10 minute.
4. Se așează pe farfurioare de desert și se toarnă peste fiecare porție, egal, sosul format.

Băutură

Ceai de mentă

1. Într-un ibric, se pune câte o linguriță de mentă uscată de persoană sau câte o ceașcă (mică, de cafea) de mentă proaspătă, tocată fin.
2. Peste ea, se toarnă apă clocotită (câte o căniță de ceai de persoană) și un pic de șofran.
3. Se repune pe flacăra ibricul, până ce apa ajunge din nou la punctul de fierbere.
4. Se dă de o parte, se toarnă în cănițe de ceai și se îndulcește cu zahăr, după gust.

SUHUR

Aperitiv

Albania

Este o țară în sud-estul Europei, care în limba albaneză se numește Shqipëria. Numele țării poate fi derivat din numele unui trib ilir – Albani – despre care a consemnat Ptolemeu, geograf și astronom din Alexandria, care a elaborat o hartă în care arată orașul Albanopolis, situat în nord-est de actualul Durrës.

Bucătăria albaneză este de tip mediteranean, cu influențe turcești și italiene.

Pui cu nuci (Gjellë me Arra)

Ingrediente:

- 2 linguri de făină;
- 15 nuci tocate mărunt;
- 2 gălbenușuri de ou, frecate cu un pic de sare;
- 1 cățel de usturoi, pisat;
- 1 kg piept de pui tăiat în cubulețe ce circa 2,5 cm (dacă veți ține carnea la congelator pentru 20-30 de minute, va fi mult mai ușor de tăiat cubulețe);
- 150 g de unt;
- sare, piper, câteva frunze de pătrunjel, pentru decor.

Mod de preparare:

1. Se pune puiul într-o tigaie cu un pic de unt și se acoperă, apoi se lasă să se înăbușe la foc mediu, până se pătrunde, apoi se scoate carnea pe o farfurie și se pune sucul rămas într-un pahar.

2. Într-o tigaie cu fundul larg se pune făina și se rumenește (să fie aurie), apoi se adaugă 1/2 din cantitatea de unt, nucile, usturoiul și gălbenușurile, amestecând continuu și ținând pe flacără 3 minute.
3. Se adaugă sucul de la carne, sarea și piperul și se amestecă bine cu ingredientele din tigaie, până se îngroașă.
4. Se ia vasul de pe flacără și se lasă să se întărească.
5. Se amestecă bine cu puiul.

6. Într-o tigaie, se pune restul de unt și se lasă un pic să se rumenească.
Se toarnă fierbinte peste carne.
7. Se ornează cu un pic de pătrunjel.

8. Așa trebuie să arate la final:
9. Se servește cu salată.

Salată

Camerun

Este o republică din Africa Centrală, care a fost colonie germană.

Primii locuitori ai Camerunului au fost pigmeii Baka. Ei au fost aproape în totalitate asimilați de triburile Bantu, în timpul migrațiilor acestora.

Portughezii au fost cei care au dat numele acestei țări. Exploratorii pe râul Sanaga au observat abundența creveților, dând regiunii numele de camarão, cuvântul portughez pentru crevețe.

Ingrediente:

- 1 kg de cartofi, tăiați cuburi și fierți în apă cu sare;
- 4 morcovi medii, fierți în apă cu sare, tăiați cuburi;
- 1 ceapă medie, tăiată cubulețe;
- 250 g de fasole verde, fiartă în apă cu sare;
- 150 g boabe de porumb fiert;
- 2 căței de usturoi, pisați;
- 4 ouă fierte tari, tăiate în sferturi;
- 1 roșie tăiată cubulețe mici;
- 1 roșie tăiată felii;
- 1 lingură de zahăr;
- 3 linguri de ulei;
- 3 linguri de maioneză;
- 4 linguri de oțet;
- sare și piper.

Mod de preparare:

1. Într-un bol, se amestecă legumele.

2. În alt bol, se face vinegreta astfel: zahărul se dizolvă în oțet, apoi se amestecă cu uleiul, usturoiul, maioneza, sarea și piperul. Dacă este prea lichid, se mai poate adăuga maioneză.
3. Se toarnă sosul peste legume și se amestecă bine.
4. Se ornează cu sferturile de ou fiert și cu felii de roșii.

***Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceți
(în luna Ramadan)!***

Meniu 4

IFTAR

Ciorbă

Irak

Este o țară din Orientul Mijlociu, în Asia de Sud-Vest, la confluența dintre râurile Tigru și Eufrat, care include, de asemenea, sudul Kurdistanului.

Irakul se află pe teritoriul vechii Mesopotamii, care a fost cucerit de Alexandru cel Mare, apoi a făcut parte din Imperiul Persan, până la venirea arabilor musulmani, iar după moartea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au cucerit Irakul, iar Bagdadul a devenit capitală a Califatului Abbasid.

Bucătăria irakiană are o istorie lungă, de aproximativ 10.000 de ani – ea venind de la sumerieni, akkadieni, babilonieni, asirieni și perșii vechi, precum și cu unele influențe din Turcia și Iran.

Ciorbă de legume și rodii (Shorbat Rumman)

Ingrediente:

- 1/2 kg carne cu os, vită sau miel;

- 150 g mazăre uscată ; dacă nu găsiți, atunci folosiți mazăre verde;
- 1 ceapă mare, tăiată cubulețe;
- 3 sfeclă roșii mici, cu frunze cu tot;
- 150 g de orez;
- 1 legătură de ceapă verde sau un fir de praz mare, tăiate rondele fine;

- 2 linguri de concentrat de rodii sau sucul de la 2 rodii;
- 1 legătură de spanac, spălat și tăiat fâșii sau 1/2 dintr-o conservă mică de spanac;

- câte o legătură mică de pătrunjel și coriandru;
- 2 l de apă;
- 2 linguri de zahăr;
- 3 linguri de suc de lime.

Amestec de dres ciorba:

1. 1 lingură de mentă uscată și mărunțită, amestecată cu 1/4 linguriță de scorțișoară și 1/4 linguriță piper măcinat.
2. Jumătăți de lime sau lămâi.

Mod de preparare:

1. Într-o oală, se pun 2 l de apă, pe care o aduceți la temperatura de fierbere, apoi se pune carnea, mazărea și ceapa și se fierbe cu oala acoperită timp de 1 oră.
2. Frunzele de sfeclă și cele de spanac, se spală și se taie fâșii și se pun la scurs, iar sfecla se taie cubulețe.
3. După ce a fiert o oră, în oală se adaugă sfecla și orezul și se mai fierbe încă 30 de minute.
4. Se scoate carnea, se înlătură oasele și grăsimea, se taie în cuburi mici și se pune din nou în oală.
5. Se adaugă ceapa verde/prazul, zahărul, zeama de lime, pătrunjelul și coriandrul și sucul de rodii/concentratul de rodii și se fierbe pentru alte 10 minute, înăbușit.
6. Când e gata, se adaugă spanacul și frunzele de sfeclă și se mai fierbe pentru 2-3 minute.
7. Se pune în boluri și se adaugă deasupra amestecul aromat.

Fel principal I

Arabia Saudită

Este cea mai mare țară din Peninsula Arabă și a fost locuită încă din mileniul I î.e.n. de către triburi arabe, care întemeiază mici regate.

Aceste mici regate sunt unificate pentru prima dată între anii 630 și 635 de însuși Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*. De aici pornesc cavalerii arabi care vor răspândi adevărata și legitima religie a lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, din Africa de Nord și până în Spania și în inima Indiei. Odată cu decăderea Califului Abbasid, în Peninsula Arabică iau naștere, între secolele 9-10, mici principate feudale, care ajung în

secolul al XVI-lea suzeranitatea Imperiului Otoman, situație menținută cu întreruperi până în anul 1918.

Mohammed ibn Al-Wahhab pune în Nejd, după anul 1740, bazele unui nou stat arab, cu ajutorul emirului de Daraiyya, Mohammed ibn Saud, fondatorul actualei dinastii dominante din Arabia Saudită. Ibn Saud și fiul său cuceresc Nejdul, unificând aproape întreaga peninsulă sub autoritatea dinastiei saudite.

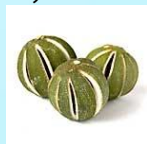
Începând cu 1902, Abd Al-Aziz II ibn Saud (1902–1953), emir din Nejd și imam al wahhabiților, reconstituie statul wahhabit și unește, sub autoritatea sa, cea mai mare parte a Peninsulei Arabice. La 23 septembrie 1932, el devine rege al Arabiei.

Bucătăria Arabiei Saudite este renumită în întreaga lume pentru bogata gamă de condimente și arome folosite, care oferă mâncărurilor o savoare tipică aparte.

Macarona Bel-Lahm wa Al Tamatum

Ingrediente:

- 1,250 kg de carne de miel sau vită, spălată și tăiată în minim 8 porții;
- 1/2 lingură de pastă de tomate;
- 6 linguri de ulei;

- 3 lime uscate;
- 4 cepe mari, tăiate cubulețe;
- 2 ardei iuți, tăiați pe jumătate (atenție să nu fie din cei foarte iuți) sau numai jumătate, după gust;
- 6 roșii mari, bine coapte, curățate de coajă și semințe, făcute piure;
- 1 pachet de macaroane;
- câte 1/4 linguriță de: piper, chimion, scorțișoară, cardamom, șofran;
- sare;
- 2 bețișoare de scorțișoară și 8 semințe de cardamom.

Mod de preparare:

1. Se încinge uleiul, se pune ceapa și se prăjește până devine aurie.
2. Se adaugă carnea și se rumenește pe ambele părți.
3. Se adaugă piureul de tomate, mirodeniile și 1 pahar de apă.
4. Se ține pe foc să fiarbă înăbușit timp de 1 oră și jumătate, completând cu apă, dacă este nevoie.

5. Se adaugă apoi ardeiul iute și lime-urile și se mai fierbe înăbușit până ce carnea este foarte bine pătrunsă.
6. Se scoate apoi pe un platou, carnea, lime-urile și ardeiul iute.
7. În sosul rămas, se pun macaroanele, se completează cu apă dacă e puțină zeamă, se pune și pasta de tomate și se fierbe înăbușit, amestecând din când în când, ca să nu se lipească.
8. Când sunt gata și macaroanele, se răstoarnă pe un platou, deasupra se pune carnea, se decorează cu lime și ardei iute.
9. Se servește fierbinte.

Fel principal II

Arabia Saudită

Sabanagh Bel Lahm Al-Mafroom Spanac cu carne tocată

Ingrediente:

- 1 kg de spanac, spălat foarte bine, scurs și tăiat fâșii;
- 350 g de carne tocată de vită;
- 1 legătură de coriandru, tocat mărunt;
- 1 legătură de pătrunjel, tocat mărunt;
- chimen și piper măcinat;
- 3 roșii mari, coapte, curățate de coajă și semințe și făcute piure;
- 2 cepe medii, tocate mărunt;
- 1 ceapă dată pe răzătoare;
- zeama de la o lămâie;
- 12 linguri de ulei;
- sare.

Mod de preparare:

1. Într-o cratiță, se pune 1/2 din cantitatea de ulei și se prăjește ceapa tocată până când devine aurie.
2. Se adaugă roșiile, mirodeniile și zeama de lămâie. Se fierbe 10 minute.
3. Într-o tigaie, se pune cealaltă jumătate de ulei, se adaugă carnea tocată, un pic de chimen și piper după gust, ceapa răzuită și sare și se ține pe foc până când se absoarbe toată zeama.

4. Când este gata, se răstoarnă amestecul în cratița cu sosul de tomate, se adaugă și spanacul, pătrunjelul și coriandrul și se fierbe, amestecând continuu până ce totul este bine pătruns.

Salată

Liban

Este o țară în Asia de Sud-Vest, situată pe țărmul estic al Mării Mediterane.

Liban a fost țara de origine a fenicienilor, o cultură maritimă care a durat timp de aproape 2500 de ani.

Numele vine de la „Liban”, care este un derivat al rădăcinii semitice «LBN», însemnând „alb”, referire la munții Libanului acoperiți de zăpadă și la frunzele cedrilor, copac simbol al Libanului, aflat și pe stema țării.

Bucătăria libaneză este adepta a ceea ce numim astăzi «alimentație sănătoasă» și este bazată pe cereale: burghul (grâu zdrobit) și orez și pe o gamă largă și variată de legume și produse lactate, în vreme ce carnea are o mai mică importanță.

Salată de castraveți cu iaurt Salatit khyaar bi laban

Ingrediente:

- 2 pahare de iaurt gras;
- 2 castraveți medii, curățați de coajă ca în imagine și apoi tăiați feliuțe;
- 3 căței de usturoi, pisați;
- 50 ml suc de lămâie;
- 50 ml apă;
- 1 ardei iute;
- 1 linguriță de mentă uscată sau tarhon;
- 50 ml ulei de măsline;
- sare.

Mod de preparare a sosului:

Se amestecă separat sucul de lămâie, apa, iaurtul, ardeiul iute tocat, usturoiul, menta uscată și sarea. Compoziția se bate bine cu mixerul.

Mod preparare:

1. Se pun castraveții într-un bol.
2. Se dizolvă sarea în iaurt și se adaugă menta și usturoiul, apoi se amestecă energic.
3. Se adaugă sosul peste castraveți.
4. Salata se stropește cu ulei și se servește imediat.

Desert

Qatar

Este un emirat arab în sud-vestul Asiei, ocupând teritoriul Peninsulei Qatar, aflată pe coasta de nord a Peninsulei Arabe. Numele țării derivă, probabil, din cuvântul „Qatara”, care înseamnă „cuprindere”, și este posibil să facă referire la cuprinderea orașului port Zubara.

Fiind o țară de litoral, desigur că bucătăria Qatarului se axează pe prepararea peștelui și a fructelor de mare, însă ea știe foarte bine să pună în valoare și alte materii prime, precum laptele și fructele.

Fursecuri cu ciocolată

Ingrediente:

- 250 g de unt la temperatura camerei;
- 250 g de zahăr tos;
- 750 g făină de patiserie;
- 250 g de ciocolată menaj, dată pe răzătoare, sau fulgi de ciocolată de menaj;
- 250 g de nuci măcinate sau tocate fin;
- 2 ouă;
- 6 plicuri de zahăr vanilat sau 2 lingurițe de esență de vanilie;
- 2 pliculețe de praf de copt;
- 2 linguri de apă fierbinte;
- 1/2 linguriță de sare.

Mod de preparare:

1. Se încinge cuptorul.
2. Se separă ouăle, se bat albușurile spumă, se adaugă pe rând, lingură cu lingură, tot zahărul și se bate până ce zahărul se topește.

3. Se adaugă apoi gălbenușurile frecate cu sare, zahărul vanilat sau esența de vanilie și praful de copt diluat în cele două linguri de apă fierbinte și mai se bate încă 2 minute, ca să se amestece bine.
4. Pe o crăticioară cu apă care fierbe în clocot, se pune farfuria cu untul în ea, iar ca să se reducă timpul de topire, se poate tăia untul în cuburi; când e gata topit, se adaugă treptat în spumă, cu ajutorul mixerului, până ce este încorporat totul.
5. Se pun fulgii de ciocolată și nucile și se amestecă cu o paletă de lemn, cu gesturi largi.
6. Se adaugă făina treptat, amestecând cu paleta de lemn, cu gesturi largi (adică să prindeți și aer când amestecați), până se încorporează toată.
7. În tava cuptorului, neunsă, se pune cu o lingură din această compoziție, lăsând spațiu între fursecuri și se coace timp de 10 minute.

Băutura

Ciad

Este o țară situată în centrul Africii. Capitala Ciadului este orașul N'Djamena. Istoria Ciadului demonstrează prin gravurile de pe stânci și prin desenele rupestre că înaintea extinderii Saharei, în urma cu 7.000 de ani, aici locuiau populații preistorice. Drumurile de caravane care ajungeau în Africa, venind dinspre Marea Mediterană și de-a lungul Saharei, începând din secolul al XI-lea, au dus la întemeierea, în jurul lacului Ciad, a numeroase regate. Acestea au fost într-o continuă dezvoltare, până când puterile coloniale europene au manifestat interes față de zonele din interiorul Africii.

Alimentația se bazează pe cereale, dar și pe fructe ca: banane, guave, papaya și altele.

Milkshake de fructe

Ingrediente:

- 1 portocală, 1 ananas, 1 guava/banană, 1 papaya/pepene galben;
- 2 căni de lapte integral;
- 3 linguri de zahăr;
- gheață cuburi;
- un praful de zahăr vanilat.

Mod de preparare:

1. Se sparge gheața în ace fine.
2. Se dau toate fructele prin mașina de tocat ori blender.
3. Se pune totul (fructele, zahărul, praful de vanilie) împreună cu laptele și se bat bine cu mixerul.
4. Se pun acele de gheață.

5. Se servește din pahare sondă.

SUHUR

Aperitiv

Afganistan

Este o țară din Asia Centrală și atât în Antichitate, cât și în Evul Mediu, teritoriul Afganistanului a fost stăpânit succesiv de perși, greci, parți, sasanizi, arabi, mongoli, etc. Constituit în anul 1747 sub conducerea lui Ahmad Șah Durrani, statul afgan a fost supus de Marea Britanie în urma a două războaie. Apoi, și alte mari puteri au venit aici mândate în goana lor de putere, acaparând bogățiile solului.

Bucătăria afgană este destul de conservatoare, păstrând rețele tradiționale nealterate de influențe externe.

Kabab (Shish Kebab)

Ingrediente:

- 1 kg de carne macră de vită sau miel, tăiată cuburi de mărime medie;
- 2 cepe mari, tăiate pe sfert;
- sare, chimen, piper;
- 3 linguri de oțet balsamic în care s-a dizolvat 1 lingură de zahăr.

Mod de preparare:

1. Se ține carnea în această marinată circa 2 ore.
2. În frigărui, se pune alternativ câte o bucată de carne, apoi 2 foi de ceapă, până se termină cantitatea de carne și ceapă.

3. Se pune pe grătar sau în cuptor, pe sistem gril; dacă nu există, atunci se pot pune frigăruile pe grătarul cuptorului și dedesubt se pune o tavă cu o folie de aluminiu, ca să nu se murdărească cuptorul.

Salată

Ingrediente:

- 250 g de rucola;
- 1 lămâie;
- 2 roșii;
- 2 castraveți mici;
- 1 ceapă roșie;
- 2 linguri de ulei de măsline;
- sare și piper;
- 1 vârf de linguriță de cimbru uscat (opțional).

Mod de preparare:

1. Se spală rucola sub jet de apă rece. Se lasă la scurs într-un strecurător.
2. Se taie ceapa roșie în felii subțiri. La fel se procedează și cu castraveții. Roșiile se taie felii, ca pentru servire.
3. Se pune rucola într-un bol încăpător. Se adaugă legumele tăiate.
4. Se toarnă uleiul de măsline și se presară sare și piper, după gust.
5. Se stoarce zeama de lămâie și se amestecă.

***Taqabballa Allahu Ta'atakom!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceți
(în luna Ramadan)!***

Meniu 5

IFTAR

Ciorbă

Tunisia

Este o țară situată în nordul Africii, care s-a dezvoltat pe bazele orașului Cartagina. Numele ei derivă fie de la zeița feniciană Tanith sau Aka Tunit, sau de la orașul antic Tunis, ori din rădăcina berberă „ENS”, care înseamnă „popas, așezare”.

Împreună cu Maroc și Algeria, Tunisia face parte din regiunea Maghreb din Africa de Nord, iar bucătăria tunisiană este asemenea bucătăriei Marocului. Cu toate acestea, bucătăria tunisiană a fost semnificativ influențată și de gastronomia mediteraneană.

Supă de pui cu ouă – Tfaia

Ingrediente:

- 1 pui mare, tăiat în bucăți de circa 5 cm (folosiți o foarfecă pentru a tăia bucățile cu mai multe oase);
- 1/2 lămâie;
- 6 linguri de suc de lămâie;
- sare;
- 3 cepe tocate cubulețe;
- 3 morcovi, tocați cubulețe;
- 3 cartofi dulci sau cartofi tăiați cubulețe;
- 1 tijă de la frunza de țelină, tocată;
- 2 fire de praz (numai partea albă), curățate și tocate rotunde;
- 1 linguriță de șofran pudră;
- 1 buchet garni, format din 3 fire de pătrunjel, 2 frunze de dafin și 3 cuișoare, legate cu un fir de ață;
- piper, scortişoară;
- 6 ouă;
- mentă proaspătă, tocată (opțional).

Mod de preparare:

1. Se înlătură excesul de grăsime din carnea de pui, apoi se spală sub jet de apă rece.
2. Se freacă fiecare bucată cu jumătatea de lămâie și se presară sare. Se pune carnea într-un vas cu capac și se lasă peste noapte la frigider.
3. Într-o oală, se pune carnea și se adaugă apă cât să o acopere și se pune la fiert.
4. Se spumează bine și se fierbe timp de 30 de minute, la foc mediu.
5. Se adaugă legumele, șofranul și buchetul garni și se fierbe aproximativ 2 ore.
6. Se strecoară și se înlătură tot ceea ce este solid.
7. Deasupra unui alte oale, care să cuprindă toată supa, se pune o sită, iar în sită un tifon umezit și se mai strecoară o dată.
8. Se pune dopul la chiuvetă, se dă drumul la apă și se așează oala cu supă, cu fundul în această apă rece și se amestecă să se răcorească, apoi se înlătură orice urmă de grăsime.
9. Se repune supa astfel formată din nou pe flacără și se aduce la punctul de fierbere.
10. Se bat ouăle cu zeama de lămâie, se adaugă scorțișoara și piperul și se mai fierbe 8-10 minute.
11. Se azonează cu mentă.

Fel principal

Emiratele Arabe Unite

Este un stat situat în sud-estul Peninsulei Arabice, în Golful Persic (în Orientul Mijlociu), compus din șapte emirate: Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm Al-Qaiwain, Ras Al-Khaimah, Fujairah.

Cele mai frecvent folosite ingrediente sunt cele comune tuturor bucătărilor arabe: lipie, fasole și cereale, fructe uscate și nuci, iaurt și brânză, inclusiv brânză feta, și un număr variat de condimente, cele mai utilizate fiind șofranul, sarea și piperul.

Machboos sau Fooga

Ingrediente:

- 8-10 bucăți de carne de pui, fără piele;
- 1 ceapă mare, tocată cubulețe;

- 1 roșie mare, coaptă, decojită și tăiată cubulețe;
- 500 g de orez basmati, clătit și scurs de apă;
- un cățel de usturoi, pisat;
- 1 l de apă;
- 4 cuburi de Maggi (knorr, vegeta, etc.) de pui;
- 4-6 linguri de ulei de măsline;
- 2 lime uscate;
- un vârf de linguriță de șofran;
- 2 lingurițe de scorțișoară măcinată;
- 1 1/2 lingurițe cucurmă;
- 1 1/2 lingurițe de chimen măcinat;
- 1 1/2 lingurițe praf de curry;
- 1/2 linguriță boia iute, de ardei;
- 2 lingurițe de sare.

Mod de preparare:

1. Preîncălziți cuptorul și ungeți cu grăsime o tavă de friptură (cu pereții mai înalți).
2. Între timp, faceți o supă din apă și cuburile de Maggi, în care adăugați, după ce dă în clocot, limes-urile uscate și șofranul. Fierbeți până se dizolvă cuburile și mențineți supa caldă.
3. Se presară carnea de pui cu jumătate din condimente (în afară de usturoi).
4. Încălziți uleiul de măsline într-o tigaie și prăjiți carnea până ce devine aurie pe ambele părți, apoi o dați deoparte.
5. În uleiul în care s-au rumenit bucățile de carne, tot în aceeași tigaie, se căleşte ceapa timp de 2 minute, se adaugă roșia, usturoiul și condimentele și se sotează 2 minute; dați la o parte, pe marginea aragazului.
6. Se adaugă apoi orezul și se amestecă din jumătate în jumătate de minut, până ce orezul este bine îmbibat cu acest sos.
7. Puneți orezul astfel pregătit în vasul de copt și deasupra bucățile de pui. Stoarceți bine limes-urile în supă și turnați-o.
8. Se acoperă bine cu folie și se coace pentru 40-45 de minute. Se așează pe platou și se servește imediat.

Garnitură

Libia

Este o țară din nordul Africii și numele ei provine de la vechea denumire a nord-vestului Africii, dată de vechii greci.

În ceea ce privește bucătăria sa, Libia este podul dintre Africa de Nord și Marea Mediterană și bucătăria ei reflectă tradițiile din ambele regiuni.

Tabahij

Ingrediente:

- o vânată medie, tăiată rondele de 1 cm, apoi opărite în puțină apă cu sare și oțet, scurse bine de zeamă;

- 3 roșii mari, coapte, tăiate în felii;
- 1 dovlecel mediu, tăiat rondele de 1 cm;

- 4 cartofi curățați și tăiați feliuțe;

- 4 ardei capia, tăiați rondele de 1 cm lățime;
- 1/2 linguriță de piper;
- 1/2 linguriță de boia dulce sau iute;
- 1/2 lingură pastă tomate;
- 3 căței de usturoi, pisați;
- sare;
- ulei.

Mod de preparare:

1. Într-o tigaie, se pune ulei și se prăjesc cartofii, dovlecelul, vânată, ardeii și roșiile (în această ordine), se scurge bine de ulei și se pune într-un bol.
2. În altă tigaie, mai mică, se ia un pic din uleiul în care s-au prăjit legumele și se sotează puțin pasta de roșii cu sare, piper și boia, după gust.
3. Se lasă să se răcorească un pic și se pune și usturoiul, apoi se amestecă bine.

4. Se toarnă acest sos peste legume și se amestecă ușor, să nu se sfărâme legumele.
5. Se așează amestecul de legume pe același platou cu felul principal.

Salată

Egipt

Salată de varză

Ingrediente:

- 1 varză medie, tăiată fideluță;
- 2 morcovi medii, dați pe răzătoarea cu găuri mari;
- 3 linguri de maioneză;
- 50 ml de lapte bătut;
- 1 lingură de zahăr;
- 2 linguri de oțet alb;
- 1 lingură de semințe de țelină;
- 1 ceapă verde, tocată fin;
- sare.

Mod de preparare:

1. Întru-un bol mai mare, se pune varza și se freacă cu sare (circa 1/2 linguriță), prin presare ușoară.
2. Se amestecă cu morcovul și ceapa verde.
3. Se acoperă și se dă la frigider pentru 4 ore.
4. Laptele bătut se face astfel: într-o ceașcă, se pun cele 2 linguri de oțet, apoi se adaugă laptele și se amestecă. După câteva minute, laptele se va coagula.
5. Se toarnă acest lapte bătut peste legume, se adaugă și restul de ingrediente și se amestecă bine.

Desert

Iordania

Este o țară arabă din Orientul Apropiat și numele ei derivă de la rădăcina semitică și arabă „ARD”, care are mai multe semnificații: stepă, vale, sau „cel ce coboară”, adică YARDEN.

Din punct de vedere culinar, Iordania are multe influențe din Siria, Liban, Palestina și, ca atare, ea este considerată una dintre cele mai sofisticate și elaborate gastronomii.

Brioșe iordaniene

Ingrediente:

- 125 g unt;
- 300 g zahăr;
- 2 ouă;
- 500 g făină;
- 2 pliculețe de praf de copt;
- 1/2 linguriță de sare;
- 125 ml lapte;
- un borcan de dulceață de coacăze sau 350 g coacăze (sau stafide, caise uscate, tăiate mărunt, nuci, etc.)

Mod de preparare:

1. Se separă ouăle, se bat albușurile spumă, se adaugă pe rând, lingură cu lingură, tot zahărul și se bate până ce zahărul se topește.
2. Se adaugă apoi gălbenușurile frecate cu sare și praful de copt și mai se bate încă 2 minute, ca să se amestece bine.
3. Se topește untul și se încorporează în compoziție.
4. Se adaugă făina și se amestecă bine.
5. În forme de brioșe, se pune hârtie cerată pentru brioșe și apoi se toarnă compoziția. Deasupra, se pune câte un bob sau două de coacăze din dulceață. Dacă se folosesc coacăze proaspete sau fructe uscate, atunci se încorporează în cocă.
6. Se dau la cuptor pentru 20-25 de minute.
7. Când se răcesc, ori se toarnă cu lingurița peste fiecare un pic de sirop de la dulceață, ori se pudrează cu zahăr.

Băutură

Ceai sau cafea, apă minerală sau o băutură tonică.

SUHUR

Aperitiv

Turcia

Este o țară întinsă pe două continente. Aproximativ 97% din suprafața țării se află în Asia (Anatolia) și 3% în Europa (Peninsula Balcanică).

Numele Turciei, Türkiye în limba turcă, poate fi împărțit în 2 componente: Türk, care înseamnă „puternic” sau „măreț” în turca veche și, de obicei, denumește locuitorii Turciei sau un membru al turcilor sau oamenii turci; mai târziu formează „Tukin”, un nume dat de chinezi oamenilor care locuiesc în zona Munților Altay din Asia Centrală mai devreme de anul 177 î.e.n. și sufixul abstract –iye (derivat din sufixul arab –iyya), dar, de asemenea, asociat cu sufixul Medieval Latin –ia în Turchia.

Preparatele culinare turcești sunt pline de savoarea legumelor proaspete, ierburilor, nucilor, fructelor și condimentelor. Cele mai folosite sunt: vinete, roșii, usturoi, pătrunjel, boia de ardei, chimen, lămâie, caise.

Şuberek

Ingrediente:

Pentru aluat:

- aproximativ 300-400 ml apă caldă;
- făină cât cuprinde pentru a ieși un aluat bun de întins (în jur de 700-800 g făină);
- un praf de sare;
- 1-2 lingurițe de zahăr;
- drojdie cât o nucă;

Pentru umplutură:

- 500 g carne tocată de vită;
- 3 cepe mari, tăiate cubulețe;
- sare, piper, mentă tocată fin;
- o legătură de mărar tocat fin,
- 2 ouă;
- ulei.

Mod de preparare:

Umplură:

1. Se pun 2-3 linguri de ulei într-o tigaie, se căleşte ceapa până devine aurie.
2. Se adaugă carnea, piperul, sarea, mărarul, menta și se călesc până dispare tot sucul.
3. Se lasă să se răcorească și se pun ouăle și se amestecă până se omogenizează.

Aluat

1. Se frământă un aluat din făină, apă caldă, sare, drojdia diluată în zahăr. Aluatul trebuie să fie potrivit ca și consistență - nici tare, dar nici prea moale (mai comod, mergeți la un cuptor de covrigi sau un cuptor de pâine și cumpărați 1 kg de cocă de pâine).
2. Aluatul se rupe în bucăți și se fac bile din care se întind foi de circa 3-4 mm.
3. Pe jumătate de foaie, se pune compoziția de carne și se învelește cu cealaltă jumătate.
4. Se presează bine marginile și se prăjește în ulei încins.
5. Se scurg de ulei pe șervețel de hârtie.
6. Se servesc fierbinți sau reci.

Salată

Salată de telemea cu ridichi

Ingrediente:

- 200 g de amestec pentru salată (salată verde, cresson, rucola, etc.) sau 1/2 de salată verde, spălată și scursă de apă, ruptă în fâșii potrivite;
- 1 castravete mare, tăiat cuburi;
- 2 legături ridichi, spălate și curățate de rădăcini și tăiate pe sfert;
- 200 g telemea de capră, tăiată cuburi;
- 4 linguri de ulei de măsline;
- 1 linguriță de oregano (opțional);
- sare;

- piper;
- zeama de la o limă.

Mod de preparare:

1. Într-un castron pentru salată, se așează pe fundul vasului salata verde.
2. În alt vas, se amestecă castraveții, telemeaua, ridichile, cu 4 linguri de ulei de măsline, oregano uscat, sare și piper.
3. Se toarnă totul peste salata verde din castron și se stropește cu zeama de lime.

***Taqabballa Allahu Ta'atakom!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceți
(în luna Ramadan)!***

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheikh Uthaymin afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte nume perfecte, precum și mărețele atribute (ale căror număr nu ne sunt cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și atributele lui Allah subhanahu wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

Adhan, chemarea la salah (rugăciune)

Aid Al-Fitr, sărbătoare ce marchează sfârșitul lunii Ramadan; este și prima zi a lunii Shawwal, a zecea lună din calendarul islamic

Alwisaal, a lega mai multe zile unele după altele, fără întrerupere, atunci când se ține post

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Audhu billeh, caut adăpost la Allah

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhikr, semnifică pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Dhuhr, cea de-a doua rugăciune (salah) a zilei

Dunya, această lume, univers fizic, viața lumească - în opoziție cu Viața Veșnică (Akhirah)

Fard, plural **Fara'id**, îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu; de exemplu, a face cele cinci rugăciuni zilnice este fard, obligatoriu; portul hijabului este fard, reprezintă o obligație pentru orice musulmană căreia i-a venit prima menstruație

Ghusl, abluțiunea cea mare, îmbăierea generală (după întreținerea de relații intime, după terminarea perioadei de menstruație, etc)

Hadith, plural **hadith-uri (ahadith)**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Haram, interzis, antonimul cuvântului Halal

Hasan, (1) Bun, acceptabil. Utilizat pentru a indica autenticitatea unor relatări în hadith. (2) Numele nepotului Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și fiul lui Ali, radhi Allahu anhu. De asemenea, scris ca Hassan

Hadith Qudsi, hadith sacru; sunt revelații pogorâte Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, de la Allah subhanahu wa ta'ala, dar nu fac parte din Coran. Ele conțin unele reguli, îndreptări sau interdicții

Ibadah, plural **Ibadaat**, cuvânt general, care implică tot ceea ce face robul lui Allah Preaînaltul, pentru a se apropia de El, subhanahu wa ta'ala și a nu-L supăra, inclusiv prin strădania de a învăța, de a căuta cunoașterea, traiul pios, oferirea de ajutor, Sadaqah (caritate)

Iftar, întreruperea postului. Musulmanii încep să mănânce după apusul soarelui, în timpul lunii Ramadan

Ihsan, plinirea faptei bune

InshaAllah, numai dacă Allah voiește

Iqama, chemarea de începere la rugăciune

Itikaf, izolare în moschee, cu scopul de a-L venera pe Allah subhanahu wa ta'ala; are loc, de obicei, în ultimele zece zile ale lunii Ramadan

Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah să vă răsplătească pentru binele făcut”

Khutba, predică, se ține în fiecare vineri (jumma) și în zilele de sărbătoare

Mumin, plural **Mumineen**, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah subhanahu wa ta'ala, în trimișii Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea și aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se numesc mumineen

Mutaqi, o persoană pioasă și corectă, care se teme de Allah subhanahu wa ta'ala foarte mult (se abține de la tot felul de păcate și de rele pe care Allah Preaînaltul le-a interzis)

Mustahab, o formă recomandată de adorație sau de acțiune.

Făcând o activitate mustahab, musulmanul va fi recompensat de Allah subhanahu wa ta'ala, iar dacă nu face o activitate mustahab nu va fi considerat păcat. De exemplu, citirea zilnică a Coranului

Mushaf, Coranul

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Sadaqah, caritate

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Salatu Jaami'ah, rugăciune în congregație, fiind făcută și cu ocazia Kusuf-ului (eclipsă de Soare sau Lună) și la înmormântare

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sheheda/Shehedeten, mărturisirea că nu există altă divinitate în afară de Allah și mărturisirea că Mohammed este supusul și Trimisul Lui

Sheikh, bătrân respectabil, savant

SubhanaAllah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; cât de Măreț ești Tu, Allah

Suhur, masa servită înainte de revărsatul zorilor, în cursul lunii Ramadan

Sunni, o acțiune sau o credință care este în concordanță cu Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Takbir, plural **Takbiraat**, a se rosti „Allahu Akbar” [Allah este Cel mai Mare]

Tarawih, rugăciuni opționale, care sunt îndeplinite după rugăciunea de noapte (Isha), în luna Ramadan. Sunt făcute de obicei în grup, iar în timpul lor se recită cât de mult se poate din Coran

Taqwa, evlavie, este obiectivul principal în adorarea lui Allah Preaînaltul, iar aceasta se poate distinge în mod special atunci când ținem postul lunii Ramadan. În Coranul cel Nobil întâlnim acest cuvânt de 151 de ori

Taslim, salutul făcut de fiecare musulman după terminarea rugăciunii, uitându-se prima dată la umărul drept, apoi la umărul stâng și spunând: „As salam aleykum wa rahamtullah”

Tawhid, susținerea unicității lui Allah *subhanahu wa ta'ala*

Ummah, o comunitate sau un popor. Este folosit cu referire la comunitatea de credincioși musulmani din întreaga lume, deoarece aceștia sunt frați și surori în Islam

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Explicații transliterare litere în paginile de dua

- ج (cu sukun) scris **j** normal
ج (cu kesra) scris **gi**
ج (cu fetha) scris **ge**
ج (cu damma) scris **giu**
ش scris **ș**
غ scris **gh**
ي scris **y** normal și dacă are ședde se scrie **yy**
ههہ scris **h**
ع (cu sukun) scris ‘
ع (cu kesra) scris ‘**i**
ع (cu fetha) scris ‘**e** sau ‘**a**
ع (cu damma) scris ‘**u**
ق scris **q** gros (bold)
ك scris **k**
ث scris **s** normal și subliniat
ذ scris **z** normal și subliniat
ص scris **s** gros (bold)
ض scris **d** gros (bold)
ط scris **t** gros (bold)
ظ scris **z** gros (bold)
ح scris **h** gros (bold)
ة la sfârșitul cuvântului scris **h** normal
خ scris **kh** gros (bold)

Surat Al-Fajr
(Meccană [10]; 30 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

**Pe zori
Și pe cele zece nopți!
Pe cel care are pereche și pe cel
fără pereche
Și pe noaptea ce se scurge!
Oare este acesta un jurământ
pentru cel cu pricepere?**

Qazakom Allahu Khairan

